

இவங்கையில் ட்ரோட்ஸ்கிக்மும்
திரிபுவாதமும்

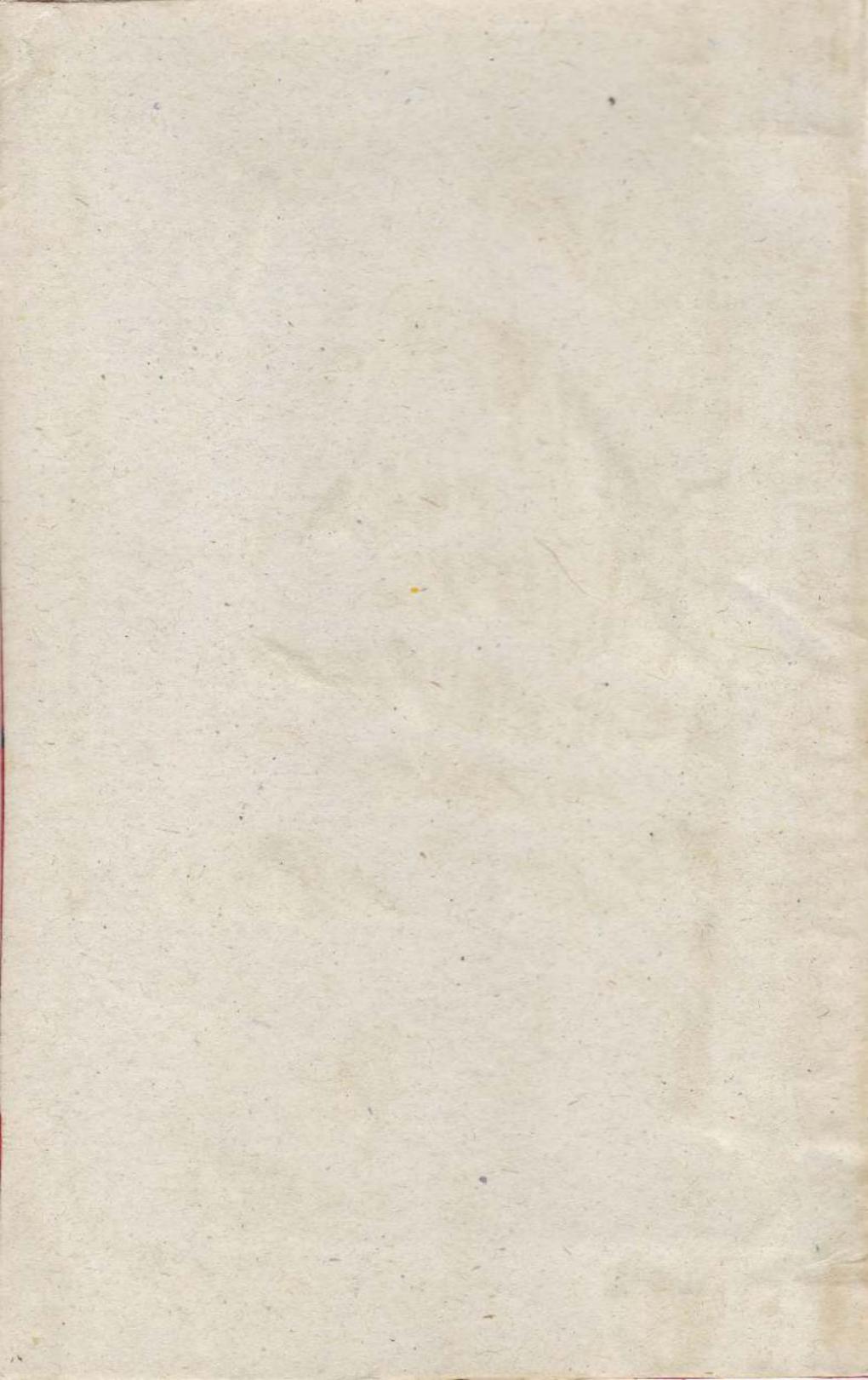
சமீக்ஷை
வரலாற்று
எட்டிவிருந்து

காத்தி பாலசுரீய

JPL

C10070

10070

10010000

தெ
வெ

இலங்கையில்
ட்ரோட்ஸ்கிசமும் திரிபுவாதமும்

சமசமாஜ
வரலாற்று
ஏட்டிலிருந்து

1000 000 001

கீர்த்தி பாலகுரிய

பொதுசன நாலகம்
யாழ்ப்பாளை ம.,
விசேல சாலைய பகுதி

PUBLIC LIBRARY
JAFFNA

தொழிலாளர் பாதை
வெளியீடு

224227

224, 227 CC

முதலாம் பதிப்பு - டி.சும்பர், 1994

தமிழகக்கம்: எஸ். இராசேந்திரன்

அச்சகம்:

பியதாச அச்சகம்
51, நாகஹவத்த வீதி,
மஹரகம்

வெளியீடு:

தொழிலாளர் பாதை வெளியீட்டாளர்கள்
90, 1 வது மாளிகாகந்த ஒழுங்கை
கொழும்பு 10

ISBN 955-9123-33-5

உள்ளடக்கம்

1. சமசமாஜக் கட்சியின் தோற்றம்	5
2. சமசமாஜக் கட்சி ஸ்டாலினிஸ்டுகளில் இருந்து பிரிந்தமை	13
3. ஏகாதிபத்திய யுத்தத்துக்கு எதிரான போராட்டம்	23
4. நிரந்தரப் புரட்சி வேலைத்திட்டம்	35
5. இந்தியப் புரட்சியும் சோவியத் யூனியனைப் பாதுகாத்தலும்	43
6. மக்கள் முன்னணிக்கு எதிரான புரட்சிகரத் தோற்கடிப்புவாதம்... <td>53</td>	53
7. ட்ரெட்டஸ்மிஸ்டுகளுக்கு எதிரான கண்டி வழக்கு	65
8. போல்லிக்-சமசமாஜ பிளவு	71
9. பெரேரா-குணவர்தன கோஷ்டியின் அடிபணிவு	79

புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழகத்தின் மாஜி. பொதுச் செயலாளர் தோழர். கீர்த்தி பாலகுரியவினால் எழுதப்பட்ட இக்கட்டுரைகள் 1986ல் தொழிலாளர் பாதையின் சுகோதர ஏடான் கம்கரு மாவத்தவில் தொடர்ச்சியாக வெளிவந்தன.

1985 அக்டோபர்-1986 பெற்றவரி காலப்பகுதியில் நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழுவில் இருந்து ஒட்டம் பிடித்த பிரித்தானிய தொழிலாளர் புரட்சிக் கட்சியின் ஒடுகாவிகள் வியோன் ட்ரோட்ஸ்கியினதும் நான்காம் அகிலத்தினதும் போராட்டங்கள் பயண்றவையென எழுப்பிய கூச்சல்களுக்கு தலையடி கொடுக்கும் விதத்தில் கீர்த்தி இக்கட்டுரைத் தொடரை ஆரம்பித்தார். ஆனால் 1987 டிசம்பர் 18ல் தோழர் கீர்த்தி பாலகுரியவின் திடீர் மறைவினால் இக்கட்டுரைத் தொடரை அவரினால் நிறைவு செய்ய முடியாது போய்விட்டது. இருப்பினும் இக்கட்டுரைகள் நான்காம் அகிலத்தினைக் கட்டி எழுப்புவது சம்பந்தமான முக்கிய படிப்பினைகள் பலவற்றை வழங்குவின்றது. அந்தவிதக்கு தோழர். கீர்த்தியின் மறைவின் ஏழாவது ஆண்டு நிறைவு பெறும் இக்கட்டத்தில் இக்கட்டுரைகளை ஒரு நூலாக வெளிக் கொண்டுவாதில் நாம் பெருமைப் படுகின்றோம். இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் சோசலிசப் புரட்சியின் உலகக் கட்சியைக் கட்டி யெழுப்பும் தோழர். கீர்த்தியின் வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க பணிக்கு இது நிச்சயம் புதுப் பலம் சேர்க்கும் என்பதில் நாம் அசையாத நம்பிக்கை கொண்டுள்ளோம்.

1. சமசமாஜக் கட்சியின் தோற்றம்

எம். பண்டாவினதும் சீ. சுலோட்டரினதும் சேற்றிப்புக்களுக்கும் திரிப்புக்களுக்கும் எதிராக நான்காம் அகிலத்தின் வரலாறு குல கொண்டுள்ள அனைத்து அடிப்படைப் படிப்பினைகளையும் முதலாளித்துவத்தையும் அதன் ஏஜன்டுகளையும் எதிர்த்து சவிரக்கமற்ற போராட்டத்தில் குதித்துள்ள உலகம் பூராவும் உள்ள தொழிலாளர்கள், ஒடுக்கப்படும் மக்கள், இளைஞர்களுக்கு உலக ட்ரெராட்ஸ்சிசக் கட்சியான நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழு கொண்டிரும்.

இந்த வரலாற்றின் அடிப்படைப் படிப்பினைகளில் காலூன்றாமல் புரட்சித் தலைமையைக் கட்டி ஏழுப்ப முடியாது; தொழிலாளர் வர்க்க ஆட்சிக்கான போராட்டத்தின் உபாயம், மூலோபாயத்தினை அபிவிருத்தி செய்ய முடியாது. இதனை நாம் இங்கு காட்டுவோம். இந்த வரலாற்றினை ஆய்வு செய்வதில் அனைத்துலகக் குழுவின் ஏனைய கிளைகள் அந்தந்த நாடுகளில் ஏற்கனவே ஈடுபட்டுள்ளன. எமது கவனம் இங்கு - இலங்கையினுள் ட்ரெராட்ஸ்சித்துக்கான போராட்டம் பக்கம் திரும்பியுள்ளது.

ட்ரெராட்ஸ்சிச இயக்கம் ரூடர்களதும், கோழைகளதும், துரோகிள்களதும் இயக்கம் எனப் பண்டா தொடுக்கும் நச்சத்தனமான சேற்றிப்பும், வெகுஜனப் போராட்டங்களை அதனால் ஒரு போதும் நெருங்க முடியாது போய்விட்டது என்ற சுலோட்டரின் பொய்களும் உலகின் ஏனைய நாடுகளின் ட்ரெராட்ஸ்சிச இயக்க வரலாற்றினைப் போலவே இந்நாட்டின் ட்ரெராட்ஸ்சிச இயக்க வரலாற்றினாலும் தவிடுபொடியாகின்றது. அவ்வாறே ட்ரெராட்ஸ்சிச இயக்கத்தின் மீதான ஏகாதிபத்தியத்தினதும் ஸ்டாலினிசுத்தினதும் நெருக்குவாரங்களுக்கு அடிபணிந்த திரிபுவாதம் - இன்று ஹீலி, பண்டா, சுலோற்றரினால் பிரதிநிதித்துவம் செய்யப்படும் திரிபுவாதம் - தொழிலாளர் வர்க்கத்தினைத் தவறான திசையில் திருப்பித-

தோல்வியினுள் மூழ்கடி கும் எதிரி வர்க்க முக்கிய ஏஜன்சியாகும் என்பதை இந்த வரலாறு துலாம்பரமாக்குகின்றது.

நான்காம் அகிலத்தின் இலங்கைக் கிளையான போல்விவிக் கெள்ளினிஸ்ட் கட்சியினதும், போல்விவிக் சமசமாஜக் கட்சியினதும் அங்கத்தவராகவும், வங்கா சமசமாஜக் கட்சி பப்லோவாதத் திரிபுவாதத்தினை நோக்கி ஓட்டம் பிடித்ததற்கு எதிராக 1953 தொடக்கம் இடம்பெற்ற அனைத்துலகப் போராட்டத்தின் பங்காளியாகவும், 1964ல் இலங்கையில் இடம்பெற்ற மாபெரும் பப்லோவாதக் காட்டிக்கொடுப்பை எதிர்த்துப் போராடி, அதிலிருந்து படிப்பினைகள் பெற உதவி, ட்ரோட்ஸ்சித்தின் தொடர்ச்சியை இலங்கையில் உத்தரவாதம் செய்ய நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழுவின் கிளையாக புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழகத்தினை 1968ல் நிறுவுவதில் முக்கிய பாத்திரம் வகித்தவருமான மைக்கேல் பண்டாவுக்கு இலங்கையினுள் நான்காம் அகிலத்தின் போராட்டம் பற்றிக் கூறக் கிடப்பதோ அறப் சொற்பமே. அதுவும் திரிப்புக்களே.

ட்ரோட்ஸ்சிக் கியக்கம் என்பது வெகுஜனப் போராட்டங்களில் இருந்து விலகி, தனிப்பட வாய்ளவில் அடிப்படைக் கொள்கைகளை ஒதும் ஒரு கோஷ்டியாகும் எனக் கேவலமாகக் கூறிக் கொள்ளும் கொள்கையற்ற சூட்டி முதலாளித்துவத் தீவிரவாதிகள் பலர் உலகில் உள்ளனர். இலங்கையில் நான்காம் அகிலக் கிளையின் ஸ்தாபிதமும், வளர்ச்சியும் இதற்கு முற்றிலும் எதிரான பக்கத்தினை நிருபிக்கின்றது. அவ்வாறே வெகுஜனப் போராட்டங்களை நெருங்குவதாகக் கூறிக் கொண்டு, நானாவிதமான கொள்கையற்ற தந்திரங்களைக் கையாண்டு வாழ்க்கை நடாத்தும் இவர்கள், எதிர்காலத்தில் வரலாற்றின் கொடிய தண்டனைக்கு ஆளாகப் போகின்றவர்கள் என்பதை இந்த வரலாறு நிருபிக்கும்.

1935 டிசம்பரில் சுமார் 40 அங்கத்தவர்களுடன் வங்கா சமசமாஜக் கட்சி ஆரம்பிக்கப்பட்ட போது அது ட்ரோட்ஸ்சிசுக் கட்சியாக இருக்கவில்லை. எனினும் கட்சியை அமைப்பதில் முன்னணியில் நின்ற 'ரீ குழு'வின் ஜவர், 1917 அக்டோபர் புரட்சியில் பிரத்தியட்சமான தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் வரலாற்றுப் புரட்சிகரப் பாத்திரத்தினாலும் அவ்வாறே லியோன் ட்ரோட்ஸ்சியின் புரட்சிகரக் கருத்துக்களினாலும் அளப்பரிய வல்லமையைப் பெற்றுக் கொண்டவர்கள் என்பதில் ஜயமில்லை.

இலங்கைத் தேசிய முதலாளி வர்க்கத்தின் பிரதிநிதிகளான ட.பி. ஜயதிலக, ட.எஸ். சேனநாயக்க, எஸ்.டபிள்யூ.ஆர்.டி.

பண்டாரநாயக்க உட்பட்ட கோவூடு, பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியத்தின் விசுவாசமான ஏஜன்டுகள் என்பதும், குறைந்தபட்சம் இலங்கைக்குப் பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியத்திடம் இருந்து சுதந்திரம் அவசியம் என்ற கோரிக்கையைத் தன்னும் முன்வைக்காத கோழைகள் கும்பல் என்பதும் அன்று போதுமான அளவுக்கு நிரூபிக்கப்பட்டி ருந்தது. அவ்வாறே இந்த முதலாளி வர்க்கத்தின் பெரிதும் தீவிரவாதப் பகுதியினரைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்த அனகாரிக தர்மபால, வலிசிங்க ஹரிச்சந்திர ஆசியோர் பிரித்தானியருக்கு எதிராக நடாத்திவந்த தீவிரவாதக் கூச்சல்கள், சிங்கள-பெளத்த இனவாதத்தினைத் தூண்டவும், அதன் மூலம் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் சிங்கள-தமிழ் தேசிய இனங்களையும் பலவேறு மதக் குழுக்களையும் ஜக்கியப் படுத்துவதற்கு முட்டுக்கட்டை போடவும் மட்டுமே துணைபோயிற்று. அவர்கள் பிரித்தானியரின் “பிரித்தானும்” தந்திரத்துக்கு முன்னுடைய கொடுத்தனர்.

மறுபுறத்தில் கொழும்பு நகரில் ஓரளவுக்குத் தொழிற்சங்கத்தில் சேர்ந்து கொள்ளத் தொடங்கியிருந்த தொழிலாளர் வர்க்கம், பிரித்தானியத் தொழிற் கட்சியின் செல்வாக்குக்கு உள்ளான தொழிற்சங்க சின்டிக்கல்வாதியும் சீர்திருத்தவாதியுமான ஏ.ச. குணசிங்க தலைமையின் ஆளுமைக்குள் சிறைப்பட்டுக் கிடந்தது. 1929ன் பௌர்ணாதார மந்தமும் அதைத் தொடர்ந்து இடம்பெற்ற கொழுரமான தாக்குதல்களும் குணசிங்க தலைமையின் பூரண வங்குரோத்தினை அம்பலமாக்கின. அவரின் தலைமையின் கீழ் தொழிலாளர் வர்க்கம், ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் இருந்து தள்ளிவைக்கப்பட்டிருந்தது.

வங்கா சமசமாஜக் கட்சியை நிறுவுவதில் முன்னணியில் நின்ற ட்ரோட்ஸ்சிசக் குழுவின் முக்கிய பலம் என்னவெனில், பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியத்தினைத் தூக்கிவீசும் போராட்டத்தின் தலைமைப் பாத்திரத்தினை தொழிலாளர் வர்க்கம் இட்டுநிரப்ப வேண்டும் என்பதாக அவர்களின் முன்நோக்கு விளங்கியதே. 1927 சீனப் புரட்சியைத் தோல்விக்கு இட்டுச் சென்ற ஸ்டாலினிஸ்டுகளின் “இரண்டு கட்டக்” கோட்பாடு கொலைகாரத் தனமானது என்பதைப் புரிந்து கொண்டிருந்த இவர்கள், தேசிய முதலாளி வர்க்கத்தின் “முறபோக்கு”, “ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு” தன்மை பற்றிய ஸ்டாலினிசப் போதனைகளை நிராகரித்தனர். இதற்கு இணங்க வங்கா சமசமாஜக் கட்சியின் ஆரம்பகால வேலைத்திட்டம், ஏகாதிபத்தியத்தினைத் தூக்கி வீசும், “நாட்டின் செல்வத்தினைப் பங்கிடுதலைத்

தொழிலாளர் வர்க்கத்திடமும் பொதுமக்களிடமும் கையளிக்கும் ஒரு சமூக அமைப்பின் அமைக்கவும்” தொழிலாளர் வர்க்கத்தினை அமைப்பு ரீதியில், அன்றிரட்ட இணங்கியது.

அந்த வேலைத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் கொழும்பு நகரில் குணசிங்கவின் ஆளுமையைச் சவால் செய்த சமசமாஜத் தலைவர்கள், குறுகிய காலத்தினுள் நகர்ப்புறத் தொழிலாளர்களைக் குணசிங்கவின் பிடியில் இருந்து விடுவித்தனர். அத்தோடு மொழி, மத, குல பாகுபாடுகளின்றி தொழிலாளர் வர்க்கத்தினை அமைப்பு ரீதியாகக், தொழிற்சங்கங்களுள் கொண்டவும் ஒரு தொகை பிரமாண்டமான நடவடிக்கைகளை எடுத்தனர். இத்துடன் கைகோர்த்த வண்ணம் அவர்கள் ஜாதிக சங்கம் தலைவர்களின் ஏகாதிபத்தியச் சார்பு விதிமுறைகளைப் பரந்தளவில் அம்பலமாக்கியதோடு, இலவச சகாதார சேவை, இலவசக் கல்வி, தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் வாழ்க்கைக்குத் தரத்தினை உயர்த்துதல், விவசாயிகள் மீது தினிக்கப்பட்ட ஏகாதிபத்தியப் பிடிகளை உடைத்து ஏறிதல் முதலான பிரச்சினைகளின் அடிப்படையில் ஏகாதிபத்திய ஆட்சியாளர்களுடன் மோதத் தொடங்கினர். இதன் காரணமாகச் சமசமாஜக் கட்சி சிராமப்புற ஏழைகளிடையேயும், நகர்ப்புற மத்தியதர வர்க்கத்தினர் இடையேயும் பரந்தளவிலான அடிப்படையை வெற்றிகொண்டது.

தொழிற்சங்க இயக்கத்தினை மையமாகக் கொண்டு இடம்பெற்ற இப்பிரச்சார இயக்கத்தில் அவர்கள் அரசு சபையில் (State Assembly) வெற்றி கொண்டிருந்த பிரதிநிதித்துவங்களைப் பயன்படுத்தி, ஏகாதிபத்தியத்தின் மிலேசிசத் திட்டங்களை மட்டுமன்ற ஜாதிக சங்கம் முதலாளிகளின் கடைகெட்ட துரோகங்களையும் நாடகப் பாணியில் அம்பலமாக்கினர்.

இங்கு ஒரு விடயத்தினை நினைவில் கொள்ள வேண்டும். தேசிய முதலாளி வர்க்கத்துக்கு அடிபணியாது இருக்கவும், புரட்சியை இரண்டு கட்டங்களாகக் கூறுபோடாதிருக்கவும் கட்சித் தலைமை ட்ரொட்ஸ்கிசத்தின் செல்வாக்கின் கீழ் எடுத்திருந்த முடிவு. இரண்டு மூன்று வருடங்களுள் ஈட்டி கொண்ட இந்தப் பிரமாண்டமான வளர்ச்சிக்குப் பின்னணியாக விளங்கிறது.

இருப்பினும் இக்கட்டத்தில் வங்கா சமசமாஜக் கட்சியின் தலைவர்கள் தமது நடவடிக்கைகளை உலக ட்ரொட்ஸ்கிச இயக்கத்தின் செயற்பாடுகளுடன் இணைத்துக் கொள்வதற்கு அவசியமான நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக்கவில்லை. ஸ்டாலினிசுக் கீர்முவிக்கு எதிராக கம்யூனிஸ்ட் அகிலத்தினுள் நடாத்த வேண்டிய

அரசியல் போராட்டத்தின் அசியத்தினை இக்கட்டத்தில் அவர்கள் புரிந்து கொண்டிருக்கவில்லை என்பது தெளிவு. நாட்டினுள் ஸ்டாவினிச் எதிரக்கட்சி ஒன்று இல்லாதிருந்த நிலைமையில், ஸ்டாவினிசத்துக்கு எதிராக ட்ரொட்ஸ்சிச இயக்கத்தின் கிளைகள் முன்னெடுத்த போராட்டத்தின் பாரிய அவசியத்தினை அவர்கள் புரிந்துகொள்ள முடியாது போயிருக்கலாம்.

எவ்வாறெனினும் ட்ரொட்ஸ்சிஸ்டுகளின் போராட்டத்துடன் தொடர்புபட்ட அடிப்படைப் பிரச்சினைகள் பற்றி சமசமாஜத் தலைமை வளைந்து கொடாது, ஒரு நிலைப்பாட்டினை அபிவிருத்தி செய்யாததன் காரணமாக வங்கா சமசமாஜக் கட்சியின் உள்ளே ஸ்டாவினிச், குட்டி முதலாளித்துவத் தீவிரவாதப் போக்குக்கள் வளர்ச்சி கண்டு வந்தன. ஆரம்பத்தில் இருந்தே சமசமாஜக் கட்சியினுள் ஊடுருவிக் கொண்டிருந்த ஸ்டாவினிஸ்டுகள் வ.ச.ச.க.வை கம்யூனிஸ்ட் அகிலத்துக்கு அரசியல் ரீதியில் அடிபணியச் செய்ய முயற்சி செய்தனராயினும் சமசமாஜத் தலைவர்கள் இம்முயற்சியை எதிர்த்தனர்.

இரண்டாம் ஏகாதிபத்திய உலக யுத்தத் தயாரிப்புக்கள் உக்கிரம் கண்டதும் இப்போக்குக்கள் வங்கா சமசமாஜக் கட்சியின் உள்ளும் தமது தொழிற்பாட்டை விரைவுபடுத்தத் தொடங்கின. ஏகாதிபத்திய யுத்தத்துக்கு ஆயத்தம் செய்யப்பட்டுவந்த ஒரு நிலைமையில் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புப் போராட்டத்துக்கான சுயாதீனமான தொழிலாளர் வர்க்கத் தலைமையை நிர்மாணிக்க வேண்டின், ட்ரொட்ஸ்சிச அடிப்படைக் கொள்கைகள் பற்றி சடாட்டம் அற்ற நிலைப்பாட்டினைக் கொண்டிருப்பதும், வங்கா சமசமாஜக் கட்சியை உலக ட்ரொட்ஸ்சிச இயக்கத்துடன் இணைப்பதும் அவசியம் என்பதை அந்நிலைமை வ.ச.ச.க.யின் ட்ரொட்ஸ்சிசத் தலைவர்களுக்குப் புரிய வைத்தது.

யுத்தத்துக்கான நிலைமை குடுமிடித்ததும் உருவாகும் யுத்த நெருக்கடியை ஜாதிக் சங்கம் தலைவர்களை இறுதியாக அவமானத்துக்குள்ளாக்கவும், ஏகாதிபத்திய ஆட்சியைத் தூக்கி வீசுவதற்கும் பயன்படுத்த வ.ச.ச.க. தலைவர்கள் தயாராகினர். அரச சபையின் இரு பிரதிநிதிகளான பிலிப் குணவர்தனவும், என்.எம். பெரேராவும் எதிரவரும் யுத்தத்தின் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் தொடர்பாக நடைபெற்ற அரச சபை விவாதங்களைப் பயன்படுத்தி, வங்கா சமசமாஜக் கட்சியின் முன்னோக்கினைப் பொதுமக்களின் முன்வைத்தனர். 1936 ஜூலை 22ம் திகதி அரச

சபை விவாதத்தில் பிலிப் குணவர்தன அம்முன்நோக்கினைப் பின்வருமாறு முன்வைத்தார்:

“பாதுகாப்புச் செலவினங்களுக்கான வாக்கெடுப்பில் எமது கட்சி கொண்டுள்ள நிலைப்பாடு காரணமாகப் பல அங்கத்தவர்கள் எமது கட்சியைத் தாக்கினர்... இராணுவவாதம், அறியாமை, கால்கட்டுக்கள், ஏழ்மையில் இருந்து மனித இனத்தினை விடுதலை செய்விக்க எந்தவொரு தியாகமும் புரிய எவரும் ஆயத்தமாக இருப்பின் அவர்கள் நிச்சயமாக ஒரு சோசவிஸ்ட் குழுவாக இருக்க வேண்டும் என நான் நம்புகின்றேன். சோசவிசத்துக்காக - அதாவது அவசியம் என்ற துறையில் இருந்து சுதந்திரம் என்ற அரசு சுவர்க்கத்தினை நோக்கி மனித இனத்தின் நலனுக்காக அவசியமான இடங்களில் துப்பாக்கியும் கையுமாகப் போராடுவதற்கு வங்கா சமசமாஜக் கட்சியின் அங்கத்தவர்கள் ஆயத்தமாகி உள்ளனர்.

“எனினும் ஏகாதிபத்தியத்தின் சார்பில் போராடுவதற்கு நாம் தயார் இல்லை. செல்வங்களைப் பங்குபோட்டுக் கொள்ளச் சன்னடையிட்டுக் கொள் ஞம் இங்கிலாந்தில் உள்ள வேட்டைக்காரர்களின் சார்பில் பணம் கறக்கும் வேலைத்திட்டத்தின் தோட்டாக்களாக மாறுவதை நாம் நிராகரிக்கின்றோம். ல.ச.ச.க. அங்கத்தவர்கள் நிஜ தேசியப் புரட்சிகரப் படையில் சேர்ந்து கொள்ளத் தயார். ஆனால் இலங்கைப் பாதுகாப்புப் படை அணியில் சேர்ந்து கொள்வதை நாம் நிராகரிக்கின்றோம். இப்படை அணி இங்கிலாந்தின் சார்பில் போராடுவதற்கேயன்றி இந்நாட்டு மனிதர்களின் போராட்டத்துக்காக அல்லவென நாம் நம்புகின்றோம்.

“நாம் அஹிம்சாவாதிகள் அல்ல. நாம் ஏகாதிபத்திய யுத்தத்தினை எதிர்ப்போம். ஆனால் நாட்டில் வாழும் தொழிலாளர்கள், விவசாயிகளை விடுதலை செய்யும் ஒரு தேசிய யுத்தத்தில் போரிட நாம் தயார். பாதுகாப்புச் செலவீனத்துக்கான வாக்கெடுப்பினை எதிர்க்க நாம் ஆயத்தமாக உள்ளோம். இந்தச் சபையில் நாம் இருக்கும் வரை இலங்கைப் பாதுகாப்புப் படை அணிக்கு என்றாலும் சரி, வேறு எந்தவொரு ஏகாதிபத்தியப் படைக்கும் சரி ஒரு சதமும் வழங்கப்படுவதை நிறுத்த எம்மால் முடிந்த அனைத்தையும் செய்ய நாம் தயாராக உள்ளோம்.”

இந்த விவாதத்தில் பேசிய என்.எம். பெரேராவும் இந்தத் தொனியை மேலும் வளப்படுத்தினார்:

“நாம் இந்த அரசு சபைக்குள் நுழைந்த முதலாவது சந்தோப்பத்தில் இருந்து இலங்கைப் பாதுகாப்புப் படை அணி தொடர்பாக மிகவும்

உறுதியான நிலைப்பாட்டைக் கொண்டுள்ளோம். இது எந்தவிதத்திலும் ஒரு இலங்கைப் பாதுகாப்புப் படை அனி அல்ல என் நாம் மீண்டும் கூறுகின்றோம். இது பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியப் படைகளைத் தொடர்ந்தும் இந்நாட்டில் வைத்திருக்கச் செய்யும் சூழ்சியாகும்...

“இரு சதத்துக்கு ஆதரவாகவேனும் வாக்களிப்பதை நாம் நிராகரிக்கின்றோம். இலங்கையில் நிஜ தேசியப் புரட்சிகர இராணுவம் ஆரம்பிக்கப்படுமானால் பிரித்தானியர்களுக்கு எதிராகப் போராடவும், செயலாளர் நாயகம் போன்ற பேரவீரிகளை இத்தீவில் இருந்து தூக்கி வீசவும், அந்தத் தேசிய இராணுவத்தில் சேர்ந்து, போராட வங்கா சமச்சாஜக கட்சியின் அங்கத்தவர்கள் தயாராக உள்ளனர்.

“நாம் ஒரு அடிப்படைக் கொள்கையை அத்திவாரமாகக் கொண்டுள்ளோம். ஏகாதிபத்தியம் இந்த ஒடுக்குமுறையைத் தொடர்ந்து நடாத்தும் பொருட்டு சட்டீதியாகவோ அல்லது ஆன்மீகரீதியாகவோ அதற்கு உதவி செய்ய நாம் தயார் இல்லை.”

ஏகாதிபத்தியவாதிகள் மனித இன்தத்தினை இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின் இரத்தக் கங்கையினுள் இமுத்துச் சென்றதும், ஸ்டாலினிஸ்டுகள் ஜூரோப்பியத் தொழிலாளர் வர்க்க இயக்கத்தினை ஸ்தம்பிக்க வைத்து, தேங்கச் செய்த முறைமையை சமச்சாஜத் தலைவர்கள் நன்கு ஆய்வு செய்ய ஆரம்பித்தனர். பகிரங்க நிலைப்பாடு கொண்டு, பகிரங்கப் போராட்டத்தில் இறங்காமல் ஏகாதிபத்திய யுத்தத் தயாரிப்புக்களுக்கும் யுத்தத்துக்கும் எதிராகப் போராட முடியாதென்ற முடிவுக்கு அவர்கள் வேகமாக வந்தனர். ஸ்டாலினிசக் காட்டி கொடுப்பை எதிர்த்துப் போராடும் பொருட்டு 1938ல் நான்காம் அகிலம் நிறுவப்பட்டமை, வங்கா சமச்சாஜக கட்சிக்கு அளப்பரிய தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தியது.

1938ன் கடைப்பகுதியில் நடைபெற்ற வங்கா சமச்சாஜக கட்சியின் மூன்றாவது மகாநாட்டில் நான்காம் அகிலத்தின் இடைமருவு வேலைத் திட்டத்தினால் ஊக்குவிக்கப்பட்ட சமச்சாஜத் தலைவர்கள், உலகப் புரட்சியின் உள்ளே கட்சி வகிக்கும் ஸ்தானம் என்ன என்பதை ஆய்வு செய்யத் தொடங்கினர்:

“ஜூரோப்பாவில் முதலாளித்துவ ஜனநாயக அமைப்பு உடைந்து வீழ்ந்தமையாலும், தொழிலாளர் வர்க்கம் ஆட்சியைத் தனது கரங்களுள் கொண்டிரந்து, நாற்றம் கண்டுவரும் முதலாளித்துவ அமைப்புக்கு முடிவு கட்டாதன் காரணமாகவும் வீழ்ச்சி கண்டுவரும் முதலாளித்துவம் சிவில் உரிமைகளை நச்சக்கித் தள்ளிய நிதி

KOMA
JPL

மூலதனத்தின் பல்வேறு சர்வாதிகார வடிவங்களை நோக்கிப் பரிணாமம் கண்டது தொடர்பாகவும் வங்கா சமசமாஜக் கட்சி தனது கவனத்தைச் செலுத்துகின்றது. மேலும் சமாதானம், ஆக்கிரமிப்பின்மை கொள்கை என்ற மூடுதிரையின் கீழ் பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியவாதிகள் தமது சூழ்சிகள் மூலம் பாசிச் ஆக்கிரமிப்பாளருக்கு உதவும் முறை தொடர்பாகவும் ல.ச.ச.க. தனது கவனத்தினைச் செலுத்துகின்றது.

“ஏகாதிபத்திய இரத்த உறவுச் சகோதரர்கள் மியூனிச் உடன்படிக்கையைச் சூழ அனிதிரண்டதன் காரணமாக, ஏகாதிபத்தியவாதிகளுக்கு இடையேயான மோதுதல் கள் முற்றுப்பெறாதது மட்டுமன்றி முற்றுப் பெற இடம் இருக்கவும் இல்லை. இந்தப் பகைமைகள் முதலாளித்துவத்தின் பொருளாதார அவசியங்கள் காரணமாக ஏற்பட்டுள்ளன. ஆதலால் அவை ஏகாதிபத்தியங்களுக்கு இடையேயான யுத்தங்களை நோக்கியோ அல்லது தற்காலிகமாக ஶோவியத் யூனியனுக்குத் தாக்குதல் தொடுப்பதை நோக்கியோ கட்டாயம் திரும்பும். இதன் பொருட்டு ஏகாதிபத்திய வல்லரசுகள் பிரமாண்டமான யுத்தத் தயாரிப்புக்களை ஆரம்பித்துள்ளன.

“மேற்சொன்ன சம்பவங்கள் அம்பலமாக்கியுள்ள முக்கிய விடயம் என்னவெனில் உலக முதலாளித்துவத்தின் பொது நெருக்கடியாகும். எதிர்வரும் ஒரு சில மாதங்களுள் உச்சம் அடையும் சரண்டல் நிலைமைகளுக்கும் ஏகாதிபத்தியக் கெடுபிடிகளுக்கும் எதிர்ப்புக் காட்ட காலனிகளின் மக்களைத் தயார் செய்யாது போனால், மேற்சொன்ன நெருக்கடியின் சமை காலனித்துவ நாடுகளின் மக்களது தோள்களில் மேலும் மேலும் சமத்துப்படும்.

“ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிரான காலனித்துவ நாடுகளின் மக்களின் வெற்றிகரமான போராட்டத்தின் சாராம்சம், காலனிகளின் மக்களுக்குச் சுதந்திரம் மட்டுமன்றிப் பாசிசத்துக்கு எதிரான முக்கிய தாக்குதலும் ஆகும் என வங்கா சமசமாஜக் கட்சி சகல காலனித்துவ மக்களுக்கும் அனைத்துவகுத் தொழிலாளர் வர்க்கத்துக்கும் கூறி வைக்கிறது. ஏனெனில் நிதி மூலதனம் காலனித்துவ மக்களைச் சரண்டுவதன் மூலமே பிரமாண்டமான சக்தியை உறிஞ்சிக் கொள்கின்றது.” (வங்கா சமசமாஜக் கட்சியின் மூன்றாவது மகாநாட்டின் பிரேரணை)

பொதுசன நாலகம்
யாழிலையம்.
விசேட கேர்க்கைப் பகுதி

**2. சமசமாஜக் கட்சி
 ஸ்டாலினிஸ்கூலில் இருந்து
 பிரிந்தமை**

ஐரோப்பியத் தொழிலாளர் வர்க்கத்தினைத் தீர்க்கமான தோல்விகளுக்கு இட்டுச் சென்றதன் மூலம் இழங்டாம் உலக யுத்தத்தினை ஆரம்பிக்க ஏகாதிபத்தியவாதிகளுக்கு இடமளித்த சோவியத் ஸ்டாலினிச் அதிகாரத்துவம், அடுத்து ஏகாதிபத்தியப் பிடியில் இருந்து விடுபட வெகுஜனப் போராட்டங்களுக்குத் தயாரான கிழக்கு உலகின் பிரித்தானிய, பிரான்சிய, ஓல்லாந்து காலனிகளின் மக்களின் போராட்டங்களை விரிவுத்தள்ள ஆயத்தழாகியது.

இந்திலையில் 1939 ஜூலையில் வியோன் ட்ரொட்ஸ்கி தமது புகழ்பெற்ற பகிரங்கக் கடிதம் மூலம் இந்தியத் தொழிலாளர்களுக்கு அழைப்புவிடுத்தார். கிரேம்ஸினின் துரோகத்தைப் பொருட்படுத்தாது அதற்கு எதிராகக் கிளர்ந்து எழுந்து, ஏகாதிபத்திய எதிரியைத் தூக்கிவீசுமாறு அவர் வேண்டினார். வங்கா சமசமாஜக் கட்சியின் தலைவர்களை நான்காம் அகிலத்தின் பதாகையின் கீழ் அணிதிரட்டுவதில் இக்கடிதம் பெரும் தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தியது. சீர்திருத்தவாதிகளின் அரசியலை விரிவாக விபரித்ததன் பின்னர் இக்கடிதம் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டது:

“இன்று கம்யூனிஸ்ட் அகிலத்தின் விதிமுறை அதைவிடச் சிறந்தது அல்ல. உண்மையில் இற்றைக்கு இருபது ஆண்கூலங்களுக்கு முன்னர் மூன்றாம் அல்லது கம்யூனிஸ்ட் அகிலம் ஒரு நிஜ புரட்சிகர அமைப்பாக நிறுவப்பட்டது. அந்த அமைப்புப் பொறுப்பேற ஒரு முக்கிய பணி, காலனித்துவ மக்களை விடுதலை செய்வதாகும்.

“எவ்வாறெனிலும் அந்த வேலைத் திட்டத்தில் இன்று என்சியிருப்பது அதன் ஞாபகக் குறிப்புக்கள் மட்டுமே. நீண்ட காலத்துக்கு முன்னர் கம்யூனிஸ்ட் அகிலத்தின் தலைவர்கள், தொழிலாளர்களை ஒடுக்கும் மாஸ்கோ அதிகாரத்துவத்தின் கைப்பொம்மைகளாக மாறினார். இந்த அதிகாரத்துவம் புதிய பிரபுத்துவத் தட்டாகப் பரிணாமம் கண்டுள்ளது.

பலவேறு நாடுகளிலும் போலவே இந்தியாவிலும் கம்யூனிஸ்ட் குடிசியின் உள்ளே அனேக விசுவாசமான தொழிலாளர்கள், மாணவர்கள் என்போர் உள்ளனர் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. ஆனால் அவர்கள் கம்யூனிஸ்ட் அகிலத்தின் கொள்கைகளை தீர்மானம் செய்வதில்லை. தீர்மானம் செய்யும் அதிகாரம் கிரேம்ஸினின் கைகளிலேவேய உள்ளது. கிரேம்ஸின் தொழிற்படுவது ஒடுக்கப்படுவோரின் அபிலாசைகளில் இருந்தனர், ருஷ்யாவின் புதிய சலுகைகள் படைத்த தட்டினரின் அபிலாசைகளில் இருந்தே.

“ஸ்டாலினும் அவரின் கும்பலும் ஏகாதிபத்திய அரசாங்கங்களுடன் கூட்டு வைத்திருப்பதற்காக காலனிகளின் சுதந்திரம் தொடர்பான புரட்சிகர வேலைத்திட்டத்தினை முழுமனை கைசூழவி விட்டுள்ளனர். இவ்வாண்டு மார்க்சிஸ்ட் மாஸ்கோவில் நடைபெற்ற ஸ்டாலினின் கட்சி மகாநாட்டில் மனுயில்ஸ்கி இதை அப்பட்டமாகவே கூறினார். அவர் கூறியதாவது: “பாசிச அரசாங்கங்களினால் அடிமைப்படுத்தப்பட்டுள்ள தேசியங்களின் சயநினைய உரிமைக்காக கம்யூனிஸ்டுகள் முன்னணியில் நின்று போராடுகின்றார்கள்... குடேன் பிரதேசம், கொரியா, போமோசா அபிசீனியா முதலியன்.

“இந்தியா, இந்தோசீனா, அலஜீரா முதலான இங்கிலாந்து, பிரான்சின் பிடியில் உள்ள காலனிகளின் நிலைமை என்ன? கம்யூனிஸ்ட் அகிலத்தின் பிரதிநிதி அப் பிரச்சினைகளுக்குப் பின்வருமாறு பதிலளிக்கின்றார்: “முதலாளித்துவ ஜனநாயக அரசுகள் எனப்படுவதற்கில் உள்ள ஏகாதிபத்திய அரசாங்கங்களைக் காலனித்துவ உழைக்கும் மக்களின் வாழ்க்கை நிலைமையில் பெரும்(1) முன்னேற்றத்தினை உண்டுபண்ணுமாறு கம்யூனிஸ்டுகள் கோருகின்றார்கள்.” வேறு வார்த்தைகளில் சொன்னால் பிரான்சினதும், இங்கிலாந்தினதும் காலனிகளை எடுத்துக் கொண்டால், இந்தியாவின் சுதந்திரத்துக்கான புரட்சிகரப் போராட்டத்தினை கம்யூனிஸ்ட் அகிலம் அடியோடு கைவிட்டுள்ளது.

“பிரத்தானிய, பிரான்சிய, ஐக்கிய அமெரிக்க அரசின் ஏகாதிபத்தியவாதிகளுக்குப் படுகேவலமான முறையில் அடிபணியும் தமது விதிமுறையை “மக்கள் முன்னணி” என்ற சூத்திரத்தின் மூலம் ஸ்டாலினிஸ்டுகள் போர்த்துக் கொள்கின்றனர். பொதுமக்களை எவ்வளவு தூரம் பகடிக்குள்ளாக்குகின்றனர்? மக்கள் முன்னணி என்பது வர்க்க உடனுழைப்புக்காகத் தொழிலாளர் வர்க்கத்துக்கும் முதலாளி வர்க்கத்துக்கும் இடையே கூட்டுக்காகக் கடைப் பிடிக்கப்பட்டுவந்த பழைய விதிமுறைக்கு ஒரு புதிய பெயர்

மட்டுமே. இத்தகைய சுகல கூட்டுக்களிலும் தலைமை கட்டாயமாகச் சொத்துடமை வர்க்கங்களின் கைக்கே செல்கிறது...

“இந்திய முதலாளி வர்க்கத்துக்கு அவசியப்படுவது போராட்டம் அன்றி சமாதானக் கொடுக்கல் வாங்கல்களே. முதலாளி வர்க்கத்துடன் கூட்டுச் சேர்வதானது பாட்டாளி வர்க்கம் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புப் போராட்டத்தினைக் கைவிட வழிவகுக்கின்றது... இதன் கருத்து ஓரிடத்தில் ஸ்தம்பிப்பதையும் காத்திருப்பதையும், வெறும் எதிர்பார்ப்புக்களின் அடிப்படையில் வாழ்க்கை நடாத்துவதையும், பயனற்ற பொறிகள், சூழ்ச்சிகள் செய்வதையும் குறிக்கும்.”

1939 டிசம்பரில் வங்கா சமசமாஜக் கட்சியின் மத்திய குழு, ஸ்டாலினிஸ்டுகள் ஜூவரின் எதிர்ப்புக்கு மத்தியில் மூன்றாம் அகிலத்தின் துரோகத்தினைக் கண்டனம் செய்யும் வரலாற்றுப் புசுழ்மிக்க பிரேரணையை நிறைவேற்றியது. எஸ்.ஏ. விக்கிரமசிங்க, எம்.ஜி. மென்டிஸ், கே. இராமநாதன், டபிள்யூ. ஆரியரதன், ஏ. குணசேகர என்ற ஐந்து ஸ்டாலினிஸ்டுகள் அதற்கு எதிராக வாக்களித்தனர். 1940ம் ஆண்டின் தொடக்கத்தில் ஸ்டாலினிஸ்டுகளுக்கு ஆதரவளித்த கட்சி அங்கத்தவர்களில் சமார் பத்தில் ஒரு பங்கினர் கட்சியில் இருந்து வெளியேற்றப்பட்டனர். 1939 டிசம்பர் பிரேரணை கூறியது இதுதான்:

“அனைத்துவகப் புரட்சிகரத் தொழிலாளர் இயக்கத்தின் தேவைகளுக்கு ஏற்ப மூன்றாம் அகிலம் செயற்படாததால், சோவியத் யூனியனுக்கு ஆதரவு காட்டும் அதே வேளையில் மூன்றாம் அகிலத்தின் மீது தனக்கு எதுவிதமான நம்பிக்கையும் கிடையாது என வங்கா சமசமாஜக் கட்சி பிரகடனம் செய்கின்றது.”

1941 ஜூன் 22ல் ஹரிட்லர் சோவியத் யூனியனைத் தாக்கியதைத் தொடர்ந்து பிரித்தானியாவும் பிரான்சுக் கோவியத் யூனியனின் இராணுவ சகாக்களாக மாறினர். இந்திலையில் இலங்கை, இந்திய ஸ்டாலினிஸ்டுகள் வேலைநிறுத்தப் போராட்டங்களைச் சிதறடித்தும், ட்ரொட்ஸ்கிஸ்டுகளை நேரடியாகப் பொலிசாருக்குக் காட்டிக் கொடுத்தும், தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தில் நேரடிக் கருங்காலி வேலையில் ஈடுபட்டனர். இந்தத் துரோக எதிர்ப்புரட்சி நடவடிக்கைகளில் தொங்கட இவர்கள், சமசமாஜக் கட்சிக்கு எதிரான சேறடிப்பு இயக்கத்தில் ஈடுபட்டனர். 1939ல் சமசமாஜக் கட்சி கம்யூனிஸ்ட் அகிலத்தினைக் கண்டனம் செய்துமையை அக்காலத்தில் நிலவிய நாசி-சோவியத் உடனபடிக்கைக்கு எதிரான குட்டி முதலாளித்துவ வெளிப்பாடு எனவும், பிரித்தானிய

ஏகாதிபத்தியப் பொதுஜன அபிப்பராயத்துக்கு அடிபணிந்ததால் அது ஏற்பட்டதாகவும் கூறிக் கொண்டனர்:

“சோவியத் எதிர்ப்புக்கு அவர்கள் இங்ஙனம் அடிபணிந்தமையை அவர்களின் குட்டி முதலாளித்துவ மூலத்தின் மூலம் அரைகுறையாகவேனும் விபரிக்க முடியும். இதனால் அவர்கள் ஏகாதிபத்தியத் தாக்குதலுக்கு முகம்கொடுத்து நேருக்கு நேர் நிற்கத் தொழிலாளர் வர்க்கத்துக்கும் சோவியத் யூனியனுக்கும் உள்ள சக்தியையிட்டு ஜயம் கொண்டுள்ளனர்” (Origins of Trotskyism in Ceylon, Lerski, 214ம் பக்கத்தில் மேற்கோளாகக் காட்டியுள்ளார்)

1940 மார்ச்சில் எழுதப்பட்ட “ஸுன்றாம் அகிலத்தைக் கண்டனம் செய்!” என்ற போர்க்குணம் கொண்ட நூலில் வெஸ்லி குணவர்தன, ஸ்டாலினிஸ்டுகளின் வம்பளப்பு இயக்கத்தினை அம்பலப் படுத்தியதோடு, ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிரான போராட்டத்தினை முன்னெடுக்க ஸ்டாலினிஸ்டுகளில் இருந்து பிளவுபடுவது ஏன் அவசியம் என்பதை நிருபித்துக் காட்டினார்:

“இன்றைய யுத்தம் பிரான்சும், இங்கிலாந்தும், சோவியத் யூனியனும் ஒரு புறமும் ஜேர்மனி மறுபுறமும் நின்றுகொண்டு மோதுவதால் நடைபெறுவதாய் நாம் ஒரு கணம் நினைத்துக் கொள்வோம். அப்போது பிரித்தானியத் தொழிலாளர்களாதும், எம்மைப் போன்ற காலனிகளது மக்களதும் கடமை என்ன? ரூஷ்யா பிரித்தானியாவின் பக்கத்தில் நிற்பதால் யுத்தத்துக்கு ஆதரவளிப்பது இல்லையேல் யுத்தத்தினை எதிர்த்து எமது புரட்சியை நிறைவேற்றுவதா?

“அத்தகைய யுத்தத்தினை எதிர்த்துப் புரட்சியை உண்டுபண்ணுவது சோவியத் யூனியனுக்கு இராணுவ ரீதியான தீமையைக் கொண்ரலாம் என்பது உண்மையே. ஆனால் அத்தகைய தீமை ஏற்படினும் அது தற்காலிகமானதே...

“பிரித்தானியத் தொழிலாளி வர்க்கம் சோவியத் யூனியனின் இருதிப் பாதுகாப்புக்குச் செய்யக்கூடிய சிறந்த சேவை என்னவெனில் தமது புரட்சியின் மூலம் ஒரு தொழிலாளர் அரசாங்கத்தினை நிறுவுவதே.

“மறுபுறத்தில் பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியவாதிகள் அத்தகைய ஒரு யுத்தத்துக்குக் கிளம்பக் காரணம். சோவியத் யூனியனுக்கு உதவுவதற்கு அல்ல; தமது ஏகாதிபத்திய இலக்குகளை அடைவதே. ஆதலால் யுத்தத்துக்கு ஆதரவளிப்பது, பிரித்தானியத் தொழிலாளர் வர்க்கத்துக்குத் துரோகம் செய்வதாகும். எனினும் மூன்றாம்

அவிலத்தின் சிபார்சின் அடிப்படையில் இங்கிலாந்தினதும், பிரான்சினதும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகள் இந்தக் குரோக் நடவடிக்கைக்கீரையத்தமாகின. எதிர்வரும் யுத்தத்தில் தாம் இங்கிலாந்தும் பிரான்சும் நின்று கொண்டுள்ள பக்கத்தில் நிற்போம் என்ற எதிர்பார்ப்புடன் சோவியத் யூனியன் இங்கிலாந்தினதும் பிரான்சினதும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளை யுத்தத்துக்கு ஆதரவு தரும்படி கேட்டுக் கொண்டது.

“காட்டிக் கொடுப்புக்கான இந்த ஆயத்தங்கள் இருந்து வந்ததை இராணுவத்துக்கான கட்டாய ஆட்சேரப்பு மேசாதாவுக்கு வாக்களித்ததன் மூலம் பிரான்சிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும், யுத்தத்துக்கு ஒரு மாத காலம் ஆதரவளித்ததன் மூலம் பிரித்தானியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் நிருபித்துக் கொண்டுள்ளன.”

ஸ்டாவினிஸ்டுகளைக் கட்சியில் இருந்து வெளியேற்றியமையும், அவர்களுக்கு எதிரான அரசியல் யுத்தத்தினை ஆரம்பித்தமையும் வங்கா சமசமாஜக் கட்சியின் வரலாற்றில் ஒரு பெரும் வீரியம் நிறைந்த சகாப்பதத்தினை ஆரம்பித்து வைத்தது. ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிராக மக்களை வழிநடாத்த இதற்கு முன்னர் எடுத்த முயற்சியை விட ஆயிரம் மடங்கு ஊக்கத்தோடு தொழிலாளர் வர்க்கத்தினை யுத்தத்துக்கு எதிராக அணிதிரட்டக் கட்சி திட்டவட்டமான நடவடிக்கைகளை எடுத்தது. ஆதலால் ஒரு கோஷ்டி ஸ்டாவினிஸ்டுகளைக் கட்சியில் இருந்து வெளியேற்றியது, பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியவாதிகளின் கரங்களுள் தவழ்வுதற்கே என ஸ்டாவினிஸ்டுகள் கட்டவிழ்த்து விட்டிருந்த வதந்திகள், இப்போராட்டத்தின் மத்தியில் முழுமேன தவிடுபொடியாகின.

ஸ்டாவினிஸ்டுகளில் இருந்து பிளவுபட்டது கட்சி தொழிலாளர் வர்க்கம் பக்கம் திரும்பும் போராட்டத்தில் ஒரு தீர்க்கமான திருப்பு முனையாகியது. இலங்கைத் தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் முதுகேலும்பான தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் வர்க்கத்தினை ஸ்டாபனர்தியாக்கி, அணிதிரட்டத் தொடங்கிய சமசமாஜக் கட்சி, மூல்லோயா, வேவஸ்ஸ தோட்டங்களில் அரை-ஆயுதம் தாங்கிய கிளர்ச்சியை நோக்கி வளர்ச்சி கண்ட ஒரு தொகைத் தோட்ட வேலைநிறுத்தங்களுக்குத் தலைமை தாங்கியது இக்காலத்திலேயே.

கட்சியின் சகல பிரச்சார நடவடிக்கைகளும் அனைத்துவகவாத அடிப்படையில் மேலும் மேலும் ஈர்க்கப்பட்டு வந்தன. ஸ்டாவினிஸ்டுகளின் காட்டிக் கொடுப்பினால் பெரிதும் இக்கட்டான நிலைமைகளுள் தள்ளப்பட்ட ஜரோப்பியத் தொழிலாளர் வர்க்கத்திற்கு மீண்டும் உத்சாக்குட்டி கிளர்ச்சி பெறச் செய்ய ஏகாதிபத்தியத்திற்கு

எதிராகச் செயற்படும் காலனித்துவ ஏழூச்சிகளால் முடியும் என்ற புகழ்பெற்ற நம்பிக்கை கட்சியின் அன்றங்நாடைய நடவடிக்கைகளுள் ஊடுருவிக் கொண்டது. இந்றிலைமையில் ஏகாதிபத்திய யுத்தத்தினை உள்ளாட்டு யுத்தமாகத் திருப்பும் முகமாகக் கட்சி, இந்திய, இலங்கை ட்ரொட்ஸ்கிஸ்டுகளை ஜக்சியப்படுத்தும் பணியில் இறங்கியது.

ஸ்டாலினிஸ்டுகளில் இருந்து பிளவுபடும் போராட்டத்துக்குத் தலைமை தாங்கிய வெஸ்வி குணவர்தன விளக்கியது போல், பிளவு கட்சியின் அனைத்துலகவாதத்தினையும் அதன் தொழிலாளர் வர்க்க அடிப்படையையும் பலப்படுத்தியது.

“அதுவரையும் கட்சியின் வேலைத் திட்டம் தெளிவற்ற ஒன்றாக விளங்கியது. இப்போது தெளிவான புரட்சிகர வேலைத்திட்டம் அங்கீரிக்கப்பட்டுள்ளது. அந்த வேலைத்திட்டம், 1938இல் ட்ரொட்ஸ்கியால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட நான்காம் அகிலத்தீன் வேலைத்திட்டத்துடன் இணங்கியது. பழைய அமைப்பு விதிகள், மாதத்துக்கு 25 சதம் சந்தா செலுத்திய அனைவருக்கும் கட்சி அங்கத்துவம் வழங்கியது. புதிய அமைப்புவிதிகளின் கீழ் தமது சக்திக்கு ஏற்ப மாதாந்தம் அங்கத்துவப் பணம் செலுத்தும் கட்சிக் குழுவில் அல்லது லோக்கவில் ஊக்கமுடன் செயற்படும் ஆட்கள் மட்டுமே அங்கத்தவர்களாகக் கணிக்கப்பட்டனர். இலேசான தொடர்பு கொண்டோர் குழு என்ற நிலையில் இருந்து ஒரு போராட்ட அமைப்பாகக் கட்சியைப் பரிணாமம் செய்ய முயற்சி எடுக்கப்பட்டது.”
(சமசமாஜக் கட்சியின் சருக்க வரலாறு)

1939ன் கடைப்பகுதியில் - அதுகாறும் நிரந்தரச் சம்பளம் பெறாதிருந்த தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு உயர்ந்த சம்பளமும், ஒழுங்குமுறையான சம்பளத் திட்டமும் உருவாக்கும் பிரச்சாரத்தினை சமசமாஜக் கட்சி ஆரம்பித்தது. அந்த விதத்திலேயே மூலலோயா வேலைநிறுத்தம் ஆரம்பமாகியது. வேலைநிறுத்தம் செய்யும் தொழிலாளர்களைப் பட்டினி போட்டு வேலைக்கு அனுப்பும் ஏகாதிபத்திய உபாயங்களைச் சிதறடிக்கும் பொருட்டு வங்கா சமசமாஜக் கட்சியின் இளைஞர் சங்கங்கள் தோட்டத் தொழிற் சங்கங்களுடன் சேர்ந்து, வேலைநிறுத்தக்காரர்களுக்கு உணவும், உதவியும் திரட்டும் இயக்கத்தினை நடைபூராவும் தொடுத்தனர். சமசமாஜத் தலைமையில் வேலைநிறுத்தம் பரவியதும் பொலிசாரைத் தலைமீடு வைத்த அரசாங்கம், மூலலோயாவில் தூப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்து கோவிந்தனைக் கொலை செய்தது. பெரியசாமி என்ற மற்றோர் தொழிலாளி பொலிஸ் ஜீப்பினால் மோதுப்பட்டுப் படுகாயம் அடைந்தார்.

1940 பெப்ரவரியில் அரசு சபையில் உரைநிகழ்த்திய என்.எம். பெரேரா, பொலிஸ் கொலைகாரர்களுக்கு எதிராக உடன் நடவடிக்கை எடுக்கும்படி கேட்டதோடு, ஏகாதிபத்திய அரசாங்கத்துக்கு எதிரான நாடுகுழுவிய போராட்டமும் ஆரம்பமாகியது. இந்தப் பிரச்சாரத்தினைச் சூழ ஆயிரமாயிரம் தொழிலாளர்கள் அன்றிரண்டதைத் தொடர்ந்து ஜாதிக் சங்கத்தின் தேசிய முதலாளித்துவக் கோழைகளின் ஏகாதிபத்தியச் சார்பு முழு மக்களும் முன்னிலையில் அம்பலமாகத் தொடங்கியது. மக்கட் பிரச்சார இயக்கத்தினால் பீதியடைந்த சபைத் தலைவரான டி.பி. ஜயதிலக, பொலிஸ் மா அதிபர் பார்ண்சைத் தம்மால் நெறிப்படுத்த முடியாதுள்ளதாகக் கூறி, தமது பதவியில் இருந்து இராஜினாமாச் செய்தார்.

ஏகாதிபத்தியவாதிகளுக்கும் அவர்களின் உள்ளூர் தரகார்களுக்கும் இடையே உருவான கருத்து வேறுபாட்டினைப் பயன்படுத்திக் கொண்ட பிலிப் குனவர்தன, அரசு சபையில் ஒரு பிரேரணையை முன்வைத்தார். வாக்குச் சீட்டினால் தெரிவு செய்யப்பட்ட சலவ அரசு சபைப் பிரதிநிதிகளும் இராஜினாமாச் செய்து, பிரித்தானிய ஆட்சியில் இருந்து முழுமனே சுதந்திரம் அடையும் போராட்டத்தினை ஒழுங்கு செய்ய வேண்டும் என அவர் கோரினார்.

“கோவிந்தன் என்ற தோட்டத் தொழிலாளி ஏகாதிபத்தியப் பொலிசினால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டமை இன்றைய நெருக்கடியின் ஆரம்பம் எனக் காட்டும் இந்தச் சபை, ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் தலைமைப் பாத்திரத்தினை வலியுறுத்துவதன் மூலம் எதிரவரும் பகிரங்கமான போராட்டத்தின் தலைமையைப் பொறுப்பேற்கும் படியும், வெற்றிகரமான முடிவுவரை அதை இட்டுச் செல்லும் படியும் தொழிலாளர் வர்க்கத்தினை வேண்டிக் கொள்கின்றது.”

இந்தப் பிரேரணை முன்வைக்கப்பட்டதுதான் தாமதம் தனது இராஜினாமாவை வாபஸ்பெற்றுக் கொண்ட ஜயதிலக, திரும்பவும் ஏகாதிபத்திய எடுப்பிடி வேலைக்குப் பாய்ந்து கொண்டார். ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் தேசிய முதலாளி வர்க்கத்தின் துரோகத்தினை நடைமுறையில் அம்பலப்படுத்த இங்ஙனம் வாய்ப்புக் கிடைத்தமையைச் சமச்மாதுக் கட்சி தனது வெற்றியாகக் கருதியது. வெஸ்வி குனவர்தன பிள்ளைர் விளக்கியது போன்று, மூலலோயாப் போராட்டம் பிள்ளைர் ஊவா மாகாணத்தினை நோக்கியும் பரவியது:

“தொழிலாளர் வர்க்கம் மேலும் மேலும் போர்க்குணம் கொண்டதாகித் திடசங்கற்பம் பூண்டதும் தோட்ச சொந்தக்காரர்களின்

அரசு சிதறுண்டு போகத் தொடங்கியது. வேலைநிறுத்தப் போராட்டங்கள் நீடிக்கத் தொடங்கின. (தலவாக்கலை சென்ட் அன்ட்ரூஸ் தோட்ட வேலைநிறுத்தம் மூன்று மாதங்கள் நடந்தது) இதற்கிடையே சம்பள உயர்வு முதலான அடிப்படைக் கோரிக்கைகள் மேலும் மேலும் தலைநீடிடன. தொழிலாளர்கள் சமசமாஜக் கட்சியினரின் போராளித் தலைமையை மேலும் மேலும் எதிர்பார்த்தனர்.

“வேலைநிறுத்தப் போராட்டம் ஊவா மாகாணத்துக்குப் பரவியதும் சமசமாஜ கட்சியினர் தலைமையைக் கொண்டிருந்தனர். இந்த அலைவீச்சினைத் தடை செய்யும் முகமாக பதுளை மஜ்ஸ்திரேட், கூட்டம் நடாத்துவதைத் தடை செய்யும் கட்டளையைப் பிறப்பித்தார். கட்சியின் முடிவின்படி இந்தத் தடையுத்தரவை உடைத்துக் கொண்டு மே 12ம் திங்டி என்.எம். பெரேரா பதுளையில் ஒரு பிரமாண்டமான கூட்டத்தில் உரை நிகழ்த்தினார். பொலிசுக்குத் தலையிடச் சக்தி இருக்கவில்லை.”

“சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும்” நிலைநாட்டும் பொருட்டு வேவஸ்ஸ தோட்டத்துக்கு அனுப்பப்பட்ட பொலிஸ் படை அனி, தொழிலாளர்களால் நிராயுதபாணியாக்கப்பட்டு, துரத்தியடிக்கப் பட்டதைத் தொடர்ந்து, இப்பிரச்சார இயக்கம், உச்சக் கட்டத்தை அடைந்தது.

இப்பிரச்சாரம் முன்னேற்றம் கண்டதும் பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியவாதிகள் யுத்தமுனையில் இக்கட்டான் நிலைமைக்கு முகம் கொடுத்தனர். 1940 ஜூன் 4ம் திங்டி கண்டி நகரில் கூட்டம் நடாத்திய தோட்டச் சொந்தக்காரர் சங்கத்தினர் “வைட் ஹோல்” காலனித்துவச் செயலாளருக்கு அனுப்பி வைக்கும் பொருட்டு ‘பெட்டி சம்’ வரைந்ததோடு, அதில் “அரசாங்கத்தின் கைகளில் நிர்வாகத்தின் பிடி சற்றுத் தளர்ந்து போவதால்” தாம் பெரும் நெருக்கடிக்குள் வீழ்ந்துள்ளதாகக் குறிப்பிட்டனர்.

அவர்கள் மேலும் கூறியதாவது: “இதுவரை காலமும் மாமன்னரின் விசவாசமான பிரச்சாரங்களாக இருந்த மக்களிடையே பதட்டத்தையும் குழப்பத்தையும் உண்டுபண்ணக் கம்யூனிஸ்டுகளுக்கு (அதாவது ல.ச.ச.க.) இடமளித்ததால், 1939 ஏப்ரலில் யுத்த எதிர்ப்பு ஆரம்பமானதோடு நாட்டில் உருவான தொழிலாளர் கிளர்ச்சிகள் தீர்க்கமானதும், ஆட்டம் காணச் செய்யும் மட்டத்தினையும் எட்டியுள்ளது.” இவங்கையில் ஏற்பட்டுள்ள நிலைமை “இந்தியாவினுள் மிகவும் தீர்க்கமான விளைவுகளுக்கு இடமளிக்கலாம்” என அவர்கள் இறுதியில் எச்சரிக்கை செய்தனர்.

3. ஏகாதிபத்திய யுத்தத்துக்கு எதிரான போராட்டம்

1940 ஜூனில் பாளிஸ், நாசிகளிடம் வீழ்ச்சி கண்டது. ஜூன் 17ல் பிரான்ஸ் சரணடைந்தது. வீழ்ச்சியடையப் போகும் தமது ஏகாதிபத்தியத்தில் இருந்து காத்துக் கொள்ளக் கூடிய ஏதும் இருப்பின் அதைக்காக்கும் பொருட்டு பிரித்தானிய யுத்தகால அமைச்சரவையின் சக்கானை விள்ளடன் சேர்ச்சில் பொறுப்பேற்றார்.

வங்கா சமசமாஜக் கட்சியின் அரசு சபைப் பிரதிநிதிகள் இருவரையும், கட்சியின் ஏனைய தலைவர்களையும் சிறைக்குள் தள்ளுவதில் சேர்ச்சில் வெற்றிகண்ட போதிலும், சமசமாஜக் கட்சி அவரை அதிர வைக்கும் தாக்குதலுக்குத் தயாராகி வந்தது. என்ன.எம். பெரேராவையும் பிலிப் குணவர்தனாவையும் கைது செய்யும் சுற்றறிக்கையை தேசாதிபதி ஜூன் 18ல் வெளியிட்டார். இதைத் தொடர்ந்து கொல்வின் ஆர். டி. சில்வாவும் எட்மண்ட் சமரக்கொடியும் சிறைக்குள் தள்ளப்பட்டனர். எவ்வாறெனினும் கட்சியின் மத்திய குழுவின் தீர்மானத்துக்கு இணக்க வெஸ்லி குணவர்தன கைதாகாது தலைமறைவானார்.

கட்சித் தலைவர்கள் கைது செய்யப்பட்டதுதான் தாமதம் ஏற்கனவே தயார் செய்யப்பட்டிருந்த கட்சி அமைப்பு தொழிற்படத் தொடங்கியது. கட்சியினால் கொழும்பு காவிழுகத் திடலில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்த பொதுஜன ஊரவுலத்தினைப் பொலிசார் தாக்கிய போதிலும் கட்சிப் பிரதிநிதி ஜே.சி.ரி. கொத்தலாவல, இந்றிலைமையில் கட்சியின் செய்தியை அங்கு திரண்டிருந்தவர்களின் முன்னிலையில் நிகழ்த்திய பேச்சின் மூலம் முன்வைத்தார்:

“இந்திய, இலங்கை போன்ற ஊலனிகளைச் சுரண்டும் உரிமைகளை இன்று பிரித்தானியர்கள் ஜேர்மனியர்களுக்கு எதிராகப் போரிட்டுக் கொண்டுள்ளனர். இதனைப் பூசிமெழுசிக் கொண்டுள்ள பிரித்தானியர்கள் தமது யுத்தம் ஜனநாயகம், சுதந்திரம் சார்பில் செய்யப்படுவதாகத் திரிக்கின்றார்கள். உண்மையோ இதற்கு மாறானது. ஜேர்மன் ஏகாதிபத்தியவாதிகள் ஏற்கனவே போலந்து, நோக்வே, பெல்ஜியம்,

ஒல்லாந்து, பிரான்சினைத் தரைமட்டமாக்கி உள்ளனர். பிரித்தானியர்கள் தமது யுத்தத்தைத் தொடர்ந்தும் நடாத்துவதற்கு - அதற்கான செலவினைத் தேடிக் கொள்வதற்கு - காலனிகளிலான சரண்டலை உக்ஸிரமாக்குவதன் மூலம் மட்டுமே நடாத்த முடியும். காலனிகளில் ஜனநாயகத்தைக் காப்பதற்குப் பதிலாக பிரித்தானியர்கள் இவங்கை மக்களின் சிவில், அரசியல் உரிமைகளை நாசமாக்குகின்றார்கள். தோட்டப் பகுதியில் தொழிலாளர்களின் சட்டரீதியான அமைப்புக்களைத் தவிடுபொடியாக்க அவர்கள் துடிக்கின்றார்கள். எமது தலைவர்கள் சிறைப் பிடிக்கப்பட்டதற்குக் காரணம், அவர்கள் ஏகாதிபத்திய அடக்குமுறையாளர்களிடம் இருந்தும் முதலாளித்துவச் சரண்டல் பேரவழிகளிடம் இருந்தும் தொழிலாளர் உரிமைகளைக் காக்கப் போராடியதுதான்.

“ஆனால் எமது தலைவர்கள் சிறைப்பிடிக்கப்பட்டதன் மூலம் பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியவாதிகளின் பலவீனம் அம்பலமாகியுள்ளது. ஜேர்மன், பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியவாதிகள் தமக்கிடையே நடாத்திவரும் தற்கொலைப் போராட்டம் அவர்கள் இரு சாராரையும் பலவீனப்படுத்தியுள்ளது. இறுதியில் உலகத் தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் சோசலிஸ்ட் புரட்சி மூலம் அவர்கள் இரு சாராரூமே தோற் கடிக்கப்படுவர். எமது தலைவர்கள் இன்று சிறைவைக்கப்பட்டுள்ளனர். ஆனால் சோசலிசத்துக்கான போராட்டத்துக்குச் செய்ய வேண்டிய சகல தியாகங்களையும் செய்து, நாம் எமது போராட்டத்தினை முன்னேற்ற வேண்டும்.” (Origins of Trotskyism in Ceylon, G. Laski, பக்கம் 240)

கைதாகி நீதிமன்றத்தில் நிறுத்தப்படும் கட்சி அங்கத்தவர்களை யுத்தம் தொடர்பாகக் கட்சி கடைப்பிடிக்கும் புரட்சிகரத் தோற்கடிப்புவாத நிலைப்பாட்டினைத் தெளிவாக முன்வைக்கும்படி ஆலோசனை கூறப்பட்டிருந்தனர். பிரித்தானிய முடியாட்சியை தூக்கிவீச சமசமாஜக் கட்சி அங்கத்தவர்கள் செயற்பட்டார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டுக்குப் பதிலாக அயர்லாந்துப் போராளிகளின் பழைய சுலோகத்தினை சமசமாஜ எதிரிகள் வழக்காளிகளின் முகத்தில் வீசினர்: “இங்கிலாந்து படுகுழியில் வீழ்வது எமக்கு தலையெடுக்கச் சந்தர்ப்பமாகும்.”

1941 ஏப்ரல் 27 ஞாயிறு ‘சமசமாஜ’ பத்திரிகை “தோழி. செல்னா பெரேரா சிறை செலக்கிறார்” என்ற தலையங்கத்தின் கீழ் அந்த வழக்குகளில் ஒன்றைப் பின்வருமாறு அறிக்கை செய்திருந்தது:

“சமசமாஜத் தலைவர்களைச் சிறைவைத்ததற்கு எதிராக

நடைபெற்ற பிரேஸ் பாக் கூட்டம் சம்பந்தமான வழக்கின் இறுதி அத்தியாயம், அந்த வழக்கின் முக்கிய எதிரியான தோழி. செல்ளா பெரேரா, தோழர்கள், டெரன்ஸ் மீ. சில்வா, தர்மவர்தனவையும் சிறைக்குள் தள்ளியதோடு முடிவடைந்தது.

“இந்த வழக்கின் வரலாற்றினைப் புதிதாக நினைவுட்டத் தேவையில்லை. பொலிசாரின் காடைத்தனங்கள், பொலிஸ் பெரும் புள்ளிகளின் கெடுபிடிகள், பொலிஸ் அதிகாரிகளின் பொய்ச் சாட்சிகள், நீதிபதியின் முதலாளி வர்க்கச் சார்பான் ஏகாதிபத்தியக் கைக்கூவித் தீர்ப்பு என இவை எல்லாமே இந்த வழக்கில் பிரத்தியட்சமாகின. எனினும் இவை மட்டுமன்றி மிலேச்ச பொலிஸ் கெடுபிடி களுக்கு முகம் கொடுத்த சமச்மாஜிஸ்டுகளதும், தொழிலாளர்களதும் துணிச்சலும், ஏகாதிபத்தியவாதிகளின் நீதிமன்றத்தில் இந்த யுத்த காலத்திலும் கூட அஞ்சாது அறிக்கை வெளியிட்ட தோழர், தோழியர்களின் துணிச்சலும், தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் சார்பில் சிறைச்சாலை உட்பட்ட எந்தவொரு துண்பங்களையும் அனுபவிக்கத் தயாரான அந்தத் தோழர், தோழியர்களின் வீரியமும் இந்த வழக்கில் நிதர்சனமாகியது.

“இந்த வழக்கு ஆரம்பத்தில் விசாரிக்கப்பட்ட விதமும், மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றத்தில் நடைபெற்றவைகளும், பின்னர் இன்னும் பல நீதிபதிகளின் முன்னிலையில் அது விசாரிக்கப்பட்ட முறையும், அங்கு தோழி. செல்ளா தொழிலாளர்-விவசாயிகள் உள்ளங்களை நெகிழிவைத்தும், நீதிமன்றத்தினை நடுக்கவைத்தும், ஏகாதிபத்தியவாதிகளையும் பொலிசாரையும் அதிரவைத்தும், இங்ஙனம் செயல்பட இலாயக்கற்ற கேவலம் முதலாளித்துவ அரசியல்வாதிகளை அவமானத்துக்கு உள்ளாக்கியும், ஸ்டாவினிச் மானங்கெட்டவர்களின் பொறாமைக்கும் வெறுப்புக்கும் ஆளாகியும், இலங்கையின் நீதிமன்ற வரலாற்றில் முன்னொரு போதும் இடம்பெறாத விதத்தில் தலைமை இடத்தினைப் பிடிக்கும் வகையில் நிகழ்த்திய பேச்சினை இன்று சகலரும் அறிவர்.

“தோழி. செல்ளா எதிரிக் கூண்டில் எதிரியாக மட்டும் நிற்கவில்லை. கடைகெட்ட ஏகாதிபத்திய வாதிகளுக்கும் அவர்களின் கடைகெட்ட பொலிசாருக்கும் எதிரான குற்றச்சாட்டினை முன்வைக்கும் - அவர்களுக்குச் சொல்லடி கொடுக்கும் முறைப்பாட்டாளராகவும், இலங்கைத் தொழிலாளர்-விவசாயிகளின் சார்பில் ஏகாதிபத்திய அமைப்புக்கு எதிரான குற்றச்சாட்டுக்களைத் தாக்கல் செய்யும் வழக்கறிஞராகவும் நின்றிருந்தார்.

“‘ஏகாதிபத்திய யுத்தத்தை உள்நாட்டு யுத்தமாக மாற்று.’ ‘இங்கிலாந்து வில்லங்கத்தில் மாட்டிக் கொள்வது எமக்கு மீட்சி, பெற வாய்ப்பு,’ ‘ஏகாதிபத்தியம் வீழ்க்,’ ‘புரட்சி வெல்க்’ போன்ற வார்த்தைகள் இதற்கு முன்னர் நீதிமன்றங்களுள் வெளிப்பாடாகியது சிடையாது. ‘அவர்கள் செய்யக்கூடிய அனைத்தையும் செய்தாலும் எம்மில் தவறு கிடையாது. எதிர்காலம் எமதே. ஏன்? எமது இயக்கம் தேசிய சுதந்திரத்தினையும் உழைக்கும் மக்களின் சுதந்திரத்தினையும் இலட்சியமாகக் கொண்டு தொழிற்பட்டு வரும் இயக்கமாக இருப்பதே காரணம். சோசலிச் அமைப்பைக் கட்டி எழுப்புவதற்காகத் தொழிலாளர் வர்க்க ஆளுமையை நிலைநாட்ட நாம் முன்னேறிச் செலவோம்.’ எனத் தோழி. செல்ளா இறுதியாகக் குறிப்பிட்டார்.

“வழக்கு விசாரணை கடைசி நாளிலும் தாம் இந்த நீதிமன்றத்தில் மன்னிப்புக்காக எதுவும் கூறப் போவதில்லை எனவும், அதற்குப் பதிலாக நீதிமன்றத்துக்கு வெளியே தாம் ஏகாதிபத்திய அமைப்புக்கும் அதன் பொலிசுக்கும் எதிராகப் போராடப் போவதாகவும் அவர் கூறினார்.”

இத்தகைய வழக்கு விசாரணைகளில் தண்டப் பணம் செலுத்தும்படி கட்டளையிடப்படின் அதைச் செலுத்தாதிருக்கவும் கட்சி தீர்மானம் செய்திருந்ததாக அந்தச் ‘சமசமாஜை’ பத்திரிகை தெளிவுபடுத்துகின்றது.

“இந்த வீரப் பேச்சுக்களுக்கு தோழர். ரெஜ் பெரேராவின் தந்தையான திரு. ஆர்.எஸ். பெரேராவினால் தார் பூசப்பட்டு அதன் பெருமை குறைக்கப்பட்டது. தோழர். ரெஜி பெரேரா நீதிமன்றத்தில் துணிச்சலுடன் அறிக்கை வெளியிட்டு தாம் அந்தத் தண்டப் பணத்தைக் கட்டப் போவதில்லை எனக் கூதிய போதிலும், மக்கள் உரிமைகளைப் பற்றியோ அல்லது ஏழை வர்க்க இயக்கம் பற்றியோ எதுவித அனுதாபமும் அற்ற திரு. ஆர்.எஸ். பெரேரா அந்தக் குற்றப் பணத்தைச் செலுத்தியுள்ளார். இது கண்டிக்கப்பட வேண்டிய ஒரு செயலாகும்.”

இக்காலத்தில் ‘சமசமாஜை’ பத்திரிகை ஏகாதிபத்திய யுத்தத்துக்கு எதிராக நடாத்திய போராட்டத்தின் உணர்ச்சி மிகக் குலோகமாகப் பின்னாலும் கவிதையையும் பயன்படுத்தியது:

நெல்லை விதைத்திடு போடி களிடம் அதைக் கொடாதே செல்வம் சேர் சரண்டுவோர்க்கதைக் கொடாதேசீலை நெய்திடு அன்னியருக்கு அதைக் கொடாதேஆயுதம் சேர் உன் பாதுகாப்புக்கு பாவித்திடு

பிற்காலத்தில் ஏகாதிபத்திய எதிரப்புப் போராட்டத்தின் மாவீரன்

என சமசமாஜிஸ்டுகளால் வழிபாடு செய்யப்பட்ட தேசிய முதலாளி வர்க்கத்தின் இடது பிரிவினர் எனப்பட்டோரைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்த எஸ்.டபிள்டீ.ஆர்.டி. பண்டாரநாயக்க போன்ற முதலாளித்துவ மோசடியாளர்களைப் பற்றிய சமசமாஜக் கட்சியின் அன்றைய நிலைப்பாடு சமரசமற் குரோத்தத்தினையும், தொழிலாளர் வர்க்க வெறுப்பினையும் ஒழிவுமறைவு இன்றிக் காட்டுவதாய் இருந்தது. ஏகாதிபத்திய அரசாங்கத்தில் உள்ளுராட்சி அமைச்சராக விளங்கிய இந்த மாபெரும் “ஏகாதிபத்திய எதிர்பாளனின்” நிஜ தொழிற்பாடு “இயலாத விரதங்கள் பிடியாதே பண்டா” என்னும் கவர்ச்சியான தலைப்பில் ‘சமசமாஜை’ பத்திரிகையில் அம்பலப்படுத்தப்பட்டிருந்தது.

“பண்டாரநாயக்க போன்ற ஒரு நிலையில்லாத வாயாடி அரசியல்வாதி வேறொருவர் இவ்வுவகில் தொன்றியிருப்பார் என நினைப்பதும் கூடக் கடின மானது. தமது வாழ்க்கையில் அடித்த குத்துக் கரணங்களின் எண்ணிக்கையை நினைவில் வைத்திருப்பதும் அத்தகைய ஒரு சிரமமான காரியமே. ஆனால் இரு வாரங்களுக்கு முன்னர் பண்டாரநாயக்க அடித்த குத்துக்கரணத்தின் மூலம் அவரின் அரசியல் சவப் பெட்டியில் கடைசி ஆணி அறையப்பட்டுள்ளது.

“வெளிநாட்டார் பிரச்சினையைத் தீர்க்கும் வரை அல்லது அப்பிரச்சினையைத் தமக்கு வாய்ப்பான முறையில் தீர்த்துக் கொள்ளத் தேசாதிபதியின் (Governor) தடைகளை நிறுத்தும் வரை உள்ளுராட்சிச் சபைகள், யுத்த உதவி நிதிக்கு உதவி வழங்கக் கூடாது என பண்டாரநாயக்கவும் அவரின் கமிட்டியும் சமீபத்தில் உத்தரவிட்டன. பண்டாரநாயக்க ஏகாதிபத்தியவாதிகளின் பாதுங்களை நக்கும் நிஜ கைக்கூலி. அவ்வாறே வாய்வீசுசுப் பேசுக்களஞ்சுப் பேர்போனவர். யுத்தத்தினை ஆதரிக்க முன்வைக்கப்பட்ட பிரேரணையை அவரும் ஆதரித்தார். யுத்தத்துக்கு ஜம்பது இலட்சம் ரூபா வழங்குவதையிட்டு அவர் மகிழ்ச்சி தெரிவித்தார். இங்கிலாந்துக்கு-பத்துக் கோடி ரூபாக்கள் வட்டியுடலும் பத்துக் கோடி வட்டியில்லாமலும் - இந்நாட்டு நிதியில் இருந்து இருபது கோடி கள் கடனாக வழங்கவும், அந்நிதிக்கான பொறுப்பினை இலங்கைப் பொது மக்களின் தோளில் கட்டியடிக்கவும் இருக்குமைக்கு முன்னர்தான் பண்டாரநாயக்க மகிழ்ச்சி தெரிவித்தார். அது மட்டுமன்றி யுத்தம் காரணமாக இலங்கையை மன்னருக்குப் பேணிக் காத்துக் கொடுக்க ஆண்டு தோறும் ஒரு கோடி யே அறுபது இலட்சம் செலவு செய்யவும் பண்டாரநாயக்க மகிழ்ச்சி தெரிவித்தார். இத்துடன் நின்றுவிடாமல் உள்ளுராட்சிச் சபைகளின்

வரிகளில் இருந்து யுத்தத்துக்கு உதவி வழங்க நகரசபைகளதும் கிராமசபைகளதும் கைக்கூவிகள் முன்வந்த வேளையில் அந்தச் சட்டவிரோத நடவடிக்கையைச் சட்டரீதியாக்க புதிய சட்டமொன்றினை கடச்சடத் தயாரித்து, அதை மின் வேகத்தில் நிறைவேற்றியது யார்? இந்தப் பண்டாரநாயக்கவே யன்றி வேறு யாருமல்ல.

“இத்தனையும் செய்த பின்னர்தான் பண்டாரநாயக்க யுத்தத்துக்கு உதவிகள் வழங்கக் கூடாது எனக் கூறினார். அத்தோடு தாம் தேசத்தின் சார்பில் எந்தவொரு தியாகத்தினையும் செய்யத் தயாராக இருப்பதாய் மேடைகளில் தொண்டை கிழியக் கத்தினார்.

“இந்த ஜயாமாரிடம் இருந்து எதிர்பார்ப்பதற்கு எதுவித தியாகமும் கிடையாது. ஆனால் இவர்களிடம் ஒரு துளியேனும் ஆத்ம கௌரவம் இருக்கும் என சிலர் எதிர்பார்த்திருப்பார்கள் என்பதில் சந்தேகம் கிடையாது. தூர்அதிஸ்டம்! பண்டாரநாயக்க நாடு பூராவும் வெளியிட்டு வரும் அறிக்கை பற்றி பொறுப்புச் சொல்லியாக வேண்டும் என தேசாதிபதி கோல்டி கோட் அவருக்கு உத்தரவிட்டார். எந்தப் பக்கத்துக்குப் புரண்டு எழும்பினாலும் சாரைப் பாம்பு சாரைப் பாம்புதான். ஏகாதிபத்தியவாதிகளுக்கு ஒரு காட்டாப்புக்காக பண்டாரநாயக்க சாரைப்பாம்பு விழுங்கிக் கொண்டிருந்த உடைசல்கள் வீழ்ச்சி கண்டன. இந்தச் சகல பாய்ச்சல்களும் சேர். ஜயதிலக மரணமானதும் சபைமுதல்வர் பதவியைக் கைப்பற்றவே இடம்பெற்றது எனினும், பண்டாரநாயக்க இத்தருணத்தில் சேனாநாயக்கவின் உதவியைத் தேடி னார்.

“ஆனால் ஜாதிக சங்கத்தைத் திட்டியதற்குப் பழிவாங்க என்னிய சேனாநாயக்க. வாயளவில் தன்னும் ஆதரவளிக்கவில்லை. அடுத்தாக பண்டாரநாயக்க கிழவனைத் தேடிப் போனார். ஆனால் பண்டாரநாயக்கவின் வாய்வீசுக்கக்களை அறிந்திருந்த சேர். ஜயதிலகவும் அவருக்கு ஆதரவளிக்க வேண்டுமானால் அவர் கூறிய அனைத்தையும் பகிரங்கமாக வாபஸ் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும் எனக் கூறினார். தமது திருமணத்துக்கு இரு தடவைகள் விஜயம் செய்த கோல்டி கோட்டுடன் போட்டியிட பண்டாரநாயக்க எதுவிதமான எதிர்ப்பார்ப்பினையும் கொண்டிருக்கவில்லை. அவர் கோல்டி கோட்டைப் பகிழ்கரிக்கும்படி பொதுமக்களை மிரட்டியதற்கு ஞாபக சக்தி ஸ்தம்பித்துப் போனதே காரணமாக இருக்க வேண்டும். இப்போது பண்டாரநாயக்கவுக்கு நல்லுணர்வு மீண்டும் வந்துள்ளது. திரும்பவும் வெந்நீரில் ஞுளிப்பாடப் பண்டாரநாயக்க எண் ண்ணியுள்ளார். கோல்டி கோட் -பண்டாரநாயக்க

பேச்சுவார்த்தைகளின் பெறுபேறுகள் இப்போது வெளியாகியுள்ளன.

“இதற்கு அடுத்த வாரம் கேகாலையில் பேசிய பண்டாரநாயக்க, ஆங்கில ஏகாதிபத்தியத்துக்கு வக்காலத்து வாங்கியதோடு, அவர்களுக்கு வெற்றி கீட்ட வேண்டும் எனவும் பிரார்த்தித்தார். ஆனால் தேசாதிபதி கோல்டிகோட் இதனால் திருப்தி அடையவில்லை. மேலே குறிப்பிட்ட நடவடிக்கையை வாபஸ் பெற்றுக் கொள்வதாக அறிவித்து, அரசாங்க வர்த்தமானியில் ஒரு கடி தம் பிரசரிக்கப்பட வேண்டும் எனப் பண்டாரநாயக்கவுக்கு உத்தரவிடப்பட்டுள்ளது. சிங்கள மகா சபையின் சிங்கம், நாயைப் போல் வாலை மடக்கிக் கொண்டு அதையும் செய்துள்ளது.

“கடந்த 17ம் திக்திப் பத்திரிகைகளில் அது பிரசரமாகியது. மலைநாட்டு நிலவுடமையாளர்களைப் போலவே கீழ்நாட்டு ‘வலவ்வ’ காரர்களுக்குமான ஒரே வேலை ஏகாதிபத்தியவாதிகளின் கைக்கூவிகளாகச் சேவை செய்வதே” (‘சமசமாஜை’ - 1941 ஏப்ரல் 27 ஞாயிரு)

ஏகாதிபத்தியவாதிகளையும் அவர்களின் தரக்களான தேசிய முதலாளி வர்க்க அரசியல் தலைவர்களையும் அம்பலப்படுத்தும் இப்போராட்டத்துடன் கைகோர்த்த வண்ணம் சமசமாஜக் கட்சி ஸ்டாவினிஸ்டுகளின் மக்கள் முன்னணி (Peoples Front) அரசியலுக்கு எதிரான போராட்டத்தினை உக்கிரமாக்கியது. சமசமாஜக் கட்சியில் இருந்து வெளியேற்றப்பட்ட ஸ்டாவினிஸ்டுகள், 1940ன் கடைப்பகுதியில் ‘யுணைட்டட் சோசலிஸ்ட் கட்சி’ என்ற பேரில் ஒரு அமைப்பினை நிறுவினர். இந்தக் கட்சி ஆரம்பமாவதைத் தொடர்ந்து ‘சமசமாஜை’ பத்திரிகை பின்வருமாறு குறிப்பிட்டிருந்தது:

“‘யுணைட்டட் சோசலிஸ்ட் கட்சி’ என்ற பெயரில் புதியதோரு அரசியல் கட்சி ஆரம்பமாகியுள்ளது. இதன் மூலக்கள்தாக்கள் சமீபத்தில் வங்கா சமசமாஜக் கட்சியில் இருந்து வெளியேற்றப்பட்ட ஆட்கள் எனத் தெரிகிறது. இவர்கள் ஏழ பிரேரணைகளை நிறைவேற்றியுள்ளனர். முதலாவது பிரேரணை வங்கா சமசமாஜக் கட்சிக்கு எதிரானது. எமது கட்சி தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் பேரில் இயங்காத, புரட்சிக்கு எதிரான ஒரு கட்சியென அதில் கூறப்பட்டுள்ளது. வேறு வார்த்தைகளில் சொன்னால் எமது வங்கா சமசமாஜக் கட்சி முதலாளிகளுக்கும் ஏகாதிபத்தியவாதிகளுக்கும் சேவை செய்யும் ஒரு கட்சியென அவர்கள் கூறிக்கொள்கிறார்கள். எமது கட்சியை நசுக்க அரசாங்கம் செய்வது அனைத்தும் பகடி க்குச் செய்யப்படுவதாகவும் கூறப்பட்டுள்ளது.

“அவர்களின் இறுதிப் பிரேரணை, தேசிய முன்னணி அமைக்கும் கருத்தினை முன்வைக்கின்றது. தேசிய முன்னணி என்பது

தொழிலாளர் வர்க்கம் மட்டுமன்றி முதலாளித்துவ, மத்தியதர வர்க்கங்களின் ஒத்துழைப்போடு நிறுவப்படும் ஒரு முன்னணியாகும். இவர்கள் ஏகாதிபத்தியவாதிகளின் காலடியை நக்கியும், ஏகாதிபத்தியவாதிகளின் கொலைகார யுத்தத்துக்கு நிதிமூலமும் பரிசுகள் மூலமும் உதவியும், தேசிய சுதந்திரத்தின் பேரில் செயற்பாடாத ஏகாதிபத்தியவாதிகள் செய்யும் எந்தவொரு கடைகெட்ட வேலைக்கும் இடமளித்தும், தேசிய சுதந்திரத்தினை அடையக்கூடிய அனைத்து மார்க்கங்களையும் இழுத்து மூட வெள்ளையர்களுக்கு இடமளித்தும் தமது மட்டியை நிரப்பிக் கொள்வதையே இலக்காக்கிக் கொண்டு துடிக்கும் இலங்கை முதலாளி வர்க்கத்துடன் ஒரு முன்னணி அமைத்துக் கொள்ள எதிர்பார்க்கின்றனர். இது சிறப்பாக சீன, ஸ்பானியப் பூரட்சிகளைக் காட்டிக் கொடுக்கக் காரணமாயிருந்ததும், இந்தியாவில் இன்றும் கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றதுமான வழித்துமாறிய ஸ்டாவினிச்ச செயற்பாடாகும் எனச் சொல்ல வேண்டியதில்லை.”

(சமசமாஜய - 1940 நவம்பர் 30 வெள்ளி)

1940 டிசம்பர் 27ம் திகதிய ‘சமசமாஜய பத்திரிகை, பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியவாதிகளுக்கு எதிரான அனைத்துலகப் போராட்டத்தினைச் சிதறடிக்க ஸ்டாவினிஸ்டுகள் நடாத்திவரும் வேலைகளை இலங்கைத் தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் கவனத்துக்குக் கொணர்ந்தது. இதுடைவ சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் செயற்பாடு விரிமசனத்துக்கு ஒன்னாகியது. ஜப்பானிய ஏகாதிபத்தியத்திடமிருந்து சீனாவை விடுதலை செய்யும் பொருட்டு சீனத் தொழிலாளர்-விவசாயிகள் நடாத்திய போராட்டத்துக்குப் பிரித்தானியா சடர்தியான உதவி வழங்கியதைக் காரணமாகக் கொண்டு, சீன ஸ்டாவினிஸ்டுகள் ஆசியாவிலும் ஏனைய நாடுகளிலும் பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிரான போராட்டத்தில் கருங்காலி வேலை செய்யத் தொடங்கினர். ஜப்பானியர்களுக்கு எதிரான போராட்டத்தில் பிரித்தானியாவில் இருந்தும் அமெரிக்காவில் இருந்தும் ஆயுதம் பெறுவதற்குச் சீனாவுக்குள்ள உரிமையைச் சவால் செய்யாத ‘சமசமாஜய’ பத்திரிகை, அக்காரணத்துக்காக சீன ஸ்டாவினிஸ்டுகள் பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிராக ஆசிய காலனித்துவ மக்களின் போராட்டத்தினைக் காட்டிக் கொடுப்பது படுகேவலமானது எனச் சுட்டிக்காட்டியது.

“... ஜப்பானிய ஏகாதிபத்தியக் குண்டர்களைத் தோற்கடிக்க யுத்த தளபாடங்களைப் பெற்றுக் கொள்ளும் முகமாகப் பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியக் கள் வர்களிடம் இருந்து உதவி தேடிக் கொள்ள சீயாங்கை சேக்குக்கு நேரிட்டுள்ளது. பிரித்தானியர்கள் சீனர்கள் மீது கொண்டுள்ள கருணையினால் அன்றி, ஜேர்மனியர்களின்

நன்பர்களான ஜப்பானியர்களுக்குத் தாக்குதல் நடாத்தும் சாட்டில் சீன முதலாளித்துவ அரசாங்கத்துக்குப் பரமா ஊடாக யுத்த தளபாடங்களைக் கொண்டு செல்கின்றனர்.

“இதன் பெறுபேறாக சீன ஸ்டாலினிஸ்டுகளுக்கு மற்றுமோர் புதிய நன்பன் கிடைத்துள்ளது. கடந்த ஆறு மாதங்களுள் அவர்கள் பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியவாதிகளுக்கு எதிரான சகல பிரச்சார நடவடிக்கைகளையும் நிறுத்திக் கொண்டுள்ளனர். இக்கொள்கையின்படி பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியவாதிகள் இந்தியாவிலிலும் இலங்கையிலிலும் நடாத்தும் அநியாயங்களை நினைவுக்கரவும் அவர்களுக்கு வாய்ப்பு இல்லை. மார்க்சிசத்தைக் கைவிட்டு ஸ்டாலினிசத்தை அணைத்துக் கொண்ட அவர்கள் அணைத்துவக்கத் தொழிலாளர் ஜக்கியத்தினை வளர்ப்பதென்பது வாயால் வற்றாழைக் கிழங்கு நாட்டுவது போன்றது.

“அனால் இந்தக் கதை இத்துடன் முற்றுப் பெறவில்லை. பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியவாதிகளுக்குச் சொந்தமான மலாயாப் பிரதேச ஸ்டாலினிசக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் பிரித்தானிய ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகள் அணைத்தையும் நிறுத்திக் கொள்ள சமீபத்தில் முடிவு செய்துள்ளது. இக்கட்சியில் சீன தேசிய இனத்தவர் பலர் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகின்றது. இப்போது பிரித்தானியாவும் அமெரிக்காவும் சீனர்களின் பக்கத்தில் நின்று வருவதால் பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியவாதிகளுக்கு எதிராக மலாயா நாட்டில் நடாத்திவரும் இயக்கத்தினை நிறுத்திக் கொள்ள முடிவு செய்ததாகவும் அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள். உண்மையில் இவர்கள் கம்யூனிஸ்டுகளா? தமது நாட்டு முதலாளிகளின் கையாட்களா?

“ஸ்டாலினிஸ்டுகளின் ‘தேசிய’, ‘மக்கள்’ முன்னணிகள் மூலம் தொழிலாளர் போராட்டங்கள் காட்டிக் கொடுக்கப்படும் முறைமையை இச்சம்பவங்கள் காட்டுகின்றன. எந்தவொரு காலத்திலிலும் ஏகாதிபத்தியவாதிகளுக்கு எதிராக முறையான ஒரு போராட்டத்தினை நடாத்தாத தமது நாட்டு முதலாளிகளிடம் ஏமாந்து போகாது. வர்க்கப் போராட்டத்தினை அபிவிருத்தி செய்வதன் மூலம் தமது அதிகாரத்தினை கட்டியெழுப்பி, ஏகாதிபத்தியவாதிகளைத் தவிடுபொடியாக்கி, தொழிலாளர் அரசாங்கத்தினை அமைப்பது இலங்கைத் தொழிலாளர்களின் ஒரே குறிக்கோளாக வேண்டும்.”

(‘சமசமாஜம்’ - 1940 டி.சம்பர் 27)

அடுத்து 1941 மே 30 திங்கள் ‘சமசமாஜம்’ பத்திரிகை, இலங்கை ஸ்டாலினிஸ்டுகள், பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியவாதிகளின் சித்திரவதைக் கூடங்களில் இருந்து சமசமாஜ கட்சி அங்கத்தவர்களை

விடுதலை செய்யும் போராட்டத்தில் கருங்காலி வேலையில் ஈடுபட்ட விதத்தினை வெளியிட்டது.

“ஸ்டாவினிஸ்டுகள் மாத்தறையில் ஒரு மகாநாட்டை நடாத்தியுள்ளனர். அங்கு இளைஞர் ஒருவர் இலங்கையின் அரசியல் கைத்தகளை விடுதலை செய்யும்படி வேண்டும் பிரேரணை ஒன்றைச் சமர்ப்பிக்க அனுமதி கேட்டுள்ளார். அது மறுக்கப்பட்டுள்ளது. காரணம் என்ன தெரியுமா? ஸ்டாவினிஸ்டுகள் முக்கிய ஏதிரியாகக் கருதுவது ஏகாதிபத்தியவாதிகளையோ அல்லது முதலாளிகளையோ அல்ல; சமசமாஜிஸ்டுகளையோ.”

அதே ‘சமசமாஜை’ பத்திரிகை 1941 மே தினத்தில் ஸ்டாவினிஸ்டுகள் எதுவிதமான ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புப் பிரேரணையையும் நிறைவேற்றாததையும், பிறைஸ் பார்க்சில் சமசமாஜக் கட்சி நடாத்திய கூட்டத்தில் பொலிசார் நடாத்திய தாக்குதலால் சமசமாஜ கட்சி அங்கத்துவர்களின் தலைகள் பிளக்கப்பட்டதை அங்கீரித்ததையும் பற்றி விசாரித்துக் கடிதம் எழுதிய கட்சி அங்கத்துவருக்குப் பதில் அளிக்கும் விதத்தில் பிரசரிக்கப்பட்ட ஆசிரியத் தலையங்கும் பின்வருமாறு கூறியது:

“ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு அல்லது யுத்த எதிர்ப்பு பிரேரணை எதையும் ஸ்டாவினிஸ்டுகள் முன்வைக்காததற்குக் காரணம் அவர்கள் சீர்திருத்தவாதிகளாக இருப்பதே. குணசிங்கவுடன் வெளிநாட்டார் பற்றிய இனவாத முன்னணியில் சேர்ந்து கொள்ள ஆயத்தமானதற்குக் காரணம் அவர்கள் புரட்சியாளர்களாக இல்லாமல் எவரின் பின்னாலும் இழுப்படுச் செல்லும் வாலாக இருப்பதே. தொழிலாளர்களதும் சமசமாஜிஸ்டுகளதும் தலைகள் பிளக்கப்படுவதையிட்டு ஸ்டாவினிஸ்டுகள் மகிழ்ச்சி கொள்ளக் காரணம் அது அவர்களின் கொள்கையாக இருப்பதே. வெனினின் மரணத்தின் பின்னர் பலமாட்டந்த ஸ்டாவினிஸ்டுகள் (ரூப்யாவில்) கொன்று தள்ளியது முதலாளிகள் அன்றி தொழிலாளர்களும் புரட்சியாளர்களுமே. கம்யூனிஸ்ட் அகிலத்தின் முதலாவது தலைவரான சினோவியேவ், சோவியத் சம்மேளனத்தின் தலைவர் கமலேவ், மார்க்சிசத்தின் நிபுணர் என வெனினால் கூறப்பட்ட புகாரின் உட்பட அக்டோபர் புரட்சியை வெற்றிக்கு இட்டுச் சென்ற போல்லிவிக் கட்சியின் பெரும்பாள்மையினர் கொலை செய்யப் பட்டதன் பின்னர் நான்காம் அகிலத்தின் செயலாளர் கிளமன்ட்ஸினதும் அதன் தலைவர் ட்ரொட்ஸ்கியினதும் மரணங்களுக்குப் பொறுப்பான கொலைகார ஸ்டாவினின் இந்தாட்டு ஆதரவாளர்கள் தொழிலாளர்களின் தலை பின்நத்தையிட்டு மகிழ்ச்சியடைவது புதுமை அல்ல.” (‘சமசமாஜை’ - 1941 மே 30 திங்கள்)

4 நிரந்தரப் புரட்சி வேலைத்திட்டம்

1941 ஏப்ரல் 20ம் திகதி வங்கா சமசமாஜக் கட்சி ஒரு இரகசிய மகாநாட்டை நடாத்தியது. தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தினுள் தொழிலாளர் வர்க்கம் வசிக்க வேண்டிய தலைமைப் பாத்திரத்தினைத் தெளிவாக விளக்கிய இம்மகாநாடு, ட்ரொட்ஸ்கியின் நிரந்தரப் புரட்சிக் கோட்பாட்டினை அடிப்படையாகக் கொண்ட புரட்சிகர வேலைத் திட்டத்தினை ஏகமனதாக நிறைவேற்றியது.

1941 ஏப்ரல் 27 ஞாயிரு 'சமசமாஜை' பத்திரிகையின் தலையங்கம், அம்மகாநாடு பற்றிப் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டிருந்தது:

"வங்கா சமசமாஜக் கட்சியின் இரகசிய பேராளர் மகாநாடு கடந்த ஞாயிற்றுக்கிழமை இலங்கையில் ஓரிடத்தில் நடைபெற்றது. 42 பேராளர்கள் மகாநாட்டிற்கு வருகை தந்தனர். எதுவித வழக்கு விசாரணையும் இல்லாமல் யுத்தம் முடிவடையும் வரை சிறையில் வைத்திருக்க தேசாதிபதி கோல்டி கோட் எதிர்பார்த்ததும், கடந்த ஆண்டு ஜூன் 17ல் இருந்து இலங்கைப் பொலிஸ் தினைக்களத்தின் கணக்கில் மன்னைத்தாலிவிட்டு எங்கோ. ஒரு இடத்தில் இருந்தபடி கட்சி நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டு வருபவருமான தோழர் வெஸ்லி குணவர்தன தலைமையில் மகாநாட்டு வேலைகள் ஆரம்பமாகின.

"மூன்று பிரிவுகளைக் கொண்ட கட்சியின் அந்தரங்க வேலைத் திட்டங்களை வாசித்து, அதற்கு இடை வாக்கியம் ஒன்றும் சேர்த்ததன் பின்னர் அது மகாநாட்டில் ஏகமனதாக நிறைவேற்றியது. கட்சியின் அந்தரங்க அரசியலமைப்பு விதிகளும் அங்ஙனமே ஏகமனதாக நிறைவேற்றியது. கடந்த ஆண்டினுள் செய்யப்பட்ட வேலைகளைக் குறிப்பிடும் அறிக்கையொன்றும் வாசிக்கப்பட்டது. மகாநாடு அதை அங்கீகரித்தது.

"இந்தியப் பிரச்சினை பற்றி உறுதியான அனைத்துவக்க கொள்கையின் அடிப்படையில் கட்டியழூப்பப்பட்ட கட்சியின் வேலைத்திட்டத்தினைத் தெளிவுபடுத்தும் ஒரு பிரேரணையும்

ஏகமனதாக நிறைவேற்றறு. இருதியாக தலைமை தாங்கிய தோழர் அந்தரங்கமான முறையில் இவ்வாண்டினுள் செய்ய வேண்டிய வேலைகள் பற்றி நெஞ்சைத் தொடும் முறையில் விவரித்தார்.

“இலங்கையின் அரசியல் கட்சியொன்றினால் முதற்தடவையாக அரசாங்கத்துக்கு எதிராக அந்தரங்கமாக நடாத்தப்பட்ட இம்மகாநாடு, வரலாற்றில் இடம்பெறப்போகும் ஒரு நிகழ்வாகும் என்பதில் ஐயமில்லை. அங்கு தொழிலாளர்கள் உட்பட முழு உழைக்கும் மக்களதும் நிஜ சுதந்திரத்தினைப் பெற்றுக் கொள்ளக் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய பாதை தெளிவுபடுத்தப்பட்டது.

“தொழிலாளர்களின் ஏகாதிபத்திய, முதலாளித்துவ எதிர்ப்பு வர்க்கப் போராட்டத்தினை அடிக்கடி புரட்சி வரை முன்னேற்ற வேண்டிய முறை, வரலாற்று அனுபவம் நிறைந்த மார்க்சிசத்துக்கு ஏற்ப நிர்மாணிக்கப்பட்டது. எதிரவரும் பதட்டமான காலத்தில் தோட்டத் தொழிலாளர்கள், தோட்டத் தொழிலாளர் கமிட்டிகள் மூலமும் நகர்ப்புறத் தொழிலாளின் பக்டரிக் கமிட்டிகள் மூலமும் தமது உரிமைகளைக் காத்துக் கொள்ளத் தயாராகும்படி அழைப்பு விடுக்க முடிவு செய்யப்பட்டது.

“புரட்சிகர நிலைமை மேலும் அபிவிருத்தி காணுமிடத்து உழைக்கும் மக்களின் சோவியத்துக்களை நிறுவவும், இந்தியப் புரட்சியில் இருந்து தோன்றும் சக்திகளின் உதவியோடு ஏகாதிபத்திய அமைப்பைத் தவிடுபொடியாக்கி, தொழிலாளர் அரசாங்கம் ஒன்றை அமைக்கவும் தயாராக வேண்டும் என அறிவிக்கப்பட்டது. இலங்கையில் உள்ள ஒரே புரட்சிகரக் கட்சியான வங்கா சமசமாஜக் கட்சி, உழைக்கும் மக்களை வெற்றிக்கு இட்டுச் செல்லக் கூடிய ஒரு தெளிவான புரட்சிகர வேலைத்திட்டத்தினை இம்மகாநாட்டில் நிறைவேற்றியது. அனைத்துக்க முதலாளிகளின் குரோத்தத்துக்கும், ஸ்டாலினின் மரண அடிக்கும் இலக்கான அனைத்துலகப் புரட்சிகர தலைவர் வியோன் ட்ரொட்ஸ்கியின் இருதி முச்சில் வெளியான வாக்கியங்களை நினைவு கூர்வது பொருத்தமானது: “வெற்றி நிச்சயம்! முன்னேறுங்கள்!” (‘சமசமாஜய’, 1941 ஏப்ரல் 27)

லங்கா சமசமாஜக் கட்சி நான்காம் அகிலத்தில் சேர்ந்து கொண்டும் ஒரு தீர்க்கமான நடவடிக்கையாக இம்மகாநாடு விளங்கியது. கட்சி நான்காம் அகிலத்தில் உத்தியோர்க்குரவுமாகச் சேர்ந்து கொண்டது 1942ல் என்றாலும், 1941 ஏப்ரல் மகாநாட்டில்

அங்கீரிக்கப்பட்ட வேலைத்திட்டம் நிஜ ட்ரோட்ஸ் கிச் வேலைத்திட்டமாக விளங்கியது. 1941ன் பின்னைய கட்சிப் போராட்டங் களும் கட்சியின் நெருக்கடி களும் இந்த வேலைத்திட்டத்துடன் அப்பட்டமான தொடர்பு கொண்டிருந்ததால் அதில் நீண்ட ஒரு பகுதியை இங்கு மேற்கொள்கக் காட்டுதல் அவசியம்.

இலங்கையில் முதலாளித்துவ உறவுகளின் வளர்ச்சிக்கு காலனித்துவ ஆக்சிரமிப்புக்கள் கதவு திறந்ததாக விளக்கிய அந்தப் பத்திரம், நாட்டினுள் வர்க்க அணித்திரள்வு உருவான முறையையும், தொழிலாளர், உழைக்கும் மக்களின் தலைவிதி உலக முதலாளித்துவத்தின் தலைவிதியூடன் கட்டுண்டு சிடக்கும் முறைமையையும் தெளிவுபடுத்தியது.

பிரித்தானிய மூலதனத்தினால் 'கோப்பிப் பயிரிச் செய்கை ஆரம்பிக்கப்பட்டதோடு' இலங்கையில் முதலாளித்துவம் முதற்தடவையாக அறிமுகம் செய்யப்பட்டது. பிரித்தானிய மூலதன முதல்டின் மூலமும், வெளிநாட்டில் இருந்து இடம்பெயர்ந்த தொழிலாளர்களின் உழைப்பைச் சுரண்டியதன் மூலமும் நாட்டினை அபிவிருத்தி செய்வது இன்று வரை தொடர்ந்து நடைபெற்றுள்ளது. தோட்டப் பயிரிச் செய்கைக்கு இடமளிக்கும் விதத்தில் கண்டிமாவட்டங்களில் ஆயிரமாயிரம் விவசாயிகள் ஈவிரக்கமின்றி நிர்மூலமாகப்பட்டுக் கலைக்கப்பட்டதன் மூலம் முதலாளித்துவம் தான் இந்நாட்டில் பிறந்து கொண்டுள்ளது என்ற யதார்த்தத்தினை மக்களுக்கு அறிவித்தது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் கடைப்பகுதியில் தேயிலைத் தோட்டப் பயிரிச் செய்கையும் இருபதாம் நூற்றாண்டில் றப்பர், தெங்கு பயிரிச் செய்கையும் ஆரம்பமானதோடு மேல்நாட்டிலும், சீழ்நாட்டிலும் பரந்த நிலப்பரப்பில் கீழ்ச்சொன்ன நடைமுறைகள் அமுலுக்கு வந்தன:

"1848ல் ஜேரோப்பாவில் ஏற்பட்ட பொருளாதார நெருக்கடியூடன் கோப்பிக் கைத்தொழில் வீழ்ச்சியடைந்ததைத் தொடர்ந்து, கண்டிமாவட்டம் பூராவும் விவசாயிகளின் கிளர்ச்சி வெடித்தது. இந்த இயக்கம் தமது உடமைகளை நாசமாக்குவதற்கு எதிரான விவசாயிகளின் எதிர்ப்பினைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்தது. தேயிலைத் தோட்டங்களின் உற்பத்திகள் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டதைத் தொடர்ந்து முதலாளித்துவ சமுதாயத்தின் அடிப்படை இலட்சணங்கள் இலங்கையினுள்ளும் தலைநீட்டத் தொடங்கினா: அவையாவன, முதலாளி வர்க்கத்துக்கும் தொழிலாளி வர்க்கத்துக்கும் இடையேயான

நவீன பிளவு. அவ்வாறே இதனால் எமது உழைக்கும் மக்களின் தலைவரிதி, உலக முதலாளித்துவத்தின் முழுத் தலைவரிதியுடனும் பிணைக்கப்பட்டமை.”

இதைத் தொடர்ந்து அப்பத்திரம் இலங்கையில் வர்க்கங்கள் உற்பத்தியில் வசீக்கும் இடம் பற்றியும், ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் அவற்றின் சிறப்புப் பாத்திரம் பற்றியும் ஒரு நுண்ணிய ஆய்வொன்றை முன்வைத்தது:

“இலங்கையின் பாட்டாளி வர்க்கம், இந்தியாவில் நிர்மூலமாக்கப்பட்ட ஆயிரக் கணக்கான விவசாயிகளைத் தோட்டக் கைத்தொழிலுக்காக இங்கு கொண்நந்ததோடு உதயமாகியது. அவர்களோடு இலங்கையில் நிர்மூலமாக்கப்பட்ட விவசாயிகளும் நகரங்களுக்குப் பெருக்கெடுத்து வந்து, பாட்டாளி வர்க்கமாக மாறினர்.

“ஆனால் எமது அனைத்து உழைக்கும் மக்களதும் விடுதலையாளர்களை விளங்குவது புரட்சிகரப் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் முன்னணிப் படை அனியினைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்யும் தோட்டத் தொழிலாளர்களே. அவர்களது பிரமாண்டமான எண்ணிக்கை காரணமாகவும், அவர்கள் பூரணத்துவமான ஒரு வர்க்கமாகத் துலாம்பரமாகி உள்ளதாலும் ஏகாதிபத்தியவாதிகளின் ஈவிரக்கமற்ற கொடிய சுரண்டலுக்கு அவர்கள் இரையாகி உள்ளதாலும் அப்பாத்திரம் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கே வழங்கப்படுகின்றது.

“முதலாளித்துவமாக - தொழிலாளர் வர்க்கத்தினைச் சுரண்டும் பங்காளிகளாகக் காலம்தாழ்த்திக் களத்தில் புகுந்த நடுக்கம் பிடித்த தேசிய முதலாளி வர்க்கமும் உள்ளது. எனினும் உற்பத்திச் சாதனங்களின் உரிமை இருந்ததும், இன்று இருந்து வருவதும் பிரித்தானிய மூலதனத்தின் கரங்களிலேயே. இதன் பெறுபேறாக இலங்கையில் தொழிலாளர் வர்க்கம், தேசிய முதலாளி வர்க்கத்தின் சார்பு ரீதியான அபிவிருத்தியைக் காட்டிலும் சகல விதத்திலும் வளர்ச்சி கண்டுள்ளது.

“இலங்கையில் முதலாளி வர்க்கத்தின் தோற்றமானது அரசாங்க சேவையில் இருந்து கிடைத்த சம்பளங்கள், சலுகைகள், ஒப்பந்தங்கள் (கொந்தராத்து) பின்னர் சாராயம், கள்ளு வருமானங்கள் மூலம் ஆரம்பத் திரட்சி முறையில் மூலதனத்தினைத் திரட்டிக் கொண்டதில் அடங்கியிருந்தது. இந்நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்துடன் காரியமும்

தெங்கும் இறப்பரும் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டதன் மூலம் இலங்கையில் முதலாளி வர்க்கம், ஒரு வர்க்கமாக வளர்ச்சி கண்டது....

“...எவ்வாறெனிலும் இலங்கை முதலாளிகளுக்கு கைத்தொழில் சம்பந்தப்பட்ட தேவைகள் இல்லாததாலும் நாட்டின் பொருளாதாரத்தில் அவர்கள் வகிக்கும் இரண்டாந்தரமான பணி காரணமாகவும் அவர்கள் பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியவாதிகளுக்கு அடிபளிந்து இருக்கப் போர் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது.

“ஏகாதிபத்தியவாதிகளுக்குச் சேவகம் செய்யும் அதே வேளையில் உழைக்கும் மக்களின் அவசியங்களைப் பூர்த்தி செய்து வைக்கத் தொழிற்படவும் இடமில்லை. இதற்கு ஏகாதிபத்தியம் முதலாளி வர்க்கத்தின் உருக்குப் போன்ற சட்டங்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்துள்ளதே காரணம். உழைக்கும் மக்களை இரத்தம் தோய்ந்த மிலேச்சச் சுரண்டலுக்குப் பலியிடுவதன் மூலம் மட்டுமே அதனால் உயிரவாழ முடியும். இந்த விதத்தில் ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிரான போராட்டத்தில் தேசிய முதலாளி வர்க்கம் இப்போது எதிர்ப்புரட்சிப் பாத்திரத்தினை மட்டுமே வகிக்க முடியும். 1931ல் டொனஸூர் அரசியலமைப்புச் சட்டம் முன்வைக்கப்பட்ட காலத்தில் இருந்து சுலவ நிகழ்வுகளதும் அபிவிருத்தி மேற்சொன்ன விடயங்களை நிறுபித்துள்ளது. உண்மையில் வளர்ந்தோர் வாக்குரிமை வழங்கப்பட்டதன் பின்னர் மக்களின் அரசியல் நன்வில் ஏற்பட்ட அபிவிருத்தியும், பொருளாதார நிலைமை பொதுவில் மோசமடைந்ததைத் தொடர்ந்தும் தேசிய முதலாளி வர்க்கம் தனது எதிர்ப்புரட்சி நடவடிக்கைகளையிட்டு மேலும் மேலும் நன்வாக உள்ளது.

“இலங்கையின் உழைக்கும் மக்களின் முன்னுள்ள முதலும் முக்கியமான பணி, பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியத்தினைத் தூக்கி வீசவதேயாகும். ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புப் போராட்டம் ஒரு அப்பட்டமான புரட்சிகரப் போராட்டமாகத் திரும்பியதும் தேசிய முதலாளி வர்க்கம் முழுமனே ஏகாதிபத்தியம் பக்கம் சென்றுவிடும். நகர்ப்புறக் குட்டி முதலாளித்துவ வர்க்கமும் குட்டி முதலாளித்துவ புத்திஜீவிகள் பிரிவினரும் முதலாளி வர்க்கத்தில் சார்ந்துள்ளதால் புரட்சியினுள்ளே ஒரு சுயாதீனமான பாத்திரத்தினை வகிப்பதில் வெற்றிபெறப் போவதில்லை. எனிலும் ஏகாதிபத்தியத்தின் கீழ் அவர்களின் நிலைமைகளை அபிவிருத்தி செய்து கொள்ள எதுவிதமான இடமும் இல்லாததாலும் அதற்கு மாறாக வறுமையின் பிடிக்குள் தள்ளப்படும் ஆபத்துக்கு அவர்கள் முகம்

கொடுத்துள்ளதாலும் அவர்கள் புரட்சிகரப் பாதையைத் தேர்ந்தெடுக்கும்படி நெருக்கப்படுகின்றார்கள்.

“இலங்கையின் பொருளாதாரம் முக்கியமாக விவசாயம் சார்ந்ததாக இருந்த போதிலும் இலங்கை விவசாயிகள் நிலவுடமை வர்க்கத்தின் கீழ் பொதுவாக உண்டுபண்ணப்படும் பிடிகளுக்குள் கட்டுங்கு கிடக்கவில்லை. விவசாயிகளில் பெரும்பான்மையினர் இன்னமும் சொத்துடமையாளர்களாக உள்ளனர். எவ்வாறெனினும் இந்த நிலங்களில் இருந்து பொருளாதார நலன்களைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியாது.

“இந்த நிலங்கள் துண்டுகளாக இருப்பதும், துண்டாடப்பட்ட நிலங்கள் கூட்டு உடமைக்கு உள்ளாகாமல் இருப்பதும், கிராமியக் கடன்பஞ் மோசமான விதத்தில் அதிகரிப்பதும், கடன்வசதிகள் சந்தை வாய்ப்புக்கள் இல்லாமையும், விவசாயத் தேவைகளின் பேரில் மோசமான சமூல் வரிகளைக் கட்ட நேரிட்டுள்ளதாலும் விவசாயிகளை சமூக ஆதாளாபாதாளத்தினுள்ளும், அழிவினுள்ளும் தள்ளும் நிலைமைகளை உருவாக்கி உள்ளது. அதோடு நிலமற்ற விவசாயிகளின் தொகை அதிகரித்துக் கொண்டே செல்கின்றது. இந்த நிலமற்ற விவசாயிகளும் சிறிய நிலவுடமை விவசாயிகளும் தோட்டத்துறையில் பகுதிநேரம் வேலை செய்வதால் அவர்கள் தொழிலாளர் வர்க்கத்துக்கும் விவசாயிகளுக்கும் இடையே ஒரு தொடுவையைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்கின்றனர். இக்காரணங்களினாலும், விவசாயிகள் மத்தியில் தெளிவாகியுள்ளது போல் உயர்ந்த படிப்பறிவும் அரசியல் உணர்வும் ஏற்படுவதனாலும் விவசாயிகள் ஒரு பாத்திரத்தினை வகிப்பார். எவ்வாறெனினும் அவர்களின் தனிமைப்படுத்தலும், ஒருங்கிணைப்பு இன்மையும், அரசியல் பின்னேற்றமும் அவ்வாறே ஏகாதிபத்தியவாதிகள் அவர்களைச் சுரண்டக் கையாளும் மறைமுக வழிமுறைகளாலும் விவசாயிகள் ஒரு சுயாதீஸமான புரட்சிகரப் பாத்திரத்தினை வகிக்க முடியாது.

“ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புப் போராட்டத்தினை வெற்றிகரமாக இறுதிவரை இட்டுச் செல்லத் தலைமை வழங்கக் கூடிய ஒரே வர்க்கம், தொழிலாளர் வர்க்கமே.

“... இன்று இந்தியாவில் முதலாளி வர்க்கம் ஒன்றில் அப்பட்டமான முறையில் ஏகாதிபத்தியத்துடன் அணிதிரண்டுள்ளது அல்லது பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியவாதிகளுடன் வாய்ப்பான சமரசங்களைச் செய்து கொள்ள வளர்ச்சி கண்டு வரும் ஏகாதிபத்திய

எதிர்ப்பு இயக்கத்தினைப் பயன்படுத்தக் கருணம் பார்த்துள்ளது. அவ்வாறே அவர்கள் மக்கள் இயக்கத்தினை ஏகாதிபத்தியவாதிகளுக்கு அச்சுறுத்தல் இல்லாத பாதைகளில் திருப்பி விடுவதற்கும் முயற்சிகளின்றனர்.

“அங்கும் புரட்சிகர முன்னிப் பயன்த்தினைப் பாட்டாளி வர்க்கமே பொறுப்பேற்றுக் கொண்டுள்ளது. நாட்டின் பெரும்பான்மையினரான விவசாயிகளை ஏகாதிபத்தியத்துக்கும், நிலவுடமை வர்க்கங்களுக்கும், தேசிய மஹாராஜாக்களுக்கும் எதிராக வழிநடாத்திச் செல்லத் தொழிலாளர் வர்க்கத்தினால் மட்டுமே தலைமை வழங்க முடியும். இது உலகின் முன்னேறிய முதலாளித்துவ நாடுகளில் தொழிலாளர் வர்க்கம் ஆட்சியைக் கைப்பற்றிக் கொள்ள முன்னர். இந்தியத் தொழிலாளர் வர்க்கம் ஆட்சிக்கு வரும் முன்நோக்கிற்கு வழித்திறக்கின்றது. வெற்றிகாண வேண்டின் இந்தியப் புரட்சி பாட்டாளி வர்க்க சர்வாதிகாரத்தினை நிறுவ வேண்டும்.

“இலங்கையில் முதலாளித்துவ ஜனநாயகப் புரட்சியின் சமூகப் பாத்திரமான நிலவுடமையையும், நிலமானித்துவத்தின் வேறு உருவங்களையும் ஒழித்துக்கட்டுவதை கீழ்நாட்டில் தினமும் இடம்பெற்ற வெளிநாட்டு ஆக்கிரமிப்புக்கள் மூலமும் மலைநாட்டில் தோட்டப் பொருளாதாரத்தினை முதலாளித்துவப் பாதையில் அபிவிருத்தி செய்ய எடுத்த முயற்சிகள் மூலமும் பிரித்தானியர்கள் நிறைவேற்றியுள்ளனர். ஆதலால் ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிரான போராட்டத்தின் அபிவிருத்தியானது நேரடியாகப் பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சிக்கு இட்டுச் செல்கின்றது.

“இது உலகின் முன்னேறிய நாடுகளில் பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சிகள் இடம்பெற்ற பின்னர் மட்டுமே இலங்கையில் தொழிலாளர் வர்க்கம் ஆட்சியைக் கைப்பற்ற முடியும் என்பதைக் கருதமாட்டாது. இலங்கைப் புரட்சி இந்தியப் புரட்சியின் மீது சார்ந்துள்ளதாலும், உள்மையில் இந்தியப் புரட்சியின் இணைந்த பாகமாக இருப்பதாலும் இந்தியாவைப் போலவே இலங்கையிலும் பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சி, முன்னேறிய முதலாளித்துவ நாடுகளுக்கு முன்னதாக ஏற்படும் முன்னோக்கினைத் தோற்றுவிக்கின்றது.

“இந்த இலக்கில் தொழிலாளர் வர்க்கம், சிறப்பாக விவசாயிகளின் ஆதரவை வெள்ளெடுக்க வேண்டும்.... ‘விவசாயிகளுக்கு நிலம்’ என்ற சுலோகத்தின் கீழ் தொழிலாளர் வர்க்கம் விவசாயிகளின் ஆதரவினை வெற்றி கொண்டு, அந்த ஆதரவின் அடிப்படையிலேயே

பாட்டாளி வர்க்க சர்வாதிகாரத்தினை நிலைநாட்ட முடியும்.

“இந்தியாவிலோ அல்லது இலங்கையிலோ பாட்டாளிவர்க்கச் சர்வாதிகாரத்தினை அனைத்துலகப் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் ஒத்துழைப்பின்றி ஏகாதிபத்தியப் பிற்போக்குக்கு எதிராக உறுதியாக வழிநடாத்திச் செல்ல முடியாது. இந்த நாடுகள் இரண்டில் ஒன்றிலேனும் சரி தொழிலாளர் வர்க்கம், உலகப் பாட்டாளி வர்க்கத்தினின்றும் தனிப்பட்டு நின்று பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க முடியாது. அனைத்துலகத் தொழிலாளர் வர்க்கத்திடமிருந்து கிடைக்கும் ஒத்துழைப்பின் அடிப்படையில் மட்டுமே பாட்டாளிவர்க்க சர்வாதிகாரத்தினை முடிவுவரை ஸ்தாபிதம் செய்யவும், சோசலிசப் புரட்சியின் வெற்றியைப் பூரணப்படுத்தவும் முடியும்.”

5. இந்தியப் புரட்சியும் சோவியத் யூனியனைப் பாதுகாத்தலும்

இரண்டாம் உலக மகா யுத்தத்தின் மத்தியில் பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியவாதிகளைத் தூக்கி வீசும் பொருட்டுத் தொழிலாளர் வர்க்கத் தலைமையில் வங்கா சமசமாஜுக் கட்சி தொடுத் தெபரும் சக்திவாய்ந்த வெகுஜன இயக்கம், பாட்டாளிவர்க்க அனைத்துலக வாதத்தினையும், ட்ரொட்ஸ்கிசத்தின் அடிப்படைக் கொள்கைகளையும் பேணவும், அபிவிருத்தி செய்யவும் தொடுத் தீசங்கற்பம் நிறைந்த போராட்டத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தது. 1947ல் சமசமாஜுக் கட்சியின் வலதுசாரிக் குழு, ட்ரொட்ஸ்கிசத்தினைத் தூக்கி தேசியவாத சந்தர்ப்பவாதத்தினை அரவணைத்துக் கொண்டதன் காரணமாகவே அம்மாபெரும் இயக்கத்தினைக் கருச்சிதையச் செய்வதில் ஏகாதிபத்தியவாதிகளும் அவர்களின் தேசிய ஏஜன்டுகளும் வெற்றிகண்டனர்.

சமசமாஜுக் கட்சியின் வரலாற்றின் இக்காலப் பகுதி, உலக ட்ரொட்ஸ்கிசக் கட்சியான நான்காம் அசிலத்தின் அனைத்துலகக் குழுவினைத் தூக்கிய ஜி. ஹீலி, எம். பண்டா, சீ. சௌலாற்றர் கும்பல் கடைப்பிடித்த விதிமுறைகளின் துரோகத்தினை நன்கு அம்பலமாகக்குறிஞ்றது. சந்தர்ப்பவாதத்தின் ஆதாளபாதாளத்துக்குச் சென்ற ஹீலி, “அவர்கள் சொற்ப அங்கத்தவர்களையும் பரிசுத்தமாகக்கப்பட்ட சோசலிசத்தினையும்” வேண்டியிற்பதாக நான்காம் அசிலத்தின் அனைத்துலகக் குழுவைக் குற்றம் சாட்டினார். (1986 மே 30ம் திகதிய ஹீலியின் தொழிலாளர் புரட்சிக் கட்சியின் அரசியல் குழு அறிக்கை) ஹீலி, பண்டா, சௌலாற்றர் கும்பல் ட்ரொட்ஸ்கிசத்தின் சகல அடிப்படைக் கொள்கைகளையும் காட்டிக் கொடுத்தது தொடர்பாக அனைத்துலகக் குழு தெரிவித்த குற்றச்சாட்டுக்களுக்குப் பதிலாக அவர்கள் கூறியதாவது, அனைத்துலகக் குழுவுக்கு “மிகவும் முக்கியமான பிரச்சினையாசியுள்ள

அடிப்படைக் கொள்கைகளின் புனிதத்தினைச் சிறிய கலந்துரையாடல் வட்டங்களுக்குள்ளேயே பேணிக் கொள்ள முடியும்; என்னிக்கை அடிப்படைக் கொள்கைகளை அகத்தப்படுத்த மட்டுமே உதவும்.” (நியூஸ் லென்’ - 1986 பெப்ரவரி 14)

இந்த ட்ரொட்ஸ்கிச் விரோதக் கேவலங்கள், முன்னர் வங்கா சமசமாஜக் கட்சி யுத்தத்துக்கு எதிராக நடாத்திய மாபெரும் போராட்டத்தினுள்ளே முழுமனே சுக்குநூறாக்கப்பட்ட சந்தர்ப்பாக வதந்திகளாகும். வங்கா சமசமாஜக் கட்சியின் இக்காலப்பகுதிக்கான அரசியல் நடவடிக்கைகளை ஆய்வு செய்யும் போது - சிறப்பாகக் கட்சியின் சட்டவிரோதப் பத்திரிகையான சிறு ‘சமசமாஜய்’ பத்திரிகையை ஆய்வு செய்யும் போது - ட்ரொட்ஸ்கிசத்தின் அடிப்படைக் கொள்கைகளைதும் வேலைத்திட்டத்தினதும் பிரச்சினைகளின் பிரமாண்டமான முக்கியத்துவத்தினைத் தொழிலாளர் வாக்கத்துக்குத் தெளிவுபடுத்துவதில் அது ஈடுபட்டுள்ளதைக் கண்டுகொள்ள முடியும்.

“அனைத்துலகப் பிரச்சினை” இலங்கைத் தொழிலாளர் வர்க்கத்துக்கு அநாவசியமானதெனவும், அன்றன்றாடைய பிரச்சினைகள் தவிர்ந்த ஏனையவற்றைத் தொழிலாளர் வர்க்கத்தினால் புரிந்து கொள்ள முடியாது எனவும் பிறகாலத்தில் வ.ச.ச.க. தலைவர்கள் மற்றும் குட்டி முதலாளித்துவத் தீவிரவாதிகளுடன் சேர்ந்து நடாத்தியதும் இன்னமும் நடாத்தி வருகின்றதுமான இயக்கங்களின் வங்குரோத்துத் துரோகங்களுக்கு நல்ல பதிலாக அன்று சமசமாஜக் கட்சி நடாத்திய போராட்டம் விளங்குகின்றது.

இக்காலத்தில் இலங்கைத் தொழிலாளர் வர்க்கத்தினை பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிரான போராட்டத்தின் தலைமையில் இருத்த இடம்பெற்ற போராட்டத்தில் சமசமாஜக் கட்சித் தலைவர்கள் உலகம் பூராவும் - சிறப்பாக இந்தியத் துணைக் கண்டத்தினைச் சூழவுள்ள பிராந்தியத்தின் அனைத்து தொழிலாளர்களுக்கும் தேசிய விடுதலை இயக்கங்களுக்கும் புரட்சிகரத் தலைமை வழங்கும் பொருட்டு புரட்சிகர வேலைத்திட்டத்தினை முன்வைக்கப் போராட்டனர். இத்துறையைக் கவனத்தில் கொள்ளுமிடத்து ட்ரொட்ஸ்கிசத்துக்குப் பதில்டாக மைக்கேல் பண்டா அரவணைத்துக் கொண்ட சீன, வீய்டனாமிய ஸ்டாலினிசத் தலைவர்கள், உலக சோசலிசப் புரட்சியை ஒழுங்கமைத்து அதற்குத் தலைமை வழங்கும் பொருட்டு சமசமாஜத் தலைவர்கள் மேற்கொண்ட முயற்சிக்குக் கிட்டவும் நெருங்க முடியாது.

1940 செப்டம்பர் 13 வெள்ளி 'சமசமாஜ' பத்திரிகையின் தலைப்புச் செய்தியாக இந்தியத் தேசிய சுதந்திரப் போராட்டத்தின் தலைமை நெருக்கடியை ஆய்வு செய்யும் வெள்லி குணவர்தனவின் கட்டுரை வெளியாகியிருந்தது.

"சமசமாஜ இயக்கம் அனைத்துவக ரீதியானது என்பதற்காக மட்டுமன்றி இந்திய, இலங்கை இயக்கங்களுக்கு இடையே மிகவும் நெருக்கமான உறவு இருப்பதால் இந்திய அரசியல் கட்சிகள் பற்றிய விபரங்களை அறிந்திருத்தல் அவசியம்" என அக்கட்டுரை ஆரம்பிக்கின்றது. இந்தியத் தேசிய விடுதலை இயக்கத்தில் தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் புரட்சிகரப் பாத்திரத்தினை விபரிக்கையில் வெள்லி குணவர்தன தொடர்ந்து கூறுவதாவது:

"இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் (காங்கிரஸ்) என்பது அந்நாட்டில் உள்ள ஒரு பெரும் அரசியல் கட்சியாகும். இக்காங்கிரஸில் மத்திய தரவர்க்கத்தினரும் விவசாயிகளும் பெருமளவில் சேர்ந்திருப்பினும் அதன் தலைமை இந்திய முதலாளி வர்க்கத்தின் கைகளிலேயே உள்ளது. கைத்தொழிலில் கணிசமான அனு முன்னேற்றம் கண்டுள்ள இந்திய முதலாளிகளின் உரிமைகள் பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியவாதிகளின் உரிமைகளுடன் மோதிக் கொள்கின்றது. ஆதலால் தமது அதிகாரத்தினை அதிகரிக்கும் பொருட்டு இந்திய முதலாளிகள் தேசிய காங்கிரஸின் ஜாடாகச் செயற்படுகின்றனர்.

"ஆனால் மறுபுறத்தில் புரட்சி வெடித்ததும் அப்புரட்சியில் தலையிட்ட உழைக்கும் மக்கள் பிரித்தானியர்களின் உரிமைகளுக்கு மட்டுமன்றி, இந்திய முதலாளிகளின் உரிமைகளுக்கும் தாக்குதல் தொடுப்பர் என்பதை அந்நாட்டு முதலாளி வர்க்கம் நன்கு அறியும். அத்தருணத்தில் இந்தியத் தொழிலாளர்-விவசாயிகளுக்கு எதிராகப் பயண்படுத்த பிரித்தானியரின் யுத்தப் படைகள் அவர்களுக்கு அவசியப்படும்.

"ஆனால் ஒரு புரட்சி இல்லாமல் பூரண சுதந்திரத்தைப் பெற முடியாது. ஆதலால் இந்திய முதலாளிகளின் என்னை ஏகாதிபத்திய அமைப்பை ஒழிப்பதோ அல்லது நாட்டின் சுதந்திரத்தினைப் பெறவதோ அல்ல, சற்றுக் குழப்பம் செய்து தமக்கு வாய்ப்பான இன்னும் கொஞ்சத்தைப் பிரித்தானியர்களிடம் இருந்து பெற்றுக் கொள்ளுவதே. இந்த இலக்கில் இந்திய முதலாளித்துவத் தலைவர்கள் தேசிய காங்கிரஸின் ஜாடாகப் பொது மக்களை நடவடிக்கையில் ஈடுபடுத்துகின்றனர். அதே சமயம் அந்த இயக்கம் ஒரு புரட்சிகரத்

திசையில் பயணம் செய்ய அவர்கள் இடமளிக்கப் போவதில்லை. காந்தியின் அஹிம்சா தர்மத்தினை அணைத்துக் கொண்டதன் மூலம் இப்பணியை இன்றுவரை அவர்களால் நன்கு சாதுரியமாகச் செய்ய முடிந்துள்ளது.

“காந்தி உட்படத் தேசிய காங்கிரஸின் முக்கிய தலைவர்கள் அணைவருமே இந்திய முதலாளி வர்க்கத்தின் ஊழியர்களைப் போன்று செயற்படுகின்றவர்கள். சோசலிஸ்டாகத் தோன்றி வந்த ஜவஹர்லால் நேருவினால் கூட பழைய தலைவர்களிடமிருந்து பிரிய நெஞ்சரம் இல்லாததால் அவரும் முதலாளித்துவத் தலைவர்களின் குழுவில் சேர்ந்து கொண்டுள்ளார்.

“சுபாஷ் சந்திரபோஸ் ஏனைய தலைவர்களைக் காட்டிலும் துணிச்சல் மிகுந்தவர். தேசிய காங்கிரஸின் முக்கிய தலைவர்களுள் அவரை மட்டும் ஏகாதிபத்திய அரசாங்கம் சிறையில் தள்ளியதற்கு இது காரணமாக இருக்கலாம். சுபாஷ் சந்திரபோஸ் ‘போவாட் புளோக்’ என்ற பெயரில் புதியதொரு அரசியல் கட்சியை உருவாக்கி உள்ளார். இன்று தேசிய காங்கிரஸின் அதிருப்தியான நடவடிக்கைகளால் குழப்பம் அடைந்துள்ள பலர் இதில் சேர்ந்துள்ளனர். ஆனால் தேசிய காங்கிரஸினைக் காட்டிலும் பெரிதும் துணிச்சலான போதிலும் இக்கட்சியிடம் இருப்பது பழைய வேலைத்திட்டமே. அஹிம்சை வேலைத்திட்டத்தினைக் கூட இன்னமும் இவர்கள் கைவிட்டுவிடவில்லை. முதலாளித்துவ, மத்தியதர வர்க்கங்கள் இரண்டினதும் கருத்துக்களைக் கலந்துள்ள இக்கம்பளியால் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புப் போராட்டத்தினை அதிகதூரம் கொண்டு செல்ல முடியாது. இதற்கான அறிகுறிகள் ஏற்கனவே தென்படுகின்றன.

“கொங்கிரஸ் சோசலிஸ்ட் கட்சி, லீக் ஓப் ரடிக்கல் கொங்கிரஸ் மென் என்ற பெயரிலான எ.ம.என். நோயின் கட்சி, கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, பெங்காளி லேபர் கட்சி ஆகியன மார்க்ஸிசத்தினை ஏற்றுக் கொண்டுள்ளதாகக் கூறப்படும் கட்சிகளாகும். இக்கட்சிகளுக்கு இன்னமும் அதிக பலம் கிடையாது. ஆனால் வெகுவிரைவில் இவர்களின் பலம் அதிகரிக்கும் என்பதில் ஐயம் இல்லை.

“இலங்கையில் போலன்றி இந்திய முதலாளி வர்க்கம் ஏகாதிபத்திய அமைப்புக்கு எதிராக ஒரளாவுக்கேணும் செயற்பட்டு இருப்பதால் முதலாளித்துவத் தலைவர்களின் செல்வாக்கில் இருந்து பொதுமக்கள் விடுபடுவது அவ்வளவு சுலபமான காரியம் அல்ல.

ஆனால் போராட்டம் வெடித்ததும் இது மிகவும் வேகமாக இடம்பெறும்.

“தூர்அதிஸ்டவசமாக மேற்சொன்ன கட்சிகள் அனைத்தும் இன்று தேசிய சுதந்திரத்தினை அடைவதை மட்டுமே தமது இலட்சியமாகக் கொண்டுள்ளன. தேசிய சுதந்திரத்தினை ஈட்டிக் கொள்ள மட்டுமெனின் ஒரு மார்க்சிசக் கட்சி எதற்கு? உங்களது கட்சி, ஏகாதிபத்திய அமைப்பை ஒழித்துக் கட்ட மட்டுமன்றி முதலாளித்துவ அமைப்பை ஒழித்துக் கட்டுவதற்கு அல்லது தொழிலாளர் அரசாங்கத்தின் மூலம் சோசலிச அமைப்பைக் கட்டியெழுப்ப இருக்க வேண்டிய கட்சி இல்லையா என அவர்களிடம் கேட்டதற்கு, அவை பின்னர் செய்ய வேண்டிய காரியங்கள் என அவர்கள் பதிலளிக்கிறார்கள். அவை பின்னர் செய்ய வேண்டிய காரியங்கள் என்பது உண்மையே. ஆனால் நாம் இன்றிலிருந்து அதை ஞாபகப்படுத்தாவிடில் - அப்பளிக்குத் தொழிலாளர்களை இப்போதிருந்தே ஆயத்தும் செய்யாவிடின் அக்காரியங்கள் ஒரு போதுமே நடைபெறாது.

“மேலும், தொழிலாளர்களின் தலைமையில் இல்லாமல் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புப் புரட்சியை ஒரு வெற்றிகரமான முடிவுக்குக் கொண்டு செல்ல முடியாது. ஆனால் தேசிய சுதந்திரத்தினை மட்டும் இலக்காக்க கொண்டு முழுத் தொழிலாளர் வர்க்கத்தினையும் உற்சாகப்படுத்தி முன்னணிக்குக் கொணர முடியாது. தொழிலாளர்களின் சிறப்புக் கோரிக்கைகளையும் முன்வைத்துப் போராட்டத்தில் இறங்க வேண்டும். இந்தச் சுலோகங்களில் இருதியான ஒன்று தொழிலாளர் (சோசலிச) புரட்சியாகும்.

“தேசிய சுதந்திரத்தினை மட்டும் இலக்காக முன்வைப்பதானது என்றோ ஒரு நாள் தொழிலாளர்களின் புரட்சிகர வர்க்கப் போராட்டத்தினைக் காட்டிக் கொடுப்பதாகும்.

“ஆதலால் மேற்சொன்ன அரசியல் கட்சிகள் சோசலிசப் புரட்சிக்காகத் தொழிற்படும் கட்சிகள் எனக் கூறமுடியாது. அவை ஏகாதிபத்திய விரோதப் புரட்சிக்காகத் தொழிற்படுவை. அக்காரியத்துக்காக மட்டும் அவர்களைப் புரட்சியாளர்கள் எனக் கூற முடியும். ஏகாதிபத்திய விரோதப் புரட்சியைத் தொழிலாளர் புரட்சி வரை தொடர்ந்து முன்னெடுக்கும் அவசியம் தொழிலாளர்களுக்கே உண்டு. ஏகாதிபத்திய விரோதப் புரட்சியை மட்டும் எதிர்பார்ப்போர் விவசாயிகள் உட்பட்ட மத்தியதா

வர்க்கத்தினரே, ஆதலால் மேற்சொன்ன கட்சிகள் அனைத்தும் புரட்சிகரத் தொழிலாளர்களுக்கு அல்லாது புரட்சிகர மத்தியதர வர்க்கத்துக்கு உசிதமான வேலைத்திட்டத்தினைக் கடைப்பிடிக்கும் கட்சிகளாகும்.

“புரட்சிகரத் தொழிலாளர் வர்க்கத்துக்கும் சோசலிசப் புரட்சிக்கும் உசிதமான வேலைத் திட்டத்தினைக் கொண்ட ஒரு கட்சி சமீபத்தில் தோன்றியுள்ளது. அது இந்தியப் புரட்சிகர சோசலிஸ்ட் கட்சியாகும். வங்கா சமசமாஜக் கட்சியைப் போல் இக்கட்சியும் வெளினோடு ஒருவிய சோசலிசப் புரட்சிக்குத் தலைமை தாங்கிய வியோன் ட்ரொட்ஸ்கியின் தலைமையில் செயற்படும் நான்காம் அகிலத்தின் கருத்துக்களைக் கடைப்பிடிக்கின்றது. இரண்டு மூன்று வருடங்களுக்கு முன்னர் இருந்த வங்கா சமசமாஜக் கட்சியைப் போல் அது இன்று ஒரு இளம் கட்சியாகும். ஆனால் எதிர்காலம் தொழிலாளர்களின் கரங்களில் உள்ளது. இறுதியில் தொழிலாளர்கள் தொழிலாளி வர்க்கத்துக்குப் புரட்சிகரப் பாதையைக் காட்டும் கட்சியையே பின்பற்றுவர்.”

அடுத்து 1940 நவம்பர் 29ம் திகதி ‘சமசமாஜய’ பத்திரிகை, இந்தியாவில் மகாத்மா காந்தி, ஆரம்பிக்க இருந்த ‘சத்தியாக்கிரக இயக்கத்தின்’ வர்க்க இலக்குகளையும் அதன் வரையறைகளையும் அம்பலப்படுத்தியது. அக்கட்டுரை இந்தியத் தொழிலாளர் வர்க்கம் பொது வேலைநிறுத்தம் ஊடாகச் செய்யும் தலையீட்டின் மூலம் விவசாயிகளையும், மத்தியதர வர்க்கத்தையும் ஏகாதிபத்திய ஆட்சியைத் தூக்கி வீசுவதை நோக்கி வழிநடாத்தக் கூடிய சக்தியைக் கட்டவிழ்க்க முடியும் எனக் கூறியது. அக்கட்டுரை பின்வருமாறு நிறைவேபற்றது:

“காந்தி சிவில் சட்ட மறுப்பு இயக்கத்தினை ஆரம்பிக்கும் போது அது புரட்சிகர இயக்கம் அல்ல எனக் கூறி, சமசமாஜிஸ்டுகள் அதில் கலந்து கொள்ளாது போனால் அது தவறாகும். அவ்வாறே இந்த இயக்கத்தினால் தேசிய சத்திரத்தினைப் பெற்றுவிட முடியாது என அவர்கள் பொதுமக்களுக்குத் தொடர்ந்து கூறாது போனால் அதுவும் ஒரு தவறாகும். (இந்தியாவில்) சமசமாஜிஸ்டுகளின் கடமை என்னவெனில் சிவில் சட்டமறுப்பு இயக்கத்தில் கலந்து கொண்டு அதைப் புரட்சிகர இயக்கமாகத் திருப்ப முயற்சிப்பதேயாகும்.’ (‘சமசமாஜய’ - 1940 நவம்பர் 29)

இந்தியாவில் நிரந்தரப் புரட்சி வேலைத் திட்டத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு தலைமையைக் கட்டி யெழுப்பவும்,

பிரித்தானிய ஏகாதிபத்திய ஆட்சிக்கு எதிராக முழுத் துணைக் கண்டத்திலும் தொழிலாளர் வர்க்கத்தினை ஜக்கியப்படுத்தி அனிதிரட்டவும் இடம்பெற்ற இப்போராட்டத்தின் பிரிக்க முடியாத ஒரு பாகமாக சோவியத் யூனியன் யுத்தத்தில் மாட்டிக் கொண்டதும் சோவியத் யூனியனைப் பாதுகாக்கத் தொழிலாளர் வர்க்கம் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய வேலைத்திட்டத்தினைத் தயார் செய்து, சமர்ப்பிக்கச் சமசமாஜக் கட்சி நடாத்திய போராட்டம் விளங்கியது.

ஹிட்லரின் இராணுவம் சோவியத் யூனியனை ஆக்கிரமிப்பதற்கு முன்னதாகவே ஸங்கா சமசமாஜக் கட்சி அத்தகைய ஒரு யுத்தம் ஆரம்பமாகுமிடத்து தொழிலாளர் வர்க்கம் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய விதிமுறைகள் பற்றி 1941 ஜூன் 8 'சமசமாஜ' பத்திரிகையில் ஒரு அறிக்கையினை வெளியிட்டது.

"ஹிட்லர் ருஷ்யாவின் மேற்கு எல்லைக் கரைக்குச் சமீபமாக 120 டிவிஸன்களைக் கொண்ட படைகளை அனிதிரட்டியுள்ளதாகப் புதினைப் பத்திரிகைகள் கூறுகின்றன. அவர் இப்படிச் செய்யக் காரணம் ருஷ்யாவைத் தாக்கும் எதிராளிப்பட்டனா அல்லது ருஷ்யாவில் இருந்து மேலதிக திரவியங்களைப் பெற்றுக் கொள்ளும் ஒரு மிரட்டவாகவா அல்லது பிரித்தானியர்களை ஏமாற்றித் திடீரென அந்நாட்டினை ஆக்கிரமிக்கும் திட்டத்துடனா என்பதை இன்னமும் சொல்ல முடியாதுள்ளது.

"எவ்வாறெனினும் முதலாளித்துவ நாடொன்றினால் ருஷ்யா தாக்கப்படப் போவது பற்றி என்றும் இருந்துவரும் ஆபத்து, யுத்தம் என்ற அக்கினிச் சூடர் உலகம் பூராவும் பரந்து வரும் காலத்தில் இல்லாது போய்விடும் ஒரு ஆபத்து அல்ல. ஆதலால் ருஷ்யா இந்த ஏகாதிபத்திய யுத்தத்தில் ஒரு கோஷ்டியில் சேர்ந்து கொள்ளுமேயாயின் புரட்சியாளர்கள் யுத்தம் தொடர்பாகக் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய வேலைத்திட்டத்தினை இப்போதிருந்தே தெளிவுபடுத்திக் கொண்டாக வேண்டும்."

கட்சியின் தொழிற்பாடுகளின் அடிப்படைக் கொள்கை, வேலைத்திட்ட அடிப்படைகள் பற்றியும், ஒவ்வொரு நடவடிக்கைகளதும் தீக்கமான தன்மையையிட்டும் ஸங்கா சமசமாஜக் கட்சிக்கு அன்று அத்தகைய நிலைப்பாடு இருந்து வந்தது.

ருஷ்யா ஜேர்மனிக்கு எதிராக யுத்தத்தில் இறங்கியது தான் தாமதம் இலங்கையிலும் உலகம் பூராவும் இருந்து வந்த ஸ்டாலினிஸ்டுகள், பிரித்தானிய-பிரான்சிய ஏகாதிபத்தியவாதிகள்

ஜேர்மனிக்கு எதிராக நடாத்தி வந்த பகந்கொள்ளள ஏகாதிபத்திய யுத்தம் முற்போக்கு யுத்தமாகத் திரும்பியுள்ளதாகக் கூறி, நேச நாடுகள் அனையின் ஏகாதிபத்திய யுத்தத்துக்கு முன்னுடைய கொடுப்பார் என்பதை அது சுட்டிக்காட்டியது. அது மேலும் கூறியதாவது:

“உண்மையில் ஜேர்மனிக்கு எதிராக இங்கிலாந்து-பிரான்சு-ஆங்கார நேச உடன்படிக்கையை ஏற்படுத்திக் கொள்ள 1935ல் இருந்தே ஸ்டாவினிஸ்டுகள் லேவில் துடித்து வந்தனர். ஜேர்மனிக்கு எதிராக ஏற்படக் கூடிய நியாயமான ‘பாசிச் எதிர்ப்பு’ யுத்தத்துக்கு தொழிலாளர்களை இங்கிலாந்திலும் பிரான்சிலும், அமெரிக்காவிலும் கூட முன்கூட்டியே தயார் செய்தனர்! அதற்குச் சகல ஆதரவும் வழங்க வேண்டும் எனக் கூறினர். ஆனால் இருதியில் ரூஷ்ய-ஜேர்மன் சமாதான உடன்படிக்கை என்ற பேரில் ஹிட்லர் அடித்த துரும்பினால் ஜேர்மனிக்கு எதிரான யுத்தம் ரூஷ்யா இல்லாமலேயே ஆரம்பமாகியது.

“ஆனால் இங்கிலாந்திலும் பிரான்சிலும் (ஸ்டாவினிச்க) கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகள் வருடக் கணக்காகச் செய்திருந்த ஹிட்லர் எதிர்ப்புப் பிரச்சார நடவடிக்கைகள் காரணமாக அந்நாடுகளின் முதலாளித்துவ அரசாங்கங்கள் தமது தொழிலாளர்களை ஏகாதிபத்திய யுத்தத்துக்குச் சுலபமாகக் கொண்டு செல்ல முடிந்தது. ஸ்டாவினின் பொறுப்பினை அறிந்திராத அந்நாடுகளின் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளும் (ரூஷ்யாவில் இருந்து வேறுபட்ட உத்தரவு கிடைக்கும் வரை) சுமார் ஒரு மாத காலம் யுத்தத்துக்கு ஆதரவளித்தனர். இனி ரூஷ்யா ஜேர்மனிக்கு எதிராக யுத்தத்தில் மாட்டப்படின் ஸ்டாவினிஸ்டுகளின் கொள்கை வேறுபட்டதாகும் என் நினைக்கக் காரணம் இல்லை. ஆனால் எம்மால் அக்கொள்கையை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது.”

இந்திலையில் ஸ்டாவினிஸ்டுகள் பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிரான போராட்டத்தினை முழுப்படியே காட்டிக் கொடுக்கச் செய்றபடுகின்றனர் என்பது பற்றி ஈச்சரிக்கை செய்த சமசமாஜக் கட்சி, தனது நிலைப்பாட்டினைப் பின்னர் பின்வருமாறு முன்வைத்தது:

“ஸ்டாவினிச் அதிகாரத்துவம் ஆட்சிக்கு வந்ததன் பெறுபேறாக ரூஷ்யாவில் அரசியலமைப்புப் பலவீனம் கண்டிருப்பினும், ரூஷ்யா இன்னமும் ஒரு தொழிலாளர் அரசு என சமசமாஜக் கட்சி அநேக தடவைகள் குறிப்பிட்டுள்ளது. ஆதலால் முதலாளித்துவ எதிரிகளின்

தாக்குதல்களில் இருந்து சூஷ்யாவைக் காப்பது எமது கடமையாகும்.

“எனினும் ருஷ்யாவுக்களாறி பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியவாதிகளுக்கு ஆதரவளிக்க நாம் கடமைப்படவில்லை. ருஷ்யா ஜேர்மனிக்கு எதிராக யுத்தம் செய்வதாகக் கூறி பிரித்தானிய ஏகாதிபத்திய யுத்தத்துக்கு நாம் உதவுவோமாயின் அது எமது நாட்டின் உழைக்கும் மக்களுக்கு இழைக்கும் துரோகமாகும்.

“பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியவாதிகளது அவர்களது யுத்தமும் தொடர்பான எமது புரட்சிகர இயக்கத்தினையும் நடவடிக்கைகளையும் இடைவிடாது முன்னெண்டுப்பதே எமது கடமையாகும். இருப்பினும் ஏகாதிபத்தியவாதிகளின் யுத்த நடவடிக்கைகளுக்கு ஆதரவளிக்காமல் ருஷ்யா நடாத்தும் யுத்தத்துக்கு ஆதரவளிக்க இலங்கைத் தொழிலாளர்களுக்கு இடம் கிடைப்பின் அந்த உதவியைச் செய்தாக வேண்டும்.

“உதாரணமாக கொழும்புத் துறைமுகத்தில் வேலைநிறுத்தம் இடம்பெறும் காலத்தில் ஜேர்மனிக்கு எதிராக யுத்தம் நடாத்தும் ருஷ்யாவின் யுத்த நடவடிக்கைகளுக்கு ஒரு தொகை இறப்பரை ஏற்ற வேண்டுமானால் அந்த அளவுக்கு வேலைநிறுத்தத்தினை நிறுத்தி, ருஷ்யாவுக்கு இறப்பர் அனுப்ப இடமளிப்பது துறைமுகத் தொழிலாளர்களின் கடமையாகும். ஆனால் ஏகாதிபத்தியவாதிகளின் அடிமைப் பிடிகளுள் நாம் அகப்பட்டு இருக்கும் வரை ருஷ்யாவுக்குச் சுதந்திரமாக உதவுவதற்கு எமக்களை வாய்ப்புக்கள் மிகவும் அற்பமானவை என்பதை நாம் ஒப்புக்கொள்வதோம். இதற்கான பரிகாரம் நாம் புரட்சிகர வர்க்கப் போராட்டத்தினை நிறுத்துவதனாறி அதனை வளர்ச்சி காணச் செய்து, ருஷ்யாவுக்கு நிஜ உதவி வழங்கக் கூடிய ஒரு தொழிலாளர்-விவசாயிகள் அரசாங்கத்தினை உருவாக்கப் போராடுவதேயாகும்.

“ஆனால் ருஷ்யா ஜேர்மனிக்கு எதிரர்க அல்லது பிரித்தானியாவுக்கு எதிராக யுத்தத்தில் தலையிடுவதாக வைத்துக் கொள்வோம். அப்போது எமது கடமை என்ன? இப்போது நாம் ஏகாதிபத்திய யுத்தம் தொடர்பாக யுத்த எதிர்ப்புப் புரட்சிகரக் கொள்கையைக் கடைப்பிடிப் போம். யுத்தத்தினால் ஏகாதிபத்தியவாதிகளுக்கு ஏற்படும் கஷ்டங்களில் இருந்து பயன்பெற்று, அவற்றை எமது சுதந்திரப் போராட்டம் வெற்றியிட்டிக் கொள்வதற்கான மார்க்கமாக்குவோம். உழைக்கும் மக்களை யுத்த எதிர்ப்பு, ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புப் போராட்டங்களுக்குத் தூண்டுவோம்.

ஆனால் திருகோணமலை எண்ணெய் தாங்கிகளுக்கு தீவைத்தல் போன்றவற்றால் பிரித்தானியர்களின் யுத்த நடவடிக்கைகளுக்கு முட்டுக்கட்டை ஏற்படுத்தி. ஜேர்மனியருக்கு உதவிசெய்ய நாம் முயற்சிக் மாட்டோம். ஏனெனில் புரட்சிகரப் போராட்டத்தினை முன்னேற்றுவதன்றி ஜேர்மன் ஏகாதிபத்தியவாதிகளுக்கு உதவியளிப்பது எமது கொள்கையல்லாததே காரணம். ஆனால் ருஷ்யா பிரித்தானியாவுக்கு எதிராக யுத்தத்தில் ஈடுபட்டால் எமது நாட்டுப் புரட்சிகர இயக்கத்தினை முன்னேற்ற மட்டுமன்றி. ருஷ்யாவுக்கு எதிரான யுத்த நடவடிக்கைகளுக்குச் சகல விதத்திலும் இடையூறு ஏற்படுத்துவது எமது கடமையாகும். எனினும் இங்கும் அத்தகைய நடவடிக்கைகளில் நாம் ஆதரவளிக்க வேண்டியது ஜேர்மனிக்கு அன்றி ருஷ்யாவுக்காகும் என்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும்.

“உதாரணமாக இலங்கையின் மீது ஜேர்மன் ஆக்கிரமிப்பு இடம்பெறின் நாம் எமது புரட்சிகரப் போராட்டத்தினைத் தொடருவோமேயல்லாது ஜேர்மன் இராணுவத்துக்கு ஆதரவளிக்க மாட்டோம். ஆனால் ருஷ்ய ஆக்கிரமிப்பு இடம்பெறின் ருஷ்யப் படைகளுக்குச் சகல ஆதரவும் வழங்குவது எமது கடமை. இது ஸ்டாவின், அவனின் வேலைத்திட்டம் தொடர்பாக நாம் செயற்பட வேண்டிய விதமன்றி தொழிலாளரது ருஷ்ய தொடர்பாக நாம் செயற்பட வேண்டிய முறையைக் காட்டுகின்றது.

“ஸ்டாவினிசம் தொடர்பான எமது சளைக்காத எதிர்ப்பினை ஒரு கணமும் நிறுத்திக் கொள்ளக் கூடாது. ருஷ்யாவின் நீஜ பாதுகாப்புக்கும் அனைத்துலகப் புரட்சிக்கும் கடைப்பிடி கூக் வேண்டிய ஒரே புரட்சிகர வேலைத்திட்டம் இதுவே. ('சமசமாஜம்' 1941 ஜூன் 18)

6. மக்கள் முன்னணிக்கு எதிரான புரட்சிகரத் தோற்கடிப்புவாதம்

ஏகாதிபத்திய ஆட்சியைத் தூக்கிவீசி, தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் ஆட்சி அதிகாரத்தினை நிறுவும் முகமாக வங்கா சமசமாஜக் கட்சி நடாத்திய கொள்கை ரீதியான போராட்டம், தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் பரந்த பகுதியினரிடையே மட்டுமன்றி ஏழை மத்தியதர வர்க்க வெகுஜனங்களிடையேயும் ஆதரவை வெற்றி கொண்டது. இது முதலாளித்துவ ஜாதிக சங்கம் தலைவர்களுக்குப் பெரும் நெருக்கடியை உண்டுபண்ணியது.

ஏகாதிபத்தியத்துக்கு முழுமனே அடிபணிந்திருந்த ஜாதிக சங்கம் தலைவர்களிடையே ஒரு பிரிவினர் 'தேசிய சதந்திரம்' பற்றி இடது பேச்சுக்களில் இறங்கியதற்குக் காரணம், சமசமாஜ கட்சியைச் சூழ அனிதிரண்டுவரும் சக்திகளைப் பிளவுபடுத்தும் தெளிவான இலக்குடனேயோகும். இந்தப் போலி 'இடதுசாரிகளுக்கு' எதிராக அவர்களின் நிஜ கோவத்தை அம்பலமாக்கி வைக்க சமசமாஜக் கட்சி போராட்டத்தில் இறங்கியதுதான் தாமதம், விக்கிரமசிங்க-கெனமன் கும்பவின் தலைமையில் இயங்கி வந்த ஸ்டாவினிஸ்டுகள் ஜாதிக சங்கத்துடன் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு முன்னணியை உருவாக்க வேண்டும் என்ற பிரிவினை இயக்கத்துக்கு அடிகோவினர்.

ஜாதிக சங்கம் முதலாளிகளின் போலி இடது வாய்வீசுக்ககளின் அர்த்தத்தினை 1940 டி சம்பர் 27ம் திகதிய 'சமசமாஜய' பத்திரிகை பின்வருமாறு அம்பலப்படுத்தியது:

"இலங்கை முதலாளி வர்க்க ஜாதிக சங்கத்தின் சன்னிப் பேய் இப்போது வேறு கோலம் பூண்டு, புதிய காற்சலங்கை அனிந்து கொண்டு வினோதமான சாந்திச் சடங்குக்கு தயாராகி வருவது போல் தெரிகிறது. இதற்கு ஆறு மாதங்களுக்கு முன்னர் இலங்கை ஜாதிக சங்கம் மரித்தவர்கள் மத்தியில் இருந்து வந்த ஒரு

சங்கமாகும். அது பொருத்தமான பிரேத அடக்கத்தினை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தது...

“இன்றைய ஏகாதிபத்திய யுத்தத்தினால் உலகின் அத்திவாரம் சடாட்டம் கண்டுபோய்னள் விதமும், அதன் பெறுபேறாக எமது குட்டி இலங்கையில் கூடப் பெறும் மாற்றங்கள் ஏற்படக் கூடும் எனவும் இலங்கை முதலாளி வர்க்க முட்டாளும் கூடப் புரிந்து கொண்டுள்ளான். எதிர் காலத்தில் ஏற்படக்கூடிய போர்களில் இருந்து தமது சொத்துக்களைக் காப்பாற்றும் நோக்கத்துடன் வஞ்சனை கொண்ட இலங்கை முதலாளித்துவக் கயவர்கள் ஜாதிக் சங்கத்துக்கு உயிருட்ட முன்வந்துள்ளனர். ஆனால் இதைச் செய்வது இலகுவானதல்ல. வெள்ளையர்களுக்கு நூற்றுத்தவர்கள் நாட்டைக் காட்டிக் கொடுத்த கொத்தலாவல், சேனாநாயக்க போன்ற முதலாளித்துவக் கள்வர் தலைவர்களிடம் பொதுமக்கள் இனியும் ஏமாற்று போகமாட்டார்கள் என்பதை அவர்கள் அறிவார்கள். ஆதலால் அவர்கள் இப்போது புதியவழி கண்டுபிடித்துள்ளார்கள்.

“தேசிய சுதந்திரம் பற்றி சப்த பூஜை செய்யும் பொருட்டு அவர்கள் சில இளைஞர்களை முன்னே தள்ளியுள்ளானர். இந்தப் பணிக்கென முக்கிய கடைகெட்ட பொய்யன் ‘தினமின்’ விஜயவர்தனவின் மருமகனான ஜே.ஆர். ஜயவர்தனாவையும், நாட்டைத் தின்று ஏப்பமிடும் டீ.எஸ். சேனாநாயக்கவின் ட்டவி ‘புத்தா’வையும் பயன்படுத்துவதாகத் தெரிவின்றது.

“... ஆனால் இந்த இளம் தலைவர்களின் கருத்துக்களுக்கு என்ன நேரிடும்? அவர்கள் தேசிய சுதந்திரத்தினை எதிர்பார்ப்பதாகக் கூறிக் கொள்கிறார்கள். இது நல்லதோர் அறிகுறி எனக் கூறவேண்டியதில்லை. ஆனால் உழைக்கும் மக்களுக்கு அவசியப்படுவது வெள்ளை ஏகாதிபத்தியவாதிகளிடம் இருந்து மட்டுமல்ல கறுப்பு முதலாளிகளிடம் இருந்தும். அரசாங்க அதிகாரத்திலிருந்தும் அப்பாற்பட்ட சுதந்திரமாகும்... தொழிலாளர்களின் தலைமையின் கீழ் இலங்கையின் உழைக்கும் மக்கள் அரசாங்க அதிகாரத்தினைத் தமது கைக்குள் போட்டுக் கொள்வர். நீங்கள் இதற்கு இணங்கமாட்டார்கள் என்பதை நாம் அறிவோம். ஆனால் தேசிய சுதந்திரப் போராட்டம் தொடர்பாக நீங்கள் விசுவாசமானால் இலங்கை உழைக்கும் மக்கள் உங்களது அப்போராட்டம் தொடர்பாக ஒத்துழைப்பார். ஆனால் ஜாதிக் சங்கத்தின் பதாகையின் கீழ் அல்ல! நீங்கள் மகிழ்ச்சியடைய முடியா வண்ணம் அவர்கள் போராடுவர். ஆனால் ஏகாதிபத்திய

ஆட்சியை அவர்களின் போராட்ட விதிமுறைகளுக்கு அமைய மட்டுமே சிதறடிக்க முடியும்.

“எவ்வாறெனிலும் இவ்விரு இளம் தலைவர்களிடமும் கேட்பதற்கு இரு கேள்விகள் உள்ளன. ஏகாதிபத்தியவாதிகள் இந்தியர்களின் விருப்பத்தினை அறியாமல் அந்நாட்டினை யுத்தத்தில் மாட்டிவைத்தமைக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்து இந்திய தேசியக் காங்கிரஸின் முதலாளித்துவத் தலைவர்கள் கூடச சிறை செல்லும் காலம் இது. இந்தக் கொலைகார ஏகாதிபத்திய யுத்தத்துக்கு எதிராகச் செயலில் இறங்க நீங்கள் தயாரா?

“மூங்கில் நீளமான பெட்டிசங்களை நீட்டுவதன் மூலம் தேசிய சுதந்திரத்தினை அடையலாம் என மக்கள் என்னிய காலம் முற்றுப் பெற்றுவிட்டது. உழைக்கும் மக்கள் ஏகாதிபத்திய அமைப்புக்கு எதிராகப் போராடுவதன் மூலம் மட்டுமே தேசிய சுதந்திரத்தினைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியும்.

“நாடு பூராவும் கூட்டங்கள் நடாத்தி ஏகாதிபத்திய அமைப்புக்கு எதிராக விரைவில் வரப்போகும் போராட்டத்துக்குத் தயாராகும்படி பொதுமக்களுக்குக் குரல்கொடுக்க நீங்கள் தயாரா?

“இவ்விரண்டு நடவடிக்கையிலும் ஒன்றையேனும் இன்னமும் தாங்கள் செய்யவில்லை. அதைச் செய்யும்வரை தங்களையும் ஜாதிக் சங்கத்தின் பழைய தலைவர்களான துரோக முதலாளித்துவக் கள்வர்களின் பொம்மைகளாகவே நாம் நம்புவோம்.”

1941 மேயில் அன்றைய கண்டி உறுப்பினரான ஜோர்ஜ் ச. டி. சில்வாவினால் வழக்கு விசாரணையின்றிச் சிறைவைக்கப்பட்டுள்ள லங்கா சமசமாஜக் கட்சியின் தலைவர்களை விடுதலை செய்யுமாறு அரசு சபையில் ஒரு பிரேரணை சமர்ப்பிக்கப்பட்டதும் இந்த ‘இடதுசாரிகள்’ போட்டுக் கொண்டிருந்த வேலும் முழுமனே கலைந்து போயிற்று.

1941 மே 30ம் திகதி ‘சமசமாஜய’ பத்திரிகையில் பிரசரமான அறிக்கையின்படி:

“எதுவிதமான வழக்கு விசாரணையோ அல்லது கால எல்லையோ இல்லாமல் சமசமாஜக் கட்சித் தலைவர்களை சிறையில் போடுவதில் எதுவிதமான தவறையும் காணாத மக்கள் வாக்குக்களால் தெரிவு செய்யப்பட்ட தேசப்பற்றினாவர்கள் எனப்படும் அமைச்சர்கள், உறுப்பினர்கள் இதோ: சேர் டி.பி. ஜயதிலக, டி.எஸ். சேனநாயக்க, ஜி.சி.எஸ். கொரயா, ட்ட்வி சேனநாயக்க,

பிரான்சிஸ் டி சொய்சா, ஏ.பி. த சொய்சா, ம.எச். கொந்தலாவல, பொன்னம்பலம், தமிழ்முத்து.”

இந்த வாக்களிப்பில் இரண்டுங்கெட்டான் நிலையை வகித்த உறுப் பினர் களின் பெயர் களும் அப் பத் திரிகையில் பிரசரிக்கப்பட்டிருந்தது. அவர்கள்: பண்டாரநாயகர் அபேகுணசேகர, ஜோசப் சிலவா, தர்மரதனம், குணசிங்க, இலங்காதிலக, ஜயா, நடேசன், ராசீக்.

ஏகாதிபத்தியத்தினைத் தூக்கி வீசும் போராட்டத்துக்கு இந்த ஏகாதிபத்தியக் கைக்கூவிகளுடன் ஜக்கிய முன்னணி அமைக்கும்படி பேசுவதானது தொழிலாளர் வர்க்கத் தின் சுயாதீனத் தொழிற்பாட்டினைத் துண்டிப்பதாகும். ஸ்டாவினிஸ்டுகள் நிச்சயமாக இந்தத் துரோக் எதிர்ப்புரட்சி வேலைத்திட்டத்தின் சார்பிலேயே நின்று வந்தனர். ஹிட்லர் சோவியத் யூனியனை ஆக்கிரமித்த பின்னர் ஸ்டாவினிஸ்டுகளின் இந்த வேலைத்திட்டம், எதுவிதமான சலனமும் இல்லாமல் பிரித்தானிய ஏகாதிபத்திய ஆட்சியை நேரடியாகப் பாதுகாக்கும் தேசிய முதலாளி வர்க்கத் தலைவர்களோடு கைகோர்த்துக் கொள்வதாக மாறியது.

ஹிட்லர் சோவியத் யூனியனைத் தாக்கியதோடு ஸ்டாவினிஸ்டுகளின் இந்த விதிமுறை என்.ஏ. விக்கிரமசிங்க பிரித்தானியப் பாராளுமன்ற உறுப்பினரான வில்லியம் கலச்சருக்கு அனுப்பிவைத்த ஒரு தந்தியில் இங்ஙனம் வடிக்கப்பட்டிருந்தது: “பிரித்தானிய, அமெரிக்க, சோவியத் மற்றும் ஹிட்லரின் அச்சறுத்தலுக்கு உள்ளாகியுள்ள அனைத்து மக்களையும் ஜக்கியப்படுத்த தாங்கள் எடுக்கும் முயற்சியை நாம் முழுமனதாக ஆதரிக்கின்றோம். சோவியத் வேலைத்திட்டத்தினை அங்கீரித்துப் பொதுக் கூட்டங்கள் நடாத்தப்படுகின்றது. எமது வேலைத்திட்டம் மாற்றப்படவில்லை.” (‘சமசமாஜய’ - 1941 ஜூலை 21)

இந்த ஸ்டாவினிசத் துரோகத்துக்குச் ‘சமசமாஜய’ பத்திரிகை பின்வருமாறு தாக்குதல் தொடுத்தது: “பிரித்தானியா, அமெரிக்கா என்ற நாடுகளை... சோவியத் யூனியனுடனும் இந்தியா, இலங்கை போன்ற அடிமை நாடுகளுடனும் ஜக்கியப்படுத்தச் செய்யும் முயற்சிக்கு முழுமனதோடு ஆதரவளிப்பதன் அர்த்தம் என்ன? திரு. விக்கிரமசிங்க இதற்குப் பதிலளித்துள்ளார்.

“... ருஸ்யாவுக்கு ஆதரவளிக்க உள்ள சிறந்த வழி நிலைமையைச் சரிப்படுத்த பேசு, ஒன்றுகூடும் உரிமை, ஜனநாயகம் முதலான

சோவியத் ருஷ்யா போராடும் இலக்குகளை முன்னிட்டு இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் போராடுவதே என விக்கிரமசிங்க கூறியுள்ளார். தேசிய சுதந்திரத்தினைப் பெற்றுக் கொள்ளும் பொருட்டு ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிராகச் செய்யும் போராட்டத்தினை நிறுத்த வேண்டும் என இது கூறுகின்றது. இனிமேல் ஏகாதிபத்திய அமைப்பினை அழிப்பதற்கு அன்ற ஏகாதிபத்திய அமைப்பின் கீழ் பொதுமக்களின் நிலைமையை உயர்த்த மட்டுமே போராட வேண்டும் என இது கூறுகின்றது. ருஷ்யாவும் பிரித்தானியாவும் இன்று ஒரே பக்கத்தில் போராடுவதால் இந்த யுத்தம் நடக்கும் வரை நாம் பிரித்தானியருக்கு எதுவித சங்கடமும் ஏற்படுத்தக் கூடாது என்கிறது. போராட்டப் பிராந்திய மக்களுக்குப் புரட்சி ஜட்டாக சுதந்திரத்தினை அடைவதற்கான நல்ல தருணம் ஏகாதிபத்திய கள்வர்கள் தமிழ்நடையே அடிப்பட்டுக் கொண்டுள்ள இத்தருணமே என்றாலும் அவர்களின் அந்தப் புரட்சியைச் செய்யக் கூடாது என்கிறது. ஸ்டாவினிஸ்டுகளின் கடைகெட்ட அத்திவாரம் என்ன என்பது இன்று இலங்கைத் தொழிலாளர் வர்க்கத்துக்கு நன்கு தெளிவாகியுள்ளது.

“ஸ்டாவினிஸ்டுகள் இந்நாட்டிலும் மக்கள் முன்னிணியையும் தேசிய முன்னிணியையும் தினிக்கக் கூடானது இந்தக் குரோகத்தைச் செய்யவே. இதனைச் சமசமாஜக் கட்சி முன்னர் கூட்டிக் காட்டியுள்ளது. ஸ்டாவினிஸ்டுகள் இன்று தேசிய சுதந்திரப் போராட்டத்தினைக் காட்டிக் கொடுக்கத் தயார் செய்கிறார்கள். அதைச் செய்ய அவர்களுக்கு இடமளிக்காட்டோம். ட்ரோட்ஸ்கியினதும் நான்காம் அகிலத்தினதும் வழிகாட்டவினால் ஸ்டாவினிஸ்டுகள் எவ்வளவு கேவலமானவர்கள் என்பதை நாம் முன்னரே அறிந்திருந்தோம். நாம் ஸ்டாவினிஸ்டுகளை அம்பலப் படுத்தனோம்; வெளியேற்றினோம். எமது வேலைத்திட்டம் நூற்றுக்கு நூறு சரியானது என்பது இன்று நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. சோவியத் யூனியனுக்கு வழங்கக் கூடிய சிறந்த உதவி, ஏகாதிபத்திய அமைப்புக்கும் ஏகாதிபத்திய யுத்தத்துக்கும் எதிராகப் புரட்சிகரப் போராட்டத்தினைத் தொடர்ந்து நடாத்துவதேயாகும். சோவியத் ருஷ்யாவின் பாதுகாப்பு இன்று முன்னரைவிட அனைத்துலகப் புரட்சியின் மீதே பெரிதும் சார்ந்துள்ளது.” (‘சமசமாஜய’ - 1941 ஜூலை 21)

அன்றைய ‘சமசமாஜய’ பத்திரிகை, தொழிலாளர் வர்க்கத்தினையும் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புப் போராட்டத்தினையும் நசுக்க அழுவுக்கு வந்த கொடிய பாதுகாப்பு விதிகளை

அறிவித்திருந்தது. யுத்தத்துக்கு எதிராகப் பிரச்சாரம் செய்வோரை ஏழு ஆண்டுகள் சிறையில் தள்ளவும், யுத்தத்துக்கு இடையூறு உண்டுபண்ணும் செய்திப் பத்திரிகைகளைத் தடை செய்யவும் இந்தச் சட்டங்களின் மூலம் தேசாதிபதி அதிகாரம் பெற்றுக் கொண்டார். 'சமசமாஜை' பத்திரிகை தீர்க்கதறிசனமாகக் கண்டது போல் இச்சட்டங்களின் அர்த்தம், வங்கா சமசமாஜக் கட்சியை முழுமனே தடைசெய்வதாக விளங்கியது.

தேசிய முதலாளித்துவத் தலைவர்கள் முழுமனே ஏகாதிபத்தியவாதிகளுக்குச் சேவகம் செய்து வந்த நிலைமையிலிரும், ஸ்டாவினிசத்தின் கடைகேட்ட துரோகத்துக்கு மத்தியிலிரும் இந்தப் பாதுகாப்பு விதிகள் தொடுத்த அச்சருத்தல்களைச் சவாலுக்குள்ளாக்கி, ஏகாதிபத்திய ஆட்சிக்கு எதிராக மாபெரும் தொழிலாளர் போராட்டங்களைக் கட்டவிழ்த்துவிட வங்கா சமசமாஜக் கட்சி ஊக்கமுடன் போராடியது.

வெள்ளவத்தை ஆலையிலிரும், கொழும்பு காஸ் கம்பனியிலிரும், துறைமுகத்திலிரும், சிகரட் கைத்தொழில்களிலிரும், தோட்டத் துறையிலிரும் சமசமாஜக் கட்சியின் தலைமையில் ஒரு தொகை வேலை நிறுத்தங்கள் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டன.

1942 முற்பகுதியில் விழக்கு யுத்த முனையில் பிரித்தானியர்களின் நிலைமை மோசமடையும் அறிகுறிகள் தோன்றின. பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியம் யப்பானிய ஏகாதிபத்தியத்தின் மோசமான தாக்குதல்களுக்கு இலக்காகியது. இந்நிலையில் பிரித்தானியர்களின் தோல்வி புரட்சிகர நிலைமை உருவாக இடமளிக்கும் என சமசமாஜக் கட்சி மதிப்பிட்டிருந்தது. தொழிலாளர் பாதுகாப்புச் சபைகளை நிறுவவும் பக்டரிகளையும் வேலைத்தலங்களையும் தொழிலாளர் நிர்வாகத்தின் கீழ்க் கொண்ரவும் கட்சி தொழிலாளர் வர்க்கத்துக்கு வேலைத் திட்டத்தினை முன்வைத்தது.

"பூமியில் அரைப்பங்குக்கும், அதிகமானதின் சாரத்தினை உறிஞ்சிக் குடித்தும், மனித இனத்தின் அரைப் பங்குக்கும் கூடுதலானோரை அகதிகள் ஆக்கியும், இதுகாறும் குரியன் அல்ததமிக்காத ஒரே செத்தவீடாக உலகைப் பிடித்துக் கொண்டிருந்த மாபெரும் கொடிய பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியத்தின் இறுதிக்காலம் இப்போது நன்கு நெருங்கி உள்ளது. விழக்கில் விழும் அடிகளினால் மட்டுமன்றி, யுத்த நடவடிக்கைகளை நடாத்தும் பொருட்டு தமது ஏகாதிபத்தியத்தினை இப்போது அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்திடம்

அடகு வைத்துள்ளதாலும் இது நெருங்கி உள்ளது. சேரச்சில் அமெரிக்காவுக்கு பிச்சைக்காரப் பயணத்தை மேற்கொண்டு திரும்பியுள்ளார். இப்போது நாம் பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியத்தைப் பற்றி அன்றி அமெரிக்க ஏகாதிபத்திய அமைப்புப் பற்றியும் பேச நேரிடும் அளவுக்கு விடயங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன.

“கடந்த கிழமையினால் கிழக்குக்குப் பல மரண அடிகள் விழுந்துள்ளன. இபோ நகரத்தையும் கைவிட்டுவிட்டுச் சென்றுள்ளார்கள். பிலிப்பைன்ஸ் தீவுகளில் அமெரிக்கப் படைப் பிரிவுகள் பிள்ளாங்குகின்றன. இதனால் பதட்டமான நிலைமையிலும் வெள்ளையர்களின் இழிசெயலையும் கைவிட முடியாது போயுள்ளது போல் தெரிகின்றது. முக்கிய நடவடிக்கைகளுக்கு உரிய ரங்கங், பிளாங் முதலான துறைமுகங்கள் உள்ள நகரங்கள் மீதான தூக்குதல் உபத்திரவங்களைத் தவிர்க்கவும் வெள்ளையர்கள் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுப்பதாய் இல்லை. இதனால் ஆயிரக் கணக்கான அப்பாவித் தொழிலாளர்கள் உயிர்களை விழுந்துள்ளனர். பிளாங்கின் சனத்தொகை முழுவதும் வெளியேறி விட்டதாகத் தெரிகிறது. ஆனால் இதற்கான தவறை வெள்ளையர்கள் யாரின் தலையில் போடுகிறார்கள்? இதைப் பற்றி முன்னரே ஆராய்ந்து பார்த்து ‘செல்டர்’ முதலியவற்றை அமைக்காத அவர்களின் வால்பிடி அரசாங்கத்தின் மீதன்றி இந்த அப்பாவி மனிதர்கள் மீதே. இவர்கள் வாயைப் பிழந்தபடி இருந்ததாலேயே இங்ஙனம் நடந்ததாக இந்தக் காடையர் வெள்ளையர்கள் கூறுகிறார்கள்.

“... இவங்கையில் நடைபெறுவதும் இவையே. எமது நாட்டிலும் ‘செல்டர்’கள் அமைக்கப்படவில்லை. அகழிகள் வெட்டுவதன் பெறுமதியை பற்றி மட்டுமே இன்ஸ்கிஸ் கொலையாளி பேசுகின்றான். ஒவிவர் குணத்திலக பீதி நெடுகிலும் படுத்து உறங்கும் பெறுமதியை மட்டுமே பேசுகின்றார். ஏழை மக்களை கடைசித் தருணம் வரையிலும் ஏமாற்ற ஒவ்வொரு காடையர்களும் முன்றிற்பதாகத் தெரிகிறது.

“சிங்கப்பூரில் ‘மார்ஷல் லோ’ போடப்பட்டுள்ளது. அடுத்துப் போடப்படுவது இவங்கையில். இந்தியப் படைகள் தருவிக்கப்பட்டுள்ளது. கீழ்நாட்டுப் பாலங்களை உடைத்துத் தள்ளி, வேலைத் தலங்கள் யப்பானியரின் கைக்குப் போகாத விதத்தில் அவற்றை அழித்துத் தள்ளிவிட்டு, வெள்ளையர்கள் மலைநாட்டுக்குப் பாய்ந்து செல்லலாம். தமது பக்டரிகளையும், வாழ்க்கைத் தொழிலையும் காக்காது போனால் ஆயிரமாயிரம் தொழிலாளர்களும்

அவர்களின் மனைவி மக்களும் பட்டினியால் இறந்து போக நேரிடும்.

“தொழிலாளர்களான எமக்கு வேலைத் தலங்கள் வெள்ளையர்களின் கைகளில் இருந்தாலும் யப்பானியர்களின் கைகளில் இருந்தாலும் ஒன்றே. எமக்கு அவசியப்படுவது, பக்டரிகள் தொழிலாளர்களான எமது கைகளுக்குள் எடுத்துக் கொள்வதேயன்றி அவை வெள்ளையர்களின் கைகளில் இருப்பதோ அல்லது அழிப்பதோ அல்ல.

“தொழிலாளர்களே! வெள்ளையர்கள் எம்மைத் தின்றுவிட தயாராகிறார்கள். நாம் அவர்களைத் தோற்கடிக்கத் தயாராகுவோம்!

“நந்தர்ப்பத்தை எதிர்பார்த்திருங்கள்!” (‘சமசமாஜ்ய’ - 1942 பெப்ரவரி 2)

இப்பத்திரிகையும் யுத்தப் பேரழிவில் இருந்து மக்களைக் காக்கும் பொருட்டு “பாதுகாப்பு சபை”களை அமைக்கும்படி தொழிலாளர் வர்க்கத்துக்கும் விவசாயிகளுக்கும் அழைப்பு விடுத்து. 1942 பெப்ரவரி 23ம் திகதிய ‘சமசமாஜ்ய’ பத்திரிகை, பல்வேறு மாகாணங்களிலும் பாதுகாப்புச் சபைகள் அமைக்கப்பட்டு வருவதாகச் செய்தி வெளியிட்டது.

“கண்டி, ரத்மல, எகோடூரயன் உட்பட பல நகரங்களிலும் மேஜும் பாதுகாப்புச் சபைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளன. மோசடி உணவுக் கட்டுப்பாட்டு முறையைக் கண்டனம் செய்து, அதை மாற்றியமைக்கச் செயற்பட்டும், உணவு இலகுவாகக் கிடைக்கப் பிரச்சாரம் செய்தும் யுத்த ஆபத்தினையிட்டு தொழிற்பட்டு வருவதாகத் தெரிகிறது. கண்டிக் கூட்டத்தில் கொத்தலாவலையின் குண்டர் படை கண்டனத்துக்குள்ளாகியுள்ளது. சில நகரங்களில் அரிசி மட்டுமன்றி மன்னெண்ணை, சீனி, தேங்காய் முதலிய பண்டங்களுக்கும் கூட தட்டுப்பாடு நிலவுவதால் அவற்றை ஐ.சி. கடைகளில் விற்பனை செய்ய வேண்டும் எனப் பிரச்சாரம் செய்வதாகத் தெரிகிறது. எதிர்வரும் ஒரு சில கிழமைகளுள் பெருந்தொகையான பாதுகாப்புச் சபைகள் நிறுவப்படும் அறிகுறிகள் தென்படுகின்றன.”

பாதுகாப்புச் சபைகளின் மூலம் நாட்டின் பொருளாதார நடவடிக்கைகளைத் தொழிலாளர், விவசாயிகளின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டிரப் பிரச்சாரம் செய்யப்பட்ட அதே வேளையில் தொழிலாளர்-

விவசாயிகளுக்கு எதிராக ஏகாதிபத்திய வாதிகளும் அவர்களது எடுபிடி ஜாதிக சங்கம் அரசாங்கமும் நடாத்தும் எதிர்ப்புரட்சிக் காட்டத்தனங்களுக்கு பூரட்சிகர வள்முறைப் பலத்தைப் பயன்படுத்தி பதிலளிக்குமாறு சமசமாஜக் கட்சி பகிரங்கமான பிரச்சாரத்தில் இறங்கியது. பிரித்தானியர்களால் தமது ஏகாதிபத்திய யுத்தத்துக்கான யுத்தப் படைக்கு பலாத்காரமான முறையில் திரட்டிக் கொண்டுள்ள இந்திய-இலங்கை தொழிலாளர்-விவசாயிகளிடையேயும் பிரச்சாரத்தினை ஆரம்பிக்கும்படியும் சமசமாஜக் கட்சி தொழிலாளர்களை வேண்டியது.

“எமது கைகளில் ஆயுதங்கள் இல்லாததாலும் எதிரிகள் ஆயுதங்களால் ஆயுதபாணியாகி உள்ளதாலும் நாம் எப்படிச் சுதந்திரத்தினைப் பெற்றுக் கொள்ளப் போகின்றோம் என முதலாளித்துவ ஜாதாரிகள் கேட்கிறார்கள். முதலாளிகளின் கைகளிலேயே ஆயுதங்களை வைத்துக் கொண்டு இருப்பதற்கான உபாயம் சேர்க்கிலுக்கோ அல்லது ஹிட்டலருக்கோ மிகக்கூடோவுக்கோ அல்லது ரூஸ்வெல்டுக்கோ இன்னமும் அகப்படவில்லை. ஆயுதங்கள் இருப்பது முதலாளிகளின் கைகளில் அல்ல. இலங்கையில் இன்றுள்ள இந்தியப் படைகளைப் பார்த்தேனும் அந்தந்த நாடுகளில் ஏழைகளின் கைகளில் உள்ளதை எவரும் புரிந்து கொள்ள முடியும். தொழிலாளர்கள் ஆயுதங்களுக்கு பயந்தவர்கள் அல்லர். அந்த ஆயுதங்களைச் சுமந்துகொண்டுள்ள ஏழை வர்க்கப் போர்வீரர்களைத் தமது பக்கம் வென்றெடுத்துக் கொண்டு, தினமும் அவர்களிடம் அகங் காரத்துடன் நடைபோடும் விதானைமார்களின் கட்டளைப்படி தொழிலாளர்களுக்கு வேட்டுத் தீர்ப்பதற்கு அன்றி, அவர்களதும் எமதும் ஒரே எதிரியான முதலாளி வர்க்கச் சுரங்டலாளர்களுக்கு எதிராகத் துப்பாக்கியை நீட்டிவது அனைத்து நாடுகளதும் தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் மார்க்கமாகும்.

“இன்னும் ஒன்று இருக்கின்றது. பிரித்தானிய மன்னன் இவ்வளவு கொடுரைத்துடனும் ஆளால் இவ்வளவு சாதுரியத்துடனும் இந்நாட்டினதும் இந்தியாவினதும் மக்களை அடிமைப் படுத்தி வைத்திருக்க முடிந்ததற்கு நாம் எதுவிதமான உணர்வும் இல்லாமல் நீண்ட காலமாக அடிமைத்தனத்துக்குப் பழக்கப்பட்ட மக்களாக இருந்து வந்ததே காரணம். ஆளால் இப்போது இலங்கையிலும் அவ்வாறே இந்தியாவிலும் மக்கள் விழித்துக் கொண்டுள்ளார்கள். விழிப்படைந்துள்ள எமது நாடுகளின் 40 கோடி மக்களை மீண்டும்

அடிமைப்படுத்த எந்தவொரு வேறு ஏகாதிபத்தியப் பகுதியினராலும் இனி முடியாது போகும்." ("சமசமாஜய்" - 1942 பெப்ரவரி 23)

ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சிகளை இலங்கையில் நச்ககும் பொருட்டு இந்நாட்டுக்குத் தருவிக்கப்பட்ட இந்தியப் படைகளிடையே ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புப் பிரச்சாரத்தினைத் தொடக்கி வைக்கையில் அப்பத்திரிகை பின்வருமாறு கூறியது:

"அவர்கள் இங்கு தருவிக்கப்பட்டது ஏன்? மக்களைப் பட்டினிபோடும் அரிசிக் கட்டுப்பாட்டு முறையை அழுல்படுத்துவது அவர்கள் இங்கு வந்து சேரும் வரை தாமதிக்கப்பட்டதன் மூலம் அந்த இரகசியம் நன்கு அம்பலமாகியுள்ளது... ஏகாதிபத்திய வெள்ளையர்கள், நிராயுதபாளிகளாய் பட்டினியால் வாடும் எமது நெஞ்சங்களைத் துளை போடத் தருவிக்கப்பட்டுள்ள படை எனக் கூற வேண்டியதில்லை.

"சனத்தொகை மிகுந்த கொழும்பு நகரத்தினுள் இந்த இந்தியப் படைகளை இருத்துவதன் மூலம் மற்றுமோர் ஆயத்துக்கு தலைநகரின் மக்கள் அரப்பணம் செய்யப்பட்டுள்ளார்கள். அவர்களிருப்பது எமக்குக் குண்டுபோடவும் நன்கு தாழைப் பறந்து இயந்திரத் துப்பாக்கிகளால் சுடவும் யப்பானுக்கு விடுக்கும் நல்ல அழைப்பாகும்.

"இந்நாட்டை ஆட்சி செய்யும் கடைகெட்ட வெள்ளையர்கள், கறுப்பு அமைச்சர்களின் எதுவிதமான எதிர்ப்பும் இல்லாமல் யப்பான் குண்டுகளுக்கும் இந்தியப் படைகளின் துப்பாக்கிகளுக்கும் பட்டினியால் வாடும் எமது அப்பாவி வாழ்க்கையை அரப்பணம் செய்துள்ளது.

"இந்தப் படைகளை சனத்தொகை மிகுந்த கொழும்பு நகரில் இருந்து அப்புறப்படுத்தும்படி வேண்டுவோம். கொழும்பு நகரத்தை யுத்த பூரியாக்காதே! என்பது பொதுமக்களின் கோரிக்கையாக வேண்டும்.

"தொழிலாளர்கள் துப்பாக்கிகளுக்குப் பயம் இல்லை. இந்தத் துப்பாக்கிகளை ஏந்திக் கொண்டுள்ளவர்கள் தமது வர்க்கத்தினைச் சேர்ந்த ஏழைகள் என்பதைத் தொழிலாளர்கள் அறிந்து கொண்டுள்ளனர். ஏற்கனவே இந்தியப் படைவீரர்களுடன் ஏற்படுத்திக் கொண்டுள்ள தோழமையையிட்டு உங்கா சமசமாஜக் கட்சி இலங்கைத் தொழிலாளர் வர்க்கத்தைப் பாராட்டுகின்றது. உரிய வழி அதுதான். இந்தத் தோழமையை மேலும் மேலும் விருத்தி செய்ய வேண்டும்.

"தொழிலாளர்களுக்கு எதிராகக் குறி வைக்கப்பட்டுள்ள துப்பாக்கி

ரவையை அந்த ஆணையிடும் உயர் வர்க்கத்தினரின் மார்பை நோக்கிச் செல்லும் வண்ணம் தீர்ப்பதற்கு இந்தத் தோழமையை விருத்தி செய்ய வேண்டும். மொழி வேறுபாடுகள் எவ்வாறெனினும் அவற்றைப் புரக்கணித்துவிட்டு விருத்தி செய்யும்படி வங்கா சமசமாஜக் கட்சி இலங்கைத் தொழிலாளர் வர்க்கத்துக்கு மீண்டும் நினைவுட்டுகின்றது. இந்தியப் படைகளுடனான தோழமையை விருத்தி செய்!" ("சமசமாஜை" 1942 பெப்ரவரி 23)

தொழிலாளர் வர்க்கத்தினை ஆயுதபாணி ஆக்குதல், தொழிலாளர் பாதுகாப்புப் படை அணிகளை கட்டியெழுப்புதல் தொடர்பான இந்த வேலைத்திட்டங்களை சகல வேலைநிறுத்தப் போராட்டங்களின் உள்ளும் சமசமாஜக் கட்சி முன்னெடுத்த முறையை ரொத்மன் அன்ட் எவிபன்ட் புகையிலை கம்பனி வேலைநிறுத்தத்துக்கு ஆதரவாகக் கட்சி மேற்கொண்ட தலையீட்டின் மூலம் நிருபிக்கப்படுகிறது. வேலைநிறுத்தத்தை உடைக்கப் பொலிசாரரையும் கருங்காலிக் குண்டர்களையும் இரக்கித் தாக்குதல் நடாத்த முதலாளிகள் முன்வந்தமைக்குப் பதிலாக சமசமாஜக் கட்சி இதனை முன்மொழிந்தது.

"இதற்கான மாற்று நடவடிக்கை என்ன? எதுவிதமான கைவல்லுச்சமும் இல்லாமல் தமக்குக் கிடைக்கும் சம்பளத்தினால் முதலாளித்துவச் சொத்தைக் காப்பதற்கு இருந்துவரும் பொலிசார் தொழிலாளர்களுக்கு இடைவிடாது அலுகோச வேலை செய்வதால், அவர்களுக்கு வல்லுசம் கிடைத்ததும் அவர்கள் நரகத்தில் இருந்து வந்த யமனின் அடிவருடிகள் போல் செயற்படுவது புதுமை அல்ல.

"அவ்வாறே தொழிலாளர்களைப் பொட்டலம் கட்டி விற்பதைத் தனது வாழ்க்கைத் தொழிலாக்கிக் கொண்ட கோமசிங்க (குணசிங்க) இன்று நேற்று அல்ல பல ஆண்டுகளாகத் தமக்குக் கப்பம் கொடுத்த ரொத்மன் கம்பனியின் சார்பில் கருங்காலிகளை வழங்குவதும் குண்டர் பலத்தைப் பாவிப்பதும் புதுமை அல்ல. ஆனால் இதற்கான பதில் சிகிச்சை என்ன?"

"ஆம்! இதற்கான பதில் சிகிச்சை என்ன? தொழிலாளர்களின் பேரில் நாம் இதனை இப்போது தெளிவு படுத்த வேண்டும். அதுதான், காடைத்தனத்தை உடைக்க காடைத்தனத்தைப் பிரயோகிக்க வேண்டும். தனி ஆட்கள் என்ற கோதாவில் அன்றி, உரிய முறையில் அணிதிரண்டு கூட்டமாகக் கருங்காலிகளுக்கும் தமிழ்ம

பொதுசன நாலகம்

யாழில்லை.

விடே செருவைப் பகுதி

தர்பார் காட்டும் பொவில் நாய்களுக்கும் அடி கொடுக்க வேண்டும். இடத்துக்கும் காலத்துக்கும் பொருத்தமானால் கைகால்களால் மட்டுமன்றி கையில் அகப்படும் எந்தவொரு ஆயுதத்தினாலும் இந்த

இத்துடன் சமசமாஜக் கட்சி நடாத்திவரும் உரிய அலுவலகத்துக்குச் சென்று தொழிலாளர் பாதுகாப்புப் படையணியில் சேர்ந்து பயிற்சி பெறுமாறு தொழிலாளர் வர்க்கத்தினை வேண்டும் விண்ணப்பமும் வெளியிடப்பட்டது:

“தொழிலாளர்களே, இதற்கு அணிதிருங்கள்! ஆண்மை படைத்த சகல தொழிலாளர்களும் இன்றே தொழிலாளர் பாதுகாப்புப் படையணிகளில் சேர வேண்டும். தமது வேலைத்தலங்களில் உருவாகும் வேலைநிறுத்தங்களில் இந்தப் படையணிகள் செயற்பட வேண்டும்.

“இந்தப் படையணிகளைத் தயார் செய்வதானது இப்போது பிரச்சாரம் செய்வதற்கும் அதன் பின்னர் தயார் செய்வதற்குமான ஒரு பணி அல்ல. இன்றே செய்ய வேண்டிய வேலையாகும். சகல கட்சி அங்கத்தவர்களும் இதற்கு உஜாராக வேண்டும். ஆண்மை யுள்ள சகல தொழிலாளர்களும் உரிய அலுவலகத்துக்குச் சென்று படையாளாகச் சேருங்கள். முதலாளித்துவ கயவர்கள் எம்மைப் போராட்டத்துக்கு அழைப்பார்கள். நாம் அதற்குத் தயாராகுவோம். அவர்களின் சாதாரண கருங்காலிகளுக்கு மட்டுமன்றி கொத்தலாவலையின் தகரத் தொப்பிக் கருங்காலிப் படைகளுக்கும் அடி கொடுத்துக் கலைக்க இன்று அல்ல, இப்போதே ஆயுதத்தமாகுங்கள்!

“தொழிலாளர் பாதுகாப்பு படைகளை நிறுவு! வர்க்க கௌரவத்தைப் பேணு!” (‘சமசமாஜய’ - 1942 பெப்ரவரி 23)

இதைத் தொடர்ந்து 1942 மார்ச் 16ம் திகதிய ‘சமசமாஜய’ பத்திரிகை, வங்கா சமசமாஜக் கட்சி அதிவிசேட வர்த்தமானி அறிவித்தவின் மூலம் சட்டவிரோதமாக்கப்பட்டுள்ளதை அறிவித்தது. எனினும் ‘சமசமாஜய’ தொடர்ந்து சட்டவிரோதமாகப் பிரச்சரிக்கப்பட்டதோடு தொழிலாளர் வர்க்கத்தினுள் கட்சியின் தொழிற்பாடு ஒரு துளியளவும் வீழ்ச்சி காணவில்லை.

7. ட்ரோட்ஸ்கிள்டுகளுக்கு எதிரான கண்டி வழக்கு

1941-42 காலப்பகுதியில் வங்கா சமசமாஜக் கட்சித் தலைமை தனது பெரும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பொறுப்பாக இந்தியாவினுள் நான்காம் அகிலத்தின் கிளையாக ஒரு புரட்சிக் கட்சியை ஸ்தாபிதம் செய்வதைக் கொண்டிருந்தது.

இதற்கான தயாரிப்பாக 1941ல் வங்கா சமசமாஜக் கட்சி, வங்காளத்தின் புரட்சிகர சோஷவிள்ஸ்ட் லீக்குடன் சேர்ந்து, மாநிலங்களிலும் பீஹாரிலும் போல்லிவிக்-லெனினிஸ்ட் கட்சி மகாநாட்டை நடாத்தி, ட்ரோட்ஸ்கிச வேலைத்திட்ட வரைவறிக்கையை கலந்துரையாடலுக்கு முன்வைத்தது.

இந்நடவடிக்கைகளின் பெறுபேராகவே 1942ல் நான்காம் அகிலத்தின் இந்தியக் கிளையாக போல்லிவிக்-லெனினிஸ்ட் கட்சி ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இந்த அகில இந்தியக் கட்சியினது முதுகெலும்பாகத் தொழிற்பட்டது, வங்கா சமசமாஜக் கட்சியோடும், 1942ல் இக்கட்சி ஆரம்பிக்கப்பட்டதோடு வங்கா சமசமாஜக் கட்சி அதன் இலங்கை அலகாகப் பேர்குட்டப்பட்டது.

1942 ஏப்ரலில் இக்கட்சியை ஆரம்பிக்கும் வேலைகளில் பங்கு கொள்ளும் பொருட்டு என்.எம். பெரேரா, பிலிப் குணவர்தன, கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா, எட்மண்ட் சமரக்கொடி கண்டி போகாம்பரை சிறைச்சாலையை உடைத்துக் கொண்டு தப்பிச் சென்றனர். நான்காம் அகிலத்தின் இந்தியக் கிளையை வெற்றிகரமாகத் தொடக்குவதில் பங்கு கொண்ட இவர்கள், 1942 ஆகஸ்ட் புரட்சிகரப் போராட்டங்களில் தீர்க்கமான பாத்திரம் வகித்தனர்.

இருப்பினும் இவர்களின் பணிகளைத் தொடர இடம் கிடைக்கவில்லை. பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியவாதிகளுக்கு நேரடிச் சேவை புரிந்து வந்த ஸ்டாவினிஸ்டுகளின் அசிங்கமான துரோக நடவடிக்கைகளுக்கு என்.எம். பெரேராவும் பிலிப் குணவர்தனாவும் இரையாகினர். போல்லிவிக்-லெனினிஸ்ட் கட்சிக்குள் இரகசியமாக

ஊடுருவிக் கொண்டிருந்த குலகாரனி என்ற ஸ்டாலினிச் ஏஜன்டினால் இவர்கள் இருவரும் பிரித்தானியக் காலவரித்துவப் பொலிசாரிடம் பிடித்துக் கொடுக்கப்பட்டனர்.

ஜநது மாதங்கள் இந்தியச் சிறையில் வைக்கப்பட்டிருந்த இத்தலைவர்கள் பின்னர் இலங்கைக்கு அனுப்பப்பட்டனர். 1944 பெப்ரவரி 8ம் திகதி கண்டி ஏகாதிபத்திய நீதிமன்றத்தின் முன்னால் நிறுத்தப்பட்ட இவர்கள் ட்ரொட்ஸ்கிசத்தின் வேலைத் திட்டத்தினையும் கொள்கைகளையும் தெளிவுபடுத்தும் ஒரு அறிக்கை மூலம் ஏகாதிபத்திய அரசாங்கத்தைச் சவால் செய்தனர்.

“எம்மைச் சிறையில் வைத்திருப்பதன் காரணம் என்ன?

“இங்கிலாந்து வங்கியின் ஏஜன்டும் பிரித்தானிய முதலாளி வர்க்கத்தின் கையாளுமான சேர் அன்றூ கோல்டி கோட் என்னைக் கைதுசெய்து தடுத்து வைக்க விராந்து பிறப்பித்தது என்ன உரிமையென்று நான் சவால் செய்கின்றேன்.

“பெரும் வல்லரசு என்பதைத் தவிர இந்தத் தீவினை ஆட்சி செய்யப் பிரித்தானிய ஆளும் வர்க்கத்துக்கு என்ன உரித்து?

“டென்மார்க்கின்தும் நோர்வேயின்தும் மக்களை ஆட்சி செய்ய நாசிகளுக்கும், போர்மோசாவையும் ஜாவாவையும் ஆட்சி புரிய ஜப்பான் ஏகாதிபத்தியத்துக்கும் உள்ள உரிமையைக் காட்டிலும் வேறுபட்ட உரிமை இந்நாட்டு மக்களை ஆட்சி செய்யப் பிரித்தானியாவுக்குக் கிடையாது.

“அதைக் காட்டிலும் கூடுதலான எந்தவிதமான உரிமையும் கிடையாது! கேடுகூட்ட கள்வர் முடுக்குப்போல் இத்தீவிலூள் நுழைந்து கொண்ட பிரித்தானிய ஆட்சியாளர்கள் பகற்கொள்ளைக்காரர்கள் போல் இங்கேயே தங்கிக் கொண்டுள்ளார்கள்.

“பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியம் பகவில் பொய் வதந்தியையும் இரவில் களவையும் யண்படுத்திக் கட்டியெழுப்பப்பட்டது.

“1932ல் நான் இந்தத் தீவுக்குத் திரும்பி வந்ததன் பின்னர், எனது கூட்டினை குட்டி முதலாளித்துவப் புத்தித்தீவிகளிடையேயும் தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் முன்னேற்றமான பகுதியினரிடையேயும் விஞ்ஞான சோசவிசத்தின் கருத்துக்களை விதைக்கச் சளைக்காது போராடி னேன்.

“1920 பதுகளில் அவ்வளவு பிரமாண்டமான சக்தி கொண்ட தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் தன்னியல்பான இயக்கம் 1930பதுகளின்

முற்பகுதியில் தொழிற்சங்கவாதச் சக்தியுள் அகப்பட்டுப் பலவீனம் கண்ட இயக்கமாகியிருந்தது.

“மூன்று ஆண்டுகள் பூராவும் நடாத்திய மார்க்சிசப் பிரச்சார நடவடிக்கைகளின் காரணமாக நாம் விஞ்ஞான சோசலிசக் கருத்துக்கள் கொண்ட கணிசமான பரந்த கருக்களை விருத்தி செய்தோம். அதன்படி 1935 டிசம்பரில் நாம் வங்கா சமசமாஜக் கட்சியைத் தொடக்குவதில் வெற்றி கண்டோம்.

“கட்சியின் வரலாற்றினை இந்நாட்டு மக்கள் நன்கு அறிவர்.

“கட்சி ஆரம்பிக்கப்பட்ட சமயத்தில் இருந்து அது ஏகாதிபத்தியத்துக்கும் முதலாளித்துவத்துக்கும் எதிராகத் தோன்றிய சகல போராட்டங்களிலும் முன்னணியில் நின்றது எனக் குறிப்பிடுவது மட்டும் போதுமானது.

“தொடக்கத்தில் இருந்தே வங்கா சமசமாஜக் கட்சித் தலைமை, ஸ்டாவினிசக் கம்யூனிஸ்ட் அகிலத்தின் தலைமைக்குக் கீழ்ப்படுவதை நிராகரித்தது. கட்சித் தலைமை அன்று வெளினும் ட்ரொட்ஸ்கியும் என்ன அடிப்படைக் கொள்கைகளுக்காக நின்றுவந்தார்களோ அதே அடிப்படைக் கொள்கைகளுக்காக என்றும் நின்று வந்தது.

“கட்சியினுள் ஸ்டாவினிசக் கடத்தல் சரக்குகளை நுழைக்க முயன்ற ஸ்டாவினிஸ்டுகள் 1940 மார்க்சில் ட்ரொட்ஸ்கியின் போதனை களின் செல்வாக்குகளின் கீழ் கட்சியால் வெளியேற்றப்பட்டனர்.

“1942ல் வங்கா சமசமாஜக் கட்சி, ட்ரொட்ஸ்கியும் அனைத்துலக இடதுசாரி எதிர்க்கட்சியின் தோழர்களும் நிறுவிய நான்காம் அகிலத்தின் ஒரு சிலையாக மாறியது.

“1939 செப்டம்பரில் இரண்டாம் ஏகாதிபத்திய உலக யுத்தம் வெடித்த வேளையில் இந்த யுத்தத்தினை ஏகாதிபத்திய யுத்தமாகப் பேர் குட்டிய கட்சி, புரட்சிகரத் தோற்கடிப்புவாத நிலைப்பாட்டினைக் கடைப்பிடித்தது.

“எனது சகாக்களும் நானும் பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிராகப் போராடுவதற்கு வர்க்கப் போராட்டத்தினை நிறுத்தாமல் உக்கிரமாக்கச் செய்தப்பட்டோம்.

“யுத்தம் என்பது அரசியலை வேறு வழிகளில் முன்னெடுப்பதாகும். யுத்தத்தின் தன்மை, யுத்தத்தினை நடாத்தும் வர்க்கத்தின் தன்மையால் தீர்மானம் செய்யப்படுகின்றது.

“யுத்தம் சந்தைகளுக்காகவும் வளங்கள், மூலப்பொருட்களுக்காகவும் காலனிகளுக்காகவும் செய்யப்படும் ஏகாதிபத்திய யுத்தமாக விளங்குகின்றது.

“‘ஜனநாயக’ வல்லரசுகளும் ‘ஆசை’ நாட்டின் வல்லரசுகளும் உலகினை அனுபவிப்பது யார் என்ற விடயத்தின் பேரில் போரிட்டுக் கொண்டுள்ளனர்.

“ஜனநாயகமும் பாசிசமும் ஒரே நாணயத்தின் இரு பக்கங்கள்.

“தொழிலாளர் வர்க்கம் முதலாளி வர்க்கத்தினைத் தூக்கிவீசி, பாட்டாளி வர்க்கச் சர்வாதிகாரமாகத் தனது அரசாங்க அமைப்பினை அமைத்துக் கொள்ளத் தவறுமிடத்து நாற்றம்கண்ட முதலாளித்துவத்தில் இருந்து பாசிசம் தோன்றுகின்றது.

“சோவியத் யூனியன் யுத்தத்தில் இறங்கியதைத் தொடர்ந்து யுத்தத்தின் தன்மை பற்றிய கட்சியின் பண்பாக்கத்தில் மாற்றம் செய்வதைக் கட்சி நிராகரித்தது.

“எனினும் கட்சி மிக விரைவில் சோவியத் யூனியன், சீனாவைத் தவிர யுத்தத்தில் சேர்ந்த ஏனைய நாடுகளின் புறத்தில் இது ஒரு ஏகாதிபத்திய யுத்தம் என வரைவிலக்கணம் செய்தது.

“சோவியத் யூனியன் உருக் குலைந்தாலும் ஒரு தொழிலாளர் அரசாகும்.

“ஆதலால் சோவியத் யூனியன் நடாத்துவது அகடோபர் புரட்சியின் வெற்றியைக் காக்கும் ஒரு முற்போக்கு யுத்தமாகும்.

“இந்த யுத்தத்தில் சோவியத் யூனியனுக்கு ஆதரவு வழங்கும் கட்சி, சோவியத் யூனியனின் யுத்தத்துக்காகத் தொழிலாளர் வர்க்கத்துக்கு வழங்கக் கூடிய சுலப சுயாதீன ஆதரவுகளையும் வழங்குவதற்கு தனது முழுப்பலத்துடனும் செயற்படுகின்றது. ஹிட்லரின் ஜரோப்பிய எதிரப்புரட்சிச் சக்திகளுக்கு எதிராக இராணுவ வெற்றிக்காகக் கட்சி நின்று வருகின்றது.

“ஜப்பானிய ஏகாதிபத்தியத்தின் நசை விருட்சத்தில் இருந்து விடுபட்டு தேசிய விடுதலையை அடைவதற்காக சீனத் தொழிலாளர்களும் விவசாயிகளும் நடாத்திவரும் யுத்தத்துக்கு நாம் ஆதரவளிப்போம்.

“எனினும் இந்த யுத்தத்தில் காலனித்துவ மக்கட் சக்தியினாலும் பிரித்தானிய தொழிலாளர் வர்க்கத்தினாலும் பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியம் தோற்கடி க்கப்படுவதற்கு கட்சி செயற்பட்டு வருகின்றது.

“யுத்தத்தினை நடாத்தி வரும் ஏகாதிபத்திய ஆளும் வர்க்கங்கள் என்றுமே எதிர்பார்த்திராத சமூக, அரசியல் சக்திகளை யுத்தத்தினால் நடைமுறைப்படுத்தும்.

“சென்டீசனை தொடுக்கும் இரும்புச் சுத்தியல் தாக்குதலின் புண்ணியத்தால் ஜேரோப்பாவில் பாசிசம் கிடுநடுக்கம் கண்டுள்ளது. எனினும் பாசிசம் பெரிய பிரித்தானியாவினாலும் அமெரிக்கா-வினாலும் குரல் எழுப்பி வருகின்றது.

“மிக்காடோவினது ஏகாதிபத்தியத்தின் தலைவிதி ஏற்கனவே தீர்மானிக்கப்பட்டு விட்டது. மிக்காடோவின் கடதாசி மாளிகை தீப்பிடித்து வெந்து போகும்.

“எனினும் ஜப்பானியத் தொழிலாளர் வர்க்கம் குரியன் உதயமாகும் உலகின் நிலச்சவாந்தார்களுடனும் முதலாளிகளுடனும் அமெரிக்க, பிரித்தானிய ஏகாதிபத்திய ஆயுதப் படைகளுடனும் கணக்கு வழக்குகளை தீர்த்துக் கொள்ளும் நான் நெருங்கிக் கொண்டுள்ளது.

“யுத்தம் முடிவடையும் முன்னர் ஜேரோப்பா, ஆசியா பூராவும் உள்நாட்டு யுத்தம் பரவும். எதிர்வரும் வருடங்களில் உலக நிகழ்வுகளில் சோவியத் யூனியன் முக்கிய பாத்திரம் வகிக்கும்.

“புரட்சியாளர்கள் இன்றைய நிகழ்ச்சி நிரவில் சேர்ந்து கொண்டுள்ளார்கள். 1917 அக்டோபர் புரட்சியின் பின்னர் தாம் பெற்ற அனுபவங்களில் இருந்து ஜேரோப்பியத் தொழிலாளர் வர்க்கம் படிப்பினைகளைப் பெற்றுக் கொள்ளாது என நம்புவதற்கு எதுவித காரணமும் கிடையாது.

“பாசிசம் பாதாளத்தில் வீழ்ச்சி கண்டதும் ஜேரோப்பாவில் தொழிலாளர் வர்க்கப் புரட்சி வெடிக்கும். ஜப்பானிய ஏகாதிபத்தியத்தின் வீழ்ச்சி, காலனித்துவப் புரட்சிகளுக்கு இடமளிக்கும்.

“வெளின் இச்சாப்தத்தினை யுத்தங்களதும் புரட்சிகளதும் சகாப்தம் என அழைத்தார்.

“இந்திய சமுதாயத்தினுள் தொடர்ந்து வெடித்து வரும் நெருக்கடி களில் இருந்து பலன்டையக்கூடிய தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் ஒரு கட்சியைக் கட்டி எழுப்பும் பொருட்டு இந்தியாவின் நாள்காம் அகிலத்தினரின் சிறிய குழுவுக்கு உதவும் பொருட்டு 1942 ஏப்ரல் மாதத்தில் நான் சிறையில் இருந்து தப்பி ஓடினேன்.

“அதன் வரலாற்றின் மோசமான நெருக்கடி கால கட்டத்தில் இந்தியாவில் தொன்றும் பொருட்டு நான் எனது சகாக்களுடன் சேர்ந்து ஓட்டமெடுக்கும் காலத்தைத் தீர்மானித்தோம்.

“1942 ஆகஸ்ட் தொடக்கம் இந்தியாவில் ஆரம்பமான இயக்கத்தினுள் எம்மால் அணுவளவேனும் தொழிற்பட முடிந்ததையிட்டு நாம் மகிழ்ச்சியடைகின்றோம்.

“1943 ஜூலை 15ம் திங்கள் நாம் அங்கு கைது செய்யப்பட்டோம். இந்தியாவில் பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியச் சிறையினுள் ஐந்து மாதங்களைக் கழித்ததன் பின்னர் இன்று இலங்கையில் பிரித்தானிய ஏகாதிபத்திய இருட்டறையினுள் நாம் வைக்கப்பட்டுள்ளோம்.

“காலம் நமதே.

“ஏகாதிபத்தியம் முடிந்தது. எதிர்காலம் தொழிலாளர் வர்க்கத்தினதே.

“இலங்கைத் தொழிலாளர் வர்க்கம், வங்கா சமசமாஜக் கட்சித் தலைமையின் கீழ் எதிரவரும் காலத்தில் தனது பணியை இட்டு நிரப்பும்.”

8. போஸ்ஷிவிக்-சமசமாஜ பிளவு

ட்ரொட்ஸ்கிஸ்டுகளுக்கு எதிராகக் கண்டியில் நடைபெற்ற வழக்கில் கட்சியின் வேலைத் திட்டத்தினை மூடிமறைக்காத ஒரு விழுஞாபனம், என்.எம். பெரேரா, பிலிப் குணவர்தனவினால் முன்வைக்கப்பட்ட போதிலும் சிறையில் இருந்து விடுதலை செய்யப்பட்டதுதான் தாமதம் அவர்கள் வேறு அரசியல் விதிமுறைகளினால் இழுபட்டுச் செல்லத் தொடங்கினர்.

ட்ரொட்ஸ்கிஸ்டுகள் நடாத்திய புகழ் பெற்ற ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புப் போராட்டம் காரணமாக மக்கள் முன்னிலையில் முழுமனை செல்வாக்கிமுந்து, ஏகாதிபத்திய எடுபிடி களாக அம்பலமான ஒரு கூட்டம் ஜாதிக் சங்கம் தலைவர்களுடன் அரசியல் ரீதியில் அணிதிரள்வதற்கு இவர்கள் முன்வந்தனர்.

முதலாளித்துவ ஜாதிக் சங்கத் தலைவர்களின் நெருக்கடி ஆழமாகியதும் அவர்களின் ஒரு பிரிவினர் தாழும் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பாளர்களாக வேஷம் போடும் பொருட்டு வங்கா சமசமாஜக் கட்சியினுள் ஒரு கோழியின் ஆதரவைப் பெறும் நோக்கில் திட்டமிட்டுச் செயற்பட்டனர். இது சமசமாஜக் கட்சியினுள் இந்தப் பிளவு தோன்றக் காரணமாகியது.

ஜாதிக் சங்கத்தின் தலைவரிதி, முன்கூட்டியே தரிசிக்கக் கூடிய ஒன்றாக இருந்து வந்தது. இவங்கைத் தேசிய முதலாளி வர்க்கத்தின் அரசியல்வாதிகள் எந்தவொரு காலத்திலும், குறைந்தபட்சம் இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் காந்தியின் தலைமையில் முன்னெடுத்த நடவடிக்கைகளின் மட்டத்துக்குத் தள்ளும் நிமிர்ந்து நிற்க எண்ணியது கிடையாது. அவர்கள் எப்போதும் பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியவாதிகளின் விசுவாசமான ஊழியர்களாகவே விளங்கினர்.

எழுச்சிகண்டு வரும் வெகுஜன இயக்கத்தின் அச்சுறுத்தலதும், தென்கிழக்கு ஆசியாவில் பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியம் அடைந்த யுத்தத் தோல்விகளின் தாக்கத்தினதும் எதிரில் தாம் முகம்

கொடுத்துள்ள இக்கட்டான நிலைமையில் இருந்து தலையெடுக்கும் பொருட்டு அவர்கள் ஒரு தொகை உபாயங்களைக் கையாளத் தொடங்கினர். இந்த முதலாளிகள் கோஷ்டியை தேசிய விடுதலை இயக்கத்துக்கு வென்றெடுக்கும் பம்மாத்தின் கீழ் என்.எம். பெரேராவும், பிலிப் குணவர்தனவும் அவர்களுக்கு அடிபணிந்து போகும் ஒரு வேலைத்திட்டத்தினை முன்வைத்தனர்.

சிறையில் இருந்து விடுதலை செய்யப்பட்டு, பகிரங்க அரசியலில் இறங்கியதோடு தேசிய சந்தர்ப்பவாதப் பாதையில் குதித்த இவர்கள் முதலாளித்துவ ஜாதிக சங்கம்காரர்களின் ஒரு பிரிவினருடன் நானாவித அரசியல் கூட்டுக்களுக்குச் சென்றதன் மூலம் அசில இந்தியக் கட்சியைப் பிளவுபடுத்தும் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டனர். கருத்துவேறுபாடுகளின் தன்மை நன்கு தெளிவாக இல்லாததால் அவர்களைத் திரும்பவும் கட்சியில் இணைக்க இந்திய போல்லிவிக்கெலனினிஸ்ட் கட்சி முயன்றது. இதன்மூலம் வர்க்கப் போராட்டத்தில் இடம்பெற்று வரும் ஒரு தொகை புதிய மாற்றங்களுடனும் புதிய கோஷ்டி திரள்வுகளுடனும் இக்கருத்துவேறுபாடு தொடரப்பட்டிருப்பது அம்பலமாகியது.

இவர்கள் வங்கா சமசமாஜக் கட்சியை நான்காம் அவிலத்தின் கோட்பாட்டு, வேலைத் திட்ட, அமைப்பு அடிப்படையில் இருந்து தூக்கிவீசும் கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டனர். இக்கிளர்ச்சி, வங்கா சமசமாஜக் கட்சியை அனைத்துலகத்தின் நிர்வாகத்தில் இருந்து விலக்கி, ல.ச.ச.க.வின் தேசிய சுயாதீனத்தினை காப்பது என்ற பேரிலான ஒரு பிறபோக்குக் கருத்துருவினை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தது.

அரசியல் ரீதியில் பெரிதும் தீர்க்கமானதாய் விளங்கிய இம்மோதுதல், வெளிப்பார்வைக்கு ஒரு முக்கியத்துவம் இல்லாதது போல தோன்றிய ஒரு அமைப்புப் பிரச்சினையின் வடிவில் வெளியரங்குக்கு வந்தது. போல்லிவிக்கெலனினிஸ்ட் கட்சியின் தலைவரான டொரிக் சூசா ஒரு பொவிஸ் உளவாளி எனப் பிலிப் குணவர்தன தெரிவித்த குற்றச்சாட்டில் இருந்தே இந்த அமைப்புப் பிரச்சினை தோன்றியது.

இக்குற்றச்சாட்டினை விசாரணை செய்யும் முகமாக இந்திய ட்ரெராட்ஸ்கிஸ்டான் கமலேஷ் பானேர்ஷி கமிசனை நியமனம் செய்த போல்லிவிக்கெலனினிஸ்ட் கட்சித் தலைவர்கள், குணவர்தனவின் குற்றச்சாட்டு ஒரு கேவலமான சேற்றுப்பு என அம்பலப்படுத்தினர்.

இதைத் தொடர்ந்து குணவர்தனவைக் கட்சியிடம் மன்னிப்புக் கோரும்படி உத்தரவிட்டது.

இத்தீர்மானத்தை நடைமுறைப் படுத்தாத பிலிப் குணவர்தன, போல்விவிக்-லெனினிஸ்ட் கட்சியின் இலங்கை அலகான வங்கா சமசமாஜக் கட்சியின் செயலாளருக்குப் பின்வருமாறு அறிவித்தார்:

“கட்சி விசாரணை நீதிமன்றத்தின் கண்டுபிடிப்புக்களின் அடிப்படையில் தோழர். கமலேஷ் உத்தரவு தொடர்பான துய்களின் கடிதம் கிடைக்கப் பெற்றேன். முழுப் பிரச்சினையையும் நான் முழுமையாகப் பரிசீலனை செய்து பார்த்தேன். எனது இருதி முடிவு. கட்சி நீதிமன்றத்தின் கட்டளைக்கு எதிராக அனைத்துவக்குத்துக்கு மேன்முறையீடு செய்வதாகும். முடிவுக்கு எதிராக நான் சமரப்பிக்கும் மேன்முறையீடு அடங்கிய அறிக்கையை, அது எழுதி முடிவடைந்த உடன் தங்களுக்கு அனுப்புகின்றேன்.”

இக்கடிதம் கிடைத்ததும் இந்திய போல்விவிக்-லெனினிஸ்ட் கட்சியின் மத்திய குழு, இலங்கை அலகுக்குப் பின்வரும் கடிதத்தினை அனுப்பிவைத்தது. அது 1946 டிசம்பர் 30ம் திங்டியிடப்பட்டது.

“டி சம்பர் 25-31 கூட்டத் தொடரில் மத்திய குழுவினால் நிறைவேற்றப்பட்ட கீழ்க்காணும் பிரேரணையைத் தங்களின் கவனத்துக்கும் அதன் அடிப்படையில் செயற்படவும் தங்களுக்கு அனுப்பி வைக்கின்றேன்.

“1. கட்சி விசாரணை நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பினையும் பின்னர் அது தொடர்பாக தோழர். டி.பி.ஆர். குணவர்தனவின் கடிதத்தின் பிரதியையும் மற்றும் சம்பந்தப்பட்ட பத்திரங்களையும் ஆய்வு செய்த மத்திய குழு, 1-6-46ம் திங்டிய மத்திய குழுவின் ‘பி’ பிரிவு மூலம் அறிவித்த விசாரணை நீதிமன்றத்தின் கட்டளையை இன்னமும் நடைமுறைக்கிடத் தோழர். டி.பி.ஆர். குணவர்தன தவறியுள்ளதை கவனத்தில் கொள்கிறது.

“2. கீழே குறிப்பிட்டுள்ள எட்டாவது பந்தியின் ‘பி’ பிரிவுக்கு இணங்க கட்சியின் விசாரணை நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்புக்குத் தோழர். டி.பி.ஆர். குணவர்தன கீழ்ப்படியும் வரை அவரை அங்கத்துவத்துள் உள்ளடக்கிக் கொண்டிருக்க இலங்கை அலகின் மாநிலக் கமிட்டிக்கு அதிகாரம் கிடையாது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றது.

“3. மேற்சொன்ன காரணங்களின் கீழ் மத்திய குழு, தோழர். டி.பி.ஆர். குணவர்தனவை வைத்துக் கொண்டிருக்க மாநிலக் கமிட்டி எடுத்துள்ள முடிவை மாற்றிக் கொள்ளும்படி பிரேரிக்காமல்

பின்வரும் முடிவுடன் நின்று கொள்கின்றது. '1947 ஜூவரி 15ம் திகதிக்கு முன்னர் கட்சியின் விசாரணை நீதிமன்றத்தின் முடிவை நடைமுறைக்கிடத் தோழர். ம.பீ.ஆர். குணவர்தன தவறுமிடத்து அன்றிலிருந்து அவரின் பெயர் தன்பாட்டில் அங்கத்தவர் பட்டியலில் இருந்து நீக்கப்படும்.'

"4. இக்கடிதம் கிடைத்தவுடன் இப்பிரேரணையை தோழர். ம.பீ.ஆர். குணவர்தனவுக்கு அறிவிக்கும்படி இலங்கை அலகின் செயலாளர் இத்தால் வேண்டப்படுகின்றார்.

"கே.திலக். (லெஸ்லி குணவர்தன) பி.எல்.பி.ஐ. மத்திய குழுவின் பதில் செயலாளர், பம்பாய்."

1947 ஜூவரி 1ம் திகதி கூடிய இலங்கை அலகின் மாநிலக் கமிட்டி, கீழ்வரும் பிரேரணையை 11 பேரின் ஆதரவுடனும் 6 பேரின் எதிர்ப்புடனும் பின்னர் நிறைவேற்றியது.

"கட்சிக்கு ஏற்படக்கூடிய பாரதாரமான தூக்கங்களைக் கணக்கில் கொண்டு கீழ்வரும் முடிவை எடுத்துள்ளோம். தீர்ப்பினை ஆய்ந்த இலங்கை அலகு அது பற்றித் தீர்மானம் செய்யும்வரை கட்சியின் விசாரணை நீதிமன்றத்தின் கட்டளைக்கு ஆதரவாகவோ அல்லது எதிராகவோ எந்தவாரு நடவடிக்கையிலும் இறங்க வேண்டாம் எனத் தோழர். பிலிப்புக்கு அறிவுரை வழங்கப்படுகின்றது."

1947 ஜூவரி 16ம் திகதி இந்திய போல்லிவிக்-லெனினிஸ்ட் கட்சியின் மத்திய குழுவின் சார்பில் கே.திலக் அனுப்பிய பதிலில் பின்வருமாறு குறிப்பிடப்பட்டது:

"கட்சியின் விசாரணை நீதிமன்றம் கட்டளையிட்டபடி தோழர். ம.பீ.ஆர். குணவர்தன பகிரங்க மன்னிப்புப் பெற்றுக் கொள்வதன் மூலம் கட்சிக்கு ஏற்படக்கூடிய தற்காலிகப் பிரச்சினை என்னவாக இருந்த போதிலும் தோழர். குணவர்தன மன்னிப்பு பெற்றுக் கொள்ளத் தவறுவதை அங்கீரிக்கும் எந்தவாரு நடவடிக்கையினதும் விளைவும் அதைக்காட்டிலும் மோசமானதாக இருக்கும். அதன்மூலம் (1) போல்லிவிக் அமைப்பு என்ற வகையில் கட்சியின் அபிவிருத்திக்குத் தடை ஏற்படும் (2) உண்மை எவ்வளவுதான் கசப்பானதாக இருந்த போதிலும் மக்களின் முன்னிலையில் அதை வெளியிடத் தயங்காத போல்லிவிக் பாரம்பரியத்தினால் வழிநடாத்தப்படும் அமைப்புத் திருஷ்டி கோணத்தில் இருந்து பார்க்கும் இடத்து கட்சி மக்களின் முன்னிலையில் சமரசத்துக்குச் செல்வதாய் இருக்கும்.

"2. தோழர். ம.பீ.ஆர். குணவர்தனவுக்கு அந்த விதத்தில்

ஆலோசனை வழங்கியும், வேண்டுகோள் விடுத்தும் மாநிலக் கமிட்டி எடுத்துள்ள தீர்மானம் போல்விலிக் அமைப்பின் அத்திவாரமான ஜனநாயக மத்தியஸ்தத்தையும் உடைத்தெறிவதாகும். ஏனெனில் கட்சியின் விசாரணை நீதிமன்றத்தினதும் மத்திய குழுவினதும் முடிவை நடைமுறைப் படுத்துவதற்கு எதிராக அது தலையிடுவதே காரணம்.

“3. இலங்கை அலகின் மாநிலக் கமிட்டி கட்சி நீதிமன்றத்தினதும் மத்திய குழுவினதும் தீர்ப்புப் பற்றி தனது கருத்தினைக் கொண்டிருக்கவும் (கட்சியினுள் அவற்றைப் பிரச்சாரம் செய்யவும்) உரிமை உண்டு. எனினும் இந்தத் தீர்ப்பினை மாற்றவோ அல்லது திருத்தவோ அல்லது வேறு விதத்தில் அவற்றை நடைமுறைக்கிடுவதைத் தவிர்க்கவோ அதற்கு உரிமை கிடையாது. அவற்றைப் பற்றுடன் நடைமுறைப் படுத்துவது அதன் பொறுப்பாகும். மேற்கொள்ள கட்டளையையும் தீர்ப்பையும் மத்திய குழுவினால் அல்லது கட்சி மகாநாட்டினால் மட்டுமே மாற்ற முடியும்.”

இதன்படி பிலிப் குணவர்தன தொடர்பாக மத்திய குழு எடுத்த தீர்மானத்தினை நடைமுறைப்படுத்துமாறு கேட்கப்பட்டதோடு அதற்காகத் திரும்பவும் காலக்கெடு வழங்கப்பட்டது. இதன் பின்னர் 1947 ஜூவரி 24ம் திங்கள் இலங்கை அலகின் பதில் செயலாளர் இந்திய போல்விலிக்-லெனினிஸ்ட் கட்சிக்கு எழுதிய கடிதத்தில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டிருந்தார்:

“இந்திய போல்விலிக்-லெனினிஸ்ட் கட்சியின் மாநிலக் கமிட்டி பின்வருமாறு எழுதும்படி என்னைப் பணித்துள்ளது. இந்திய போல்விலிக்-லெனினிஸ்ட் கட்சியின் வழிகாட்டலையும் பொது வழிநடாத்தலையும் அங்கீகாரிக்க இலங்கை அலகு என்றும் தயாராக இருந்த போதிலும் இலங்கை அலகின் நிர்வாகம் பற்றிய தீர்ப்பும், நிர்வாகமும் தமது கைகளில் தொடர்ந்து இருப்பதையே விரும்புகின்றது. மேலும் மாநிலக் கமிட்டியின் செயலாளருக்கு அங்கிருந்து உத்தரவிட மத்திய குழுவின் செயலாளர் எடுக்கும் முயற்சியை நாம் வன்மையாக எதிர்க்கின்றோம். மாநிலக் கமிட்டியின் செயலாளர் மாநிலக் கமிட்டியின் தீர்மானங்களை நடைமுறைப்படுத்துவார். பி.எல்.பி.ஐ. மத்திய குழுவின் தீர்மானம் முதலில் வங்கா சமசமாஜக் கட்சியின் மாநிலக் கமிட்டி ‘பிரோ’வின் முன்வைக்கப்பட வேண்டும். மாநிலக் கட்சியை நிர்வகிக்கும் இலவிரு சபைகளதும் அங்கீகாரத்தைப் பெற்ற பின்னர் மட்டுமே நடைமுறைப் படுத்த முடியும். இலங்கை

அலகான வங்கா சமசமாஜக் கட்சியின் செயலாளர் போல்லிவிக்-வெளினிஸ்ட் கட்சியின் மத்திய குழுவினதோ அல்லது பீரோவினதோ கட்டளைகளைப் பின்பற்றமாட்டார்.”

1947 பெப்ரவரி 11ம் திகதி அகில இந்தியக் கட்சியின் மத்திய குழுவின் சார்பில் வெஸ்வி குணவர்தன், இலங்கை அவகுக்கு அனுப்பிய கடிதத்தில் பின்வரும் சிபாரசுகள் அடங்கியிருந்தன:

“இலங்கை அவகின் முடிவு, கட்சி ஒழுங்கைக் கடுமையான முறையில் மீறுவதாகும் என மத்திய குழு கணிக்கின்றது.

“இலங்கை அவகின் மாநிலக் கமிட்டி உடனடியாகத் தனது கூட்டத்தினைக் கூட்டி, தோழர். டீ.பி.ஆர். குணவர்தனவுக்கு இதுகாறும் வழங்கியுள்ள அங்கத்தவச் சிறப்புரிமைகளை நிறுத்திக் கொள்ள உறுதியுடனும் நிபந்தனையின்றியும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என மத்திய குழு உத்தரவிடுகின்றது. அவ்வாறே மத்திய குழுவின் பிரதிநிதி என்ற முறையில் இலங்கைக்கு விஜயம் செய்யும் தோழர். கமலேஷ் பாணர்வியை இம்முடிவை உடனடியாக அறிவிக்கும் படியும் தெரிவிக்கின்றது.”

இலங்கை அவகின் மாநிலக் கமிட்டி மத்திய குழுவின் தீர்மானத்தை நடைமுறைப் படுத்தாதுவிடின், இன்றுள்ள மாநிலக் கமிட்டியைக் கலைத்து, இலங்கை அவகின் மகாநாட்டைக் கூட்டும் அதிகாரம் அந்தக் கடிதத்தின் மூலம் கமலேஷ் பாணர்ஜிக்கு வழங்கப் பட்டிருந்தது. இலங்கை அவகின் பெரும்பான்மைக் குழு இத்தீர்மானத்தை அங்கீரிக்க மறுத்தது. இதன் பிரகாரம் இலங்கை அவகின் மாநிலக் கமிட்டியின் சிறுபான்மைக் குழுவான ஹெக்டர் அபேவர்தன, டெரிக் டீ சூசா, பேர்னாட் சொய்சா, எல். டபிளியூ. பண்டித, லோரன்ஸ் பெரேரா, ரீ.ச. புஷ்பராஜன் வங்கா சமசமாஜக் கட்சியின் சிறப்பு மகாநாட்டினைக் கூட்டி, பிளவுக்காரர்களை வெளியே தள்ளும்படி கட்சி அங்கத்தவர்களுக்கு வேண்டுகோள் விடுத்தனர்.

1947 மார்ச் 3ல் இலங்கை அவகின் இந்தச் சிறப்பு மகாநாடு கூட்டப்பட்டதோடு அதன் மூலம் பிளவுக்காரர்கள் வெளியேற்றப்பட்டு அகில இந்தியக் கட்சியினதும் ஒருமைப்பாடு பேணப்பட்டது. 1947 மார்ச் 28ம் திகதி “அனைத்துலக-சமசமாஜய” பத்திரிகையின் ஆசிரியத் தலையங்கம் இப்பிளவின் படிப்பினைகளை பின்வரும் விதத்தில் முன்வைத்திருந்தது:

“கட்சி நூலிலூயில் உயிர்பிழைத்தது. முகம் கொடுக்க

நேரிட்டது சின்னன்று சிறிய ஆபத்து அல்ல. வங்கா சமசமாஜக் கட்சி இலங்கைத் தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் புரட்சிகர போலவிலிக் கட்சியாக எதிர்காலத்தில் முன்னேறப் போகிறதா இல்லையேல் அது தத்தமக்கு விருப்பமான முறையில் செயற்பட அதிகாரம் கொண்டதும் மார்க்சிச வார்த்தைகளை உச்சாடனம் செய்கின்றதுமான ஒரு கூட்டமாகப் பரிணாமம் அடையப் போகின்றதா என்ற ஆபத்தில் இருந்து கட்சி காப்பாற்றப்பட்டுள்ளது.

“எமது கட்சியின் அகில இந்தியப் பொதுச் செயற்குழு எடுத்த வழிகாட்டல் காரணமாக இந்தியா, இலங்கை இருநாடுகளதும் எதிர்காலத் தலைவிதி சார்ந்துள்ள எமது கட்சியானது கட்டுப்பாட்டுக்கு உட்பட்டுச் செயற்படும் ஒரு அமைப்பாக முன்னேறுவது பேணப்பட்டது. அவ்வாறே கூட்டமானதும் பதட்டமானதுமான காலகட்டத்தில் கூடத் தனது புரட்சிகரக கொள்கைகளை அனுவளவும் மாற்ற விட்டுக் கொடாததன் காரணமாக எமது இலங்கைக் கிளையான வங்கா சமசமாஜக் கட்சியும் மனற்தரையில் அல்லாது கொள்கைப் பற்றான அரசியல் என்ற பலம்வாய்ந்த அத்திவாரத்தின் மீது கட்டியெழுப்பப்பட்டுள்ளது என்பதை உலகத்திற்கு பிரத்தியட்ச மாக்கியது.

“இன்றைய நிலைமையில் இருந்து கிட்டும் வாய்ப்புக்களை சுரண்டிக் கொள்வதற்கு அன்றி எதிர்காலப் புரட்சிகரப் போராட்டத்தின் போராளி, முன்னணி ஆயுதமாகக் கட்சியின் அவசியத்தைப் புரிந்து கொண்டுள்ளவர்கள் விடயம் இந்த விதத்தில் நடந்தேறியதையிட்டு நிம்மதிப் பெருமுச்ச விடுவார்கள்.

“... பொதுமக்களுக்குப் பொய் சொல்வது எமது புரட்சிகர இயக்கத்தின் ஆயுதம் அல்ல. முதலாளி வர்க்கத்துக்கோ அது மிகப் பெறுமதியான ஒரு ஆயுதமாகும்... தொழிலாளர் வர்க்கத்துக்கு அறப் சொற்பமான பிரச்சார சாதனங்கள் மட்டுமே உரித்தாக உள்ளன. ஆதலால் அந்தப் பிரச்சார சாதனங்கள் அமுக்கடையாது இருத்தல் வேண்டும். பொய் சொல்வது முதலாளித்துவ அரசியல்வாதிகள் மட்டுமன்றி இடைக்கிடையே தொழிலாளர் புரட்சிகர அரசியல் வாதிகளும் பொய் சொல்கிறார்கள் எனப் பொதுமக்கள் நம்பினால் அதனால் மோசமான பேரழிவு ஏற்படும்.

“... இலங்கைத் தொழிலாளர் வர்க்கம் தனது வரலாற்றுப் பாதித்ரத்தினை இட்டு நிரப்ப ஒரு புரட்சிக் கட்சியை வேண்டி நிற்கின்றது. அக்கட்சி ஒரு சரியான வேலைத் திட்டத்தின்

அடிப்படையில் அதாவது, முதலாவதாக இலங்கையின் சுதந்திர இயக்கம் இந்தியாவின் மாபெரும் சுதந்திர இயக்கத்தின் ஒரு பாகமாக மட்டுமே வெற்றியை ஈட்டிக்கொள்ள முடியும் என்பதை அங்கீரிப்பதன் அடிப்படையிலும், கட்சியை ஏதேனும் ஒரு அமைப்பின் கொள்கையின் அடிப்படையிலும் கட்டியெழுப்ப வேண்டும்.

“எந்த அமைப்பின் கொள்கை? வரலாற்றினால் பரிசீக்கப்பட்டுச் சரியானதென ஊர்ஜிதம் செய்யப்பட்ட ஒரு அமைப்பின் கொள்கையின் மீதாகும். அவைதான் என்ன? உலகின் அநேக நாடுகளில் புரட்சிகர நிலைமைகள் உரித்தாகின. எனினும் இதுகாறும் ருஷ்யப் புரட்சி மட்டுமே வெற்றியை ஈட்டிக் கொண்டுள்ளது. என்ன காரணம்? ஏனைய நாடுகளில் இருந்திராத வகையிலான ஒரு கட்சி ருஷ்யாவில் இருப்பதே. அந்தக் கட்சிகளுக்கு இடையேயான வேறுபாடு என்ன? ஏனைய நாடுகளின் கட்சிகள் ஒரே மாதிரியான முறையில் கட்டி எழுப்பப்பட்டு இருந்ததோடு ருஷ்யாவில் வெளின் கட்டி எழுப்பிய கட்சி ஜனநாயக மத்தியஸ்த கொள்கைகளின் அடிப்படையில் கட்டியெழுப்பப்பட்டதாகும்.”

பிளவுக்குப் பின்னனியில் பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியத்தினையும் அதன் உள்நாட்டு ஏஜன்டுகளையும் அதிரச்சியடையச் செய்து, விளர்ந்து எழுந்து வரும் தொழிலாளர் வர்க்க இயக்கத்தின் மீது குட்டி முதலாளி வர்க்கத்தினை ஊடகமாகக் கொண்டு அந்த ஆளும் வர்க்கக் கையாண்ட பெரும் வர்க்க அமுத்தம் விளங்கியது. பிளவின் அரசியலை ஆய்வு செய்யும் போது என.எம். பெரேரா-பிலிப் குணவர்தனவின் போக்கு, இந்த அமுத்தத்துக்கு அடிபணிந்த ஒரு குழுவென்பது தெளிவாகிறது.

9 பெரோ-குணவர்தன கோஷ்டியின் அடிபணிவு

நான்காம் அகிலத்தின் சிளையான இந்திய போல்விவிக்லெனினிஸ்ட் கட்சிக்கு எதிராக என்.எம். பெரேரா-பிலிப் குணவர்தன தலைமையிலான குட்டி முதலாளித்துவக் கோஷ்டி நடாத்திய கலகம், வங்கா சமசமாஜக் கட்சியின் தலைவிதியைத் தீர்மானம் செய்வதில் மிகவும் தீர்க்கமான ஒரு சம்பவமாக விளங்கியது.

தேசிய அரங்கில் வர்க்க சக்திகளிடையே நானாவித ஏமாற்றுவித்தைகளையும் கையாளும் சுதந்திரத்தினை வெள்றெடுக்கும் பொருட்டு கட்சி சகல அனைத்துவக்க கூட்டுப்பாடுகளில் இருந்தும் விடுவிக்கப்பட வேண்டும் என்பது அவர்களின் எதிர்க் கட்சியின் அத்திவாரமாக விளங்கியது. அனைத்துவகவாதம் என்பது பாட்டாளி வர்க்கத்தின் புரட்சிக் கட்சியைப் பொறுத்துமட்டில் பெரிதும் வாய்ப்பான ஒரு நடத்தை அல்ல. பாட்டாளி வர்க்கம் அதன் பிறப்பிலேயே ஒரு அனைத்துவக வர்க்கமாகும். மார்க்ஸ் சட்டிக்காட்டியவாறு நவீன பாட்டாளி வர்க்கம், உலகளாவிய உழைப்பு பகுப்பும், உலகச் சந்தையும் தோன்றும் நிலைமைகளின் கீழ் மட்டுமே தோன்ற முடியும். மேலே குறிப்பிட்ட நிலைமைகளின் கீழ் தோன்றும் பாட்டாளி வர்க்கம் எந்தவொரு தேசிய இனத்தினதோ அல்லது பிராந்திய அலகினதோ வாகனம் அல்ல. அதற்குத் தனது தேவைகளை அதாவது உற்பத்திச் சக்திகளின் உரிமையைத் தன்வசமாக்கிக் கொள்வதென்பது அனைத்துவக புரட்சி சாதனங்களின் ஊடாக மட்டுமே சாத்தியமாகும். இங்கு இடைவிடாது தேசியவாதத்தின் உருவில் தும்பீது சமத்துப்படும் முதலாளித்துவத்தின் அழுத்தத்துக்கு எதிராக இடைவிடாத போராட்டம் அவசியப்படுகின்றது.

1938ல் நான்காம் அகிலத்தின் ஆரம்ப மகாநாட்டில் அனைத்துவகவாதத்தை நிராகரித்த பிரித்தானியக் குழு தொடர்பாக நிறைவேற்றப்பட்ட பிரேரணையில் ட்ரொட்ஸ்கி குறிப்பிட்டதாவது:

“மாபெரும் அடிப்படைக் கொள்கைகளின் அடிப்படையில்

மட்டுமே தீர்க்கமான முக்கியத்துவம் கொண்ட புரட்சிகர அரசியல் கட்சியைப் பராமரித்து அபிவிருத்தி செய்ய முடியும். நான்காம் அகிலம் மட்டுமே இந்த அடிப்படைக் கொள்கையைக் கொரவிக்கின்றது; பிரதிநிதித்துவம் செய்கின்றது. ஒரு தேசியக் குழு உறுதியான புரட்சிகர விதிமுறையைக் கடைப்பிடிக்க உலகம் பூராவும் உள்ள தமது சக சிந்தனையாளர்களுடன் அது ஒரே அமைப்பில் உறுதியாகச் சேர்ந்து, அவர்களுடன் நிலையான அரசியல் கூட்டு நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டாக வேண்டும். அத்தகைய ஒரே அமைப்பு நான்காம் அகிலமே. அனைத்துவக அமைப்பினையும், அனைத்துவக நிர்வாகத்தினையும் ஒழுங்கையும் நிராகரிக்கும் சகல பரிசுத்தமான தேசியக் குழுக்களும் சார்த்தில் பிறப்போக்கனவை.” (நான்காம் அகிலப் பத்திரங்கள் 1933-1940, பக்கம் 270)

அனைத்துவகவாத எதிர்ப்பும், குட்டி முதலாளிகளுமான இக்குழுக்களுடனான போராட்டம் இலங்கைத் தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் மீது திணிக்கும் சகல வகையிலான முதலாளித்துவத் தேசியவாத அழுத்தங்களில் இருந்து தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் முன்னணிப் படையணியை அரசியல் ரீதியிலும், சிந்தனா முறையிலும் விடுதலை செய்வதற்கான ஒரு போராட்டமாகியது. இவர்களுக்கு வழங்கும் எந்தவொரு சலுகையும் வங்கா சமசமாஜக் கட்சியைத் தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் புரட்சிக் கட்சியாக நடாத்திச் செல்வதை ஒழித்துக்கட்டுவதாக விளங்க வேண்டியிருந்தது.

குனவர்தன-பெரோரா கோஷ்டியினர் கட்சியில் இருந்து நீக்கப்பட்டனர். பிளவின் வர்க்க அர்த்தத்தினைத் தமது அங்கத்தவர்களுக்கும் தொழிலாளர் வர்க்கத்துக்கும் தெளிவுபடுத்தி, பிளவின் எதிரில் வளைந்து கொடாது நிமிர்ந்து நிற்கும் பொருட்டு சமசமாஜக் கட்சியின் அனைத்துவகவாதக் குழு - இவர்கள் பிள்ளை தம்மைப் போல்விவிக் சமசமாஜக் கட்சி என அழைத்துக் கொண்டனர் - போராடியது.

ஆனாலும் இப்போராட்டம் வர்க்கங்களுக்கு இடையோன உறவில் பெரும் மாற்றங்கள் இடம் பெற்றுவந்த நிலையில் நடைபெற்றது. பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியவாதிகளும் அவர்களின் உள்ளூர் கையாட்களும் முக்கிய நெருக்கடிகளுள் தள்ளப்பட்ட நிலையில் தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் முன்னணிப் படையணியின் மீது இடம்பெற்ற சொல்லில் அடங்காத வர்க்க அழுத்தங்கள் இப்பிளவை உண்டுபண்ணின.

பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சியில் இருந்து தப்பும் பொருட்டு இன்று செய்ய வேண்டியது தமது ஏஜன்டுகளான இலங்கைத் தேசிய முதலாளித்துவத் தலைவர்களின் கைக்கு ஆட்சியை மாற்றுவதேயென பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியவாதிகள் முடிவு செய்ததுதான் தாமதம், பிலிப் குணவர்தன-என்.எம். பெரேரா கும்பலுடனான பிளவின் ஆழமான அரசியல், வேலைத்திட்ட முரண்பாட்டின் அர்த்தம் தவிர்க்க முடியாத விதத்தில் வெளியரங்குக்கு வந்தது.

1947ல் சோல்பாரி அரசியலமைப்புச் சம்பந்தமான பிரச்சினை தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் முன்னிலையில் எழுப்பப் பட்டதும் என்.எம். பெரேரா-பிலிப் குணவர்தன கோஷ்டி, இந்த ‘சுதந்திரம்சோதா’வை எதிர்த்துப் பாராஞ்சுமன்றத்தில் வாக்களிக்காமல், அதனைப் பகிழ்களித்தனர். இதன் மூலம் இவர்கள் நான்காம் அகிலத்தில் இருந்து பிளவுபட்டமை ஏகாதிபத்தியத்தின் நலன்களுக்கு வேகமாக அடிபணிந்து போவதைக் காட்டியது.

இந்த விதத்தில் பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியப் பொறிக்கு அடிபணிந்து போவதற்கு இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்னர்-1945ல் இந்த ஒடுகாலிகள் கடைப்பிடிக்கும் பாதையின் பயங்கர விளைவுகளையிட்டு போல்லிவிக்கெலனினிஸ்ட் கட்சி தொழிலாளர் வர்க்கத்தை எச்சரிக்கை செய்தது. 1945 நவம்பர் 23ம் திகதிய ‘சட்டன்’ (போராட்டம்) பத்திரிகை, பிரித்தானிய ஏகாதிபத்திய தேசிய முதலாளித்துவ சுதி தொடர்பாக்கத் தொழிலாளர் வர்க்கத்தினுள் பலவேறு போக்குகள் எடுத்த நிலைப்பாட்டினை ஆய்வு செய்து, ஒரு அறிக்கையை வெளியிட்டது. அது பின்வருமாறு குறிப்பிட்டது:

“சோல்பாரி அரசியலமைப்புப் பற்றிய பிரச்சினையில் முதலாளி வர்க்கம் வெற்றி பெற்றுள்ளது. தொழிலாளர்கள் தற்காலிகப் பின்னடைவுகளுக்கு உள்ளாகியுள்ளனர். இங்ஙனம் ஒப்புக்கொள்ளாமை ஒரு வர்க்க மோசடியாகும்.

“தாம் ஒரு மார்க்சிசக் கட்சியெனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி கூறிக்கொள்கின்றது. ஆனால் யுத்தம் இடம்பெற்று வரும் வரை தமது நடவடிக்கைகளைச் சுதந்திரமாகச் செய்வதற்கு அதற்கு இடம் கிடைத்தது. அவர்கள் இந்தச் சுதந்திரத்தினைப் பாவித்தது எப்படி? அனைத்துவகர் ரீதியில் ‘மக்கள் யுத்தத்தினைப்’ பிரச்சாரம் செய்யவும் தேசிய ரீதியில் ‘தேசிய ஜக்கியத்தினை’ பிரச்சாரம் செய்யவுமே.

“தேசிய ஜக்கியம்” என்ற கலோகத்தினுள் பதுங்கிக் கொண்டு

அவர்களின் ஆதரவாளர்கள் ஜாதிக சங்கத்தினுள் நுழைந்தனர். தமது கொள்கைகளுக்கு ஜாதிக சங்கத்தினை வெள்ளெடுத்து, அதைக் கைப்பற்றிக் கொள்ளச் செயற்படுவதாக அவர்கள் கூறிக் கொண்டனர். ஜாதிக சங்கத் தலைவர்கள் இன்று சோல்பாரி அரசியலமைப்பினை அங்கீகரித்துள்ள நிலைமையில் இவர்களால் ஜாதிக சங்கத்தின் வாலைப் பிடிக்கவும் முடியாது போயுள்ளமை நிருபிக்கப்பட்டுள்ளது. தேசிய முதலாளி வர்க்கத்துக்கு அவசியப்படுவது தேசிய விடுதலை அல்ல; நவ ஏகாதிபத்திய-முதலாளித்துவக் கூட்டினைத் தினிப்பதே. இதை அவர்கள் புரிந்து கொள்வதாய் இல்லை. தினமும் தேசிய முதலாளிகள் செய்யும் நடவடிக்கைகளை இவர்கள் புரிந்து கொள்கிறார்கள் இல்லை. முற்றிலும் தவறான இந்த அரசியல் முன்நோகினால் அவர்கள் வேண்டுமென்றே தினித்த பொறிக் கிடங்கினுள் தொழிலாளர்களை இழுத்துச் செல்கின்றனர்.

“தமிழைச் சமசமாஜிஸ்டுகள் என அழைத்துக் கொள்ளும் பிலிப் குணவர்தன-என்.எம். பெரேரா ஆற்றிய பணியையும் ஆய்வது பெறுமதி மிக்கது... சிறையில் இருந்து விடுதலையான பின்னர் மக்கள் முன் பேசுவதற்கு இவர்களுக்குப் போதுமான வாய்ப்புக் கிடைத்தது.

“இவர்கள் சிறையில் இருந்த கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளுள் கட்சியைக் கரைத்துவிட முயன்றனர். சிறையில் இருந்து விடுதலையான பின்னர் இவர்கள் மக்களுக்குச் சமர்ப்பித்த முன்நோக்கு என்ன?

“தொழிலாளர் தொழிற் சங்கங்களின் மூலம், சிறப்பாக சோல்பாரி சிபாரச்கள் பற்றி பொது மக்களை விழிப்படையச் செய்த தொழிற்பட்ட கைத்தொழில், தோட்டத் தொழிலாளர் சங்கங்களிடமிருந்து கிடைத்த அழைப்பினை இவர்கள், ஏற்க மறுத்தனர். தொழிலாளர் அமைப்புக்களிடமிருந்து கிடைத்த அழைப்புக்களைத் தூக்கி வீசிய இவர்கள் பொதுமக்கள் மேல் சோல்பாரி அரசியல் அழைப்புச் சட்டத்தினைத் தினிக்கச் செயற்பட்ட அதே சமயத்தில் இவர்களைப் பாராட்டிய முதலாளித்துவ, மத்தியதர வர்க்க அரசியல்வாதிகளுடன் கூட்டுச் சேர்ந்தனர். அக்காலத்தில் இவர்களுக்கு மலர்மாலை சூட்டிய வீரர்களான ஜயகுரிய, ஜயவீர குறுப்பு, அமரகுரிய ஆகியோர் இன்று எங்கே? இவர்களுக்கு விருந்துகள் வைத்த ஜயவர்தனாக்கள், பண்டாரநாயக்காக்கள் இன்று எங்கே? இச்சகல அரசியல்வாதிகளும் சமசமாஜ தலைவர்களுக்கெனத் தோண்டிய பொறிக் கிடங்கினுள்ளாகவே இவர்கள் பயணம் செய்தனர்.”

இந்த ஆய்வானது இந்திய போலவிக்-லெனினிஸ்ட் கட்சியைப் பிளவுபடுத்த பெரேரா-குணவர்தன கும்பல் எடுத்த முயற்சிக்கும், வங்கா சமசமாஜக் கட்சியை அனைத்துவக்க கட்டுப்பாட்டில் இருந்து நீக்க அவர்கள் எடுத்த முயற்சிக்கும் பின்னணியில் ஈடுசெய்ய முடியாத வேலைத்திட்ட முரண்பாடு இருந்து வந்துள்ளதைத் தெளிவுபடுத்து சின்றது. இவை முக்கியமாக நிரந்தரப் புரட்சிக் கோட்பாட்டைத் தாக்குவதுடனும் அதைத் திரிபு செய்வதுடனும் பிணைந்திருந்தது.

ஏகாதிபத்திய சகாப்தத்தில் தேசிய சுதந்திரத்துக்கான போராட்டம் கட்டாயமாகத் தேசிய முதலாளி வர்க்கத்தின் துரோகத்துக்கு எதிரான ஈவிரக்கமறந வர்க்க யுத்தத்தின் அவசியத்தினைத் தோற்றுவிக்கின்றது. பாட்டாளி வர்க்கம் களத்தில் குதித்து, அந்த வர்க்கம் தனது வர்க்கத் தேவைகளுக்கான போராட்டத்தினை ஆரம்பித்ததன் பின்னர் காலங்களிற்கு அரங்கேறும் காலனித்துவ முதலாளி வர்க்கத்தினால் ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிராக தேசிய சுதந்திரத்தின் பேரில் பொதுமக்களை அணிதிரட்டும் திறன் கிடையாது.

இவங்கையில் முதலாளி வர்க்கம் என்றுமே அப்பணியைச் செய்யாததோடு, இந்தியாவில் ஏகாதிபத்தியத்துடன் தமது சலுகைகளுக்கான பேரம் பேசல்களில் காந்தி உப்பட் முதலாளித்துவத் தலைவர்கள், சாத்வீக சத்தியாக்கிரக இயக்கங்களுக்கு அப்பால் வெகுஜன இயக்கம் பயணம் செய்ய இடமளிக்காதிருக்கச் செயற்பட்டனர். ஏகாதிபத்திய ஒடுக்குமுறைக்கும் சரண்டவுக்கும் எதிராக காலனித்துவ நாடுகளில் தொழிலாளர், ஒடுக்கப்படும் மக்கள் நடாத்தும் போராட்டம், தேசிய முதலாளிகளின் வர்க்கச் சலுகைகளை ஒழித்துக்கூட்டும் உறுதியான ஏச்சரிக்கையை விடுக்கின்றது. ஆதலால் தமது சரண்டல் அடிப்படையை ஊர்ஜிதம் செய்து கொள்ளும் முகமாக காலனித்துவ முதலாளிகள் கட்டாயமாக இந்தத் தொழிலாளர்-விவசாயிகளுக்கு எதிராக ஏகாதிபத்தியவாதிகளுடன் சேர்ந்து போராட்டத்தில் இறங்குகின்றார்கள்.

சமசமாஜக் கட்சி மீதான தடை, சமசமாஜ தலைவர்கள் சிறைவைக்கப்பட்டமை, தொழிற்சங்கங்கள் மீதான அடக்குமுறை, ஏகாதிபத்திய யுத்தத்துக்காக இந்நாட்டுச் செல்வங்களை சுரண்டி கொடுத்தமை என்ற முறையில் டி.பி. ஜயதிலக, டி.எஸ். சௌநாயகக், எஸ்.டபிள்யூ.ஆர்.டி. பண்டாரநாயகக், ஜே.ஆர். ஜயவர்தன உட்பட்ட கம்பனி செய்துவந்த எதிர்ப்புரட்சி வேலைகளின் முழு வரலாறு இதையே காட்டுகின்றது. இப்போது யுத்தத்தின் பின்னைய

வர்க்கப் போராட்டத்தின் அபிவிருத்தியோடு பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியவாதிகள் தாம் முழுமனை தூக்கி வீசப்படுவதைத் தவிர்க்கும் பொருட்டு தேசிய முதலாளி வர்க்கத்துடன் ஆட்சியைப் பகிர்ந்து கொள்ள ஆயத்தமானதும் தேசிய விடுதலையின் வர்க்க உள்ளடக்கம் நேரடியாக வெளியரங்குக்கு வந்தது. இங்கு என்னம் பெரேரா-பிலிப் குணவர்தன கும்பல், 'சுதந்திரம்' என்பது, தேசிய முதலாளிகள் ஏகாதிபத்தியவாதிகளுடன் சேர்ந்து இந்நாட்டுத் தொழிலாளர்-விவசாயிகளைச் சுரண்டுவதற்கான ஒரு உரிமை என வெளிவெளியாகக் கூறிக்கொண்டது. இதன்மூலம் அவர்கள் பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சிக்கும் அதன் கருவியான நாள்காம் அகிலத்தின் கிளையான சமசமாஜக் கட்சிக்கும் எதிராகத் தோன்றினர்.

குடிக்கலை

10070

ானிய
ஷெத்த
யைப்
பர்க்க
.எம்.
தசிய
ட்டுத
னன
டாளி
த்தின்

10070

“ட்ரோட்ஸ்கிச இயக்கம் என்பது வெகுஜனப் போராட்டங்களில் இருந்து விலகி, தனிப்பட வாய்ளவில் அடிப்படைக் கொள்கைகளை ஒதும் ஒரு கோழியாகும் எனக் கேவலமாகக் கூறிக் கொள்ளும் கொள்கையற்ற முடிபு முதலாளித்துவத் தீவிரவாதிகள் பலர் உலகில் உள்ளனர். இலங்கையில் நாள்காம் அகிலக் கிளையின் ஸ்தாபிதமும், வளர்ச்சியும் இதற்கு முற்றிலும் எதிரான பக்கத்தினை நிருபிக்கின்றது. அவ்வாறே வெகுஜனப் போராட்டங்களை நெருங்குவதாகக் கூறிக் கொண்டு, நாளாவிதமான கொள்கையற்ற தந்திரங்களைக் கையாண்டு வாழ்க்கை நடாத்தும் இவர்கள், எதிர்காலத்தில் வரலாற்றின் கொடிய துண்டனைக்கு ஆளாகப் போகின்றவர்கள் என்பதை இந்த வரலாறு நிருபிக்கும்”

ISBN 955-9123-33-5

தொழிலாளர்
பாதை

324.2054
C100